

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXX.

CHICAGO, 15. ÚNORA 1908.

Číslo 2.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Tolikráte již zdůraznili jsme na místech těchto, co se čísti má, čeho měli bychom se vystříhati. A jak si ti mnozí naši "buldozáři" a "dardisté" vzali ta mnohá naše slova varovná k srdci, dokazuje nejlépe, když může napsat také bratr: "Dosud v žádném čísle nečetl jsem nic o špatné a ohlupující četbě atd." Zapomněl ten bratr ubohý, že byl to právě náš list, jenž prvý o tu pravou usiloval očistu společenskou, že byl to list náš, jenž prvý psal a odvážil se říci pravdu proti krvákům, byl prvý i v tom, že usilovnou o uzdravení lidu svého a ještě v mnohém se přičinil. Však kdo viděti nechce, kdo čte a nerozumí, rozuměti nehodlá, takovému se říká: člověk "negramotní".

Každý cvičitel, který chce býti pokrokovým a v odboru svém udržet se na úrovni, musí nevyhnutelně odbírat nějaký odborný časopis sokolský. Dnes jest výběr snadný, předplatné nízké a látky dost. Máme tu na zřeteli hlavně list, jakým jest "Výchova Tělesná", dále "Cvičitelské Listy", "Sokol Pražský" a "Sokolský Věstník". Kde více jest sborů, mohl by si předplatit cvičitel jeden ten list, druhý jiný atd. i mohli by si na vzájem vyměňovati. Tam pak, kde sbor má odbornou knihovnu, neměla by scházet ani jedna novinka sokolská a těch k radosti naší víc a více přibývá, protože v té dílně sokolské bylo v době poslední neobyčejně živo.

Leží před námi dopis, v němž sokol-pisatel se táže, zdali jsme ve schůzi Plz. Sokola nemluvili proti přistoupení k "Svazu Svobodomyslných" s ročním poplatkem 40 centů za člena jen proto, že mužové, s nimiž máme příležitost častěji osobně se stýkati, též od Svazu se odvrátili." Nás tato domněnka ani dost málo nepřekvapuje. Mezi námi nelze jednati přímo, otevřeně, jak svědomí nám velí, aniž by v zápletkách z četných stran nebyly pokládány nepravé pohnutky. Předehůzka s hora citovaná učiněna byla nám již dříve, však pominuli jsme ji mlčením — když ale nám ji činí sokol, na jehož úsudku nám záleží, objasníme své stanovisko několika slovy: Chee-li kdo věděti, proč ve schůzi Plz. Sokola mluvili jsme proti připojení se k Svazu s 40centovým příspěvkem ročním za člena, at' přečte si náš článek v dnešním čísle, nadepsaný "Počítejme se skutečností." Plz. Sokol čítá 500 členů — jeho roční příspěvek obnášel by \$200. Při liknavosti členstva příspěvek ten hraditi by musila pokladna a kdo si přečte článek, na nějž s hora upozorňujeme, shledá, co nás k vystoupení

tomu vedlo. Ona domněnka, že "jsme byli proti přistoupení k Svazu jen k vůli osobám, které ze Svazu vystoupily a s nimiž my se častěji stýkáme", odpovídáme následující: Po samém sjezdu, tedy v době, kdy dotyčné osoby ještě byly v čele Svazu, vyslovili jsme se, že ve sboru svém budeme proti přistoupení, poněvač 40centový poplatek zdál se nám příliš vysokým a poněvač obávali jsme se, že za velký počet členů musil by každým rokem platit sbor. A když záhy po sjezdu čtena byla v Plz. Sokole žádost za přistoupení, podepsaná tehdejšími (nyní odstouplými) předsedou, zaujali jsme totéž stanovisko, jako nyní. Na rozhodnutí naše nemá, nikdy neměla a také nebude míti vlivu žádná osoba, byť bychom s osobou dotyčnou byli ve styku sebe užším. Ve schůzi Plz. Sokola mluvili jsme jako člen jmenovaného sboru — a mluvili jsme stejně záhy po sjezdu jako nyní, bez ohledu na to, které osoby v čele Svazu stály tenkrát a které osoby stojí v jeho čele nyní. ě.

Naši v Čechách odkázali značnou část čistého výtěžku ze sletu pátého základu úrazového, čímž pro všechny cvičence postaráno jest o štedřejší náhradu při úrazu v tělocvičně. U nás úrazového pojištění, ani fondu podobného není nikde, ačkoliv víme ku příkladu o jedné jediné jednotě, kde průběhem jednoho roku nešťastnou náhodou tři případy poranění se staly. V jednotě členem jest lékař, jenž, ač starší, cvičí spolu s hochy a tu byl skoro vždy ihned na místě, účet jednotě své podává ve všech takových a podobných případech jen za obvazy atd., a tu ještě nechal si na příspěvky. Jak ale bylo by jinde, kdyby neštěstí takové a podobné na chudičky dolehlo sbor? A dnes řady naše rostou, těch menších sborů vůči hledě přibývá.

Člověk, který má rád květiny, stromy a přírodu vůbec, málo kdy bývá člověkem zlým. Toho důkazy najdete všude ve městech i na venkově. Však čemu nejvíce se podívíte, že namnoze dnes celé lesy nejkrásnějších stromů se kácí a ve státech Washington, Louisianě a Wisconsině pomalu nebude záhy co kácat. Národ, který neváží si svých lesů, který jen k vůli tomu výdělku ničí nejkrásší ozdoby svého nejbližšího okolí, v budoucnu draze za takovou a podobnou nepřistojnost zaplatí. Dnes již lepší druhy dřeva jsou skoro vyhubeny, jakoby se ani uznati nechtělo, že lesy i farmáři a jeho úrodě prospívají. Americká povaha se v tomto ničení zračí přímo i uvádíme jen proto, aby naši dovedli oceniti, co jest

to vlastně starat se také trochu o budoucnost. Jako s lesy jest i s tou naší mládeží, našim dorostem. Jestli se nepostaráme o ní, nepostarali jsme se o vlastní svou budoucnost a ponecháme-li výchovu její náhodě nezdravé, bude i ta naše budoucnost hodně nezdravá.

Mnohý nazve nás idealistou, když projevíme svůj náhled, jak si ústavy sokolské představujeme, ale věnujeme-li věci té jen trochu přemýšlení, přijít musíme k náhledu, že při dobré vůli mohli bychom snadno docílit, aby naše budovy staly se tím, čím býti mají, kdybychom jenom dovedli pochopiti pravý cíl našeho poslání v národě. Představujeme si sň sokolskou asi takto: na prvním místě vzornou, všem předpisům zdravotním vyhovující a nejmodernějším náradím opatřenou tělocvičnu. Mládež v ústavu tom se scházející, aby vychovávána byla nejen po stránce tělesné, ale i mravní. Učíme-li mládež, jak zdraví, sílu, obratnost pěstovati, učme ji též, jak tu sílu, to zdraví, tu obratnost až do pozdního věku si zachovati. Při hrách vštěpujme dětem zásady, že jen vítězství čestně dobyté jest vítězstvím — vítězství nečestné, úskokem dobyté, že jest horší porážky! Tyto zásady musí růsti a vyvíjeti se s jejich vyvíjecími se těly. Svolávejme rodiče a přednášejme jim o hygieně výchovy dítek. Jest až překvapující, jak nevědomostí svojí rodiče často zavinují choroby dítek — jak připravují jim sami utrpení a bolesti. Jak pečovatí o zdraví zubů — jak pečovatí o ústrojí zažívací — přednášejme o důležitosti čistoty těla — čistého vzduchu. Jaké to široké pole pro naši činnost! Stavíme síně sokolské, aby z nich šířilo se zdraví do všech vrstev lidu a jak daleko posud jsme od toho cíle! Nemožnost? Nikoliv—neopakujme toho slova—jest nedůstojno sokolů, jichž činy charakterisovati má odhodlanost, ráznost. Jen spojme se jednou k práci společné a uvidíme, jaké činy svorná, upřímná práce dovede.

Jedenáctý mezinárodní slet turnérů čili "turn-fest" odbývati se bude v týdnu od 11. července do 17. tohoto roku a sice ve Frankfurtu nad Mohanem. Deset různých výborů bylo utvořeno a agitace zahájena. Ústřednímu výboru předsedá starosta města Grimm a průkaz práce těleevičné, vedle německé písně, bude prý dokonalým, rozměrů značných. Američtí turnéři sdružení v Bund budou tu čestně zastoupeni, jak na cvičišti, tak velikou účastí na zvláštní výpravě, jež k cíli tomu se koná. Vše zařízeno jest tak, aby nepřekáželo se účasti i na olympických hrách v Londýně, kde zvláště celý tělocvičný svět bude zastoupen. Budou-li tu i naši z Prahy, dosud nevíme. Za to český sportovní svět tu bude. "Revue olympique" orgánu Mezinárodního výboru pro olympické hry, redigovaného předsedou výboru baronem Pierre de Coubertinem, vlastním reorganisátorem her, přináší vypsání konkursu na obrazy: Triumfální průvod a Válka Řeků s Amazonkami, pak Footballový match, Diskobolos a Herkules a Antallus; na reliefy podobných sujetů; v architektuře na lázně, tělocvik a úplný dům sportovní. Vítězům této soutěže

dostane se pak zlaté olympické medaille a olympického diplomu.

Minulý měsíc odbýváno bylo v Chicagu veřejné hádání o tom, "je-li nade vši pochybnost dokázána jsoucnost Kristova?" Koncertní sň, v níž hádání to se odbývalo, přeplněna byla obecenstvem, obě strany měly zde své četné stoupence, ale po celou dobu hádání neslyšeli jsme jediného projevu nevole, jediné nešetrné poznámky — a řečníci zachovávali jeden vůči druhému v pravdě gentlemanskou zdvořilost. Když se obecenstvo rozcházelo, rokováno bylo stoupenci obou stran velmi živě o důvodech obou řečníků. Schválně zastavili jsme se tu a tam u různých skupin rokujících a přiznati musíme, že ani venku nezaslechli jsme jediného urážlivého, ba ani nešetrného slova. Bylo by něco podobného možno mezi námi? Tato otázka tanula nám stále na mysli na cestě k domovu. Vzpomínali jsme si na různá shromáždění, kde pro jediný nesouhlasný projev voláno bylo "vyhod'te ho!" "bud'te z ticha!" "at' jde ven!" a když jsme si pomyslili na to, s jakou zdvořilou šetrností chovali se řečníci jeden k druhému při této veřejné debatě, tu maně připadl nám na mysl sjezd svobodomyšlných a ta zdvořilost a šetrnost těch nášinců, kteří hájiti mají jedno a totéž stanovisko. č.

Jest náramně hezké a nás těší velice, když dostaneme nějaký ten projev důvěry a uznání z kruhů našeho čtenářstva a jest jich někdy hodně, jen co jest pravda, jako opět pravdou zůstává, že vedle těchto projevů mohl by tak mnohý bratr a sestra pomoci. Myslíme jen, že trochu by se mělo i na prospěch toho našeho listu zaagitovati, že mnohý předplatitel by se nám mohl získati a kde jen trochu možno, také nějaké ty oznámky. Předplatné jest až příliš nízké, cena oznámek také nikoliv báječná, stačí dorozuměti se s jednatelem našeho V. V. List vychází jednou měsíčně a obsahuje mnohé i pro širší kruhy důležité věci, časové zvěsti, pokyny a úvahy přímé, zprávy z ústředí sokolského života našeho, jednotlivých Žup i sborů a přináší i mnohé ilustrace. Bratři a sestry přičiňte se o rozšíření toho listu svého, za jehož obsah věru stydětí se nemusíte, již proto, že najdete tu mnohé, jež marně kde jinde byste k poučení svému a posudku hledali.

Hra dítek v přírodě na čistém vzduchu pravda vyvází více, nežli kdes na hřišti, však ve větších městech stávají se tato místa mládeže důležitým faktorem výchovným a tu za náležitého dozoru pro zdraví toho budoucna národa mnoho dobrého se vykoná. Rozumí se samo sebou, že vedle toho musíme se také starati o vývoj zdravého plemene vůbec, čili o všechny své příslušníky. V tom ohledu sbory sokolské po leta již konají dobrou práci, jež nyní teprve v celém svém dosahu se jeví, povázíme-li, jak dnes se pečuje o zdravotní stav lidu a mládeže zvláště, jakž poučuje se lid i děti o zákonech zdraví, nákaze, potřebách čistoty, nebezpečí nezdravé potraviny aneb vody a o zhoubných následcích nezříze-

ného pití alkoholu. Ještě před nedávnem, kdyby se byl tak někdo opovážil žádati o zákon na čisté potraviny, kdyby byl někdo jen slůvka řekl proti otravě různých dítek a lidí vůbec, co bylo by tu bývalo rámusu a dnes všude v tom ohledu pokrok se jeví, všude poznenáhlu pracuje se na posilu a uzdravení člověka a my sokolové, naše jednoty a ten celek náš, že neměl by ruky přiložiti?

Jsme sbory tělocvičnými a proto tělocvik pro nás věcí nejdůležitější a to platí nejen pro starší z nás, ale i všechny ty mladé a mládež naší oběho pohlaví vůbec. Tělocvikem nejen utužujeme tělo, ale uvádíme je do takového stavu, že spíše každému nátlaku vzdoruje, každé otravě, nákaze a nemoci, že hbitějším, volnějším a ohebnějším se stává, vedle mysle bystřejší i napomáhá k vývoji odvahy, vědomému sebeovládání, pořádku čili slušnému chování.

Jsme věru někdy až příliš, jako malé děti. Sebe-nepatrnější čin povinný a někdy hodně zaplacený přítele dovedeme vynést nad oblaky, dovedeme psát o něm, jako o veliké vymoženosti národní, a když již nám k fanfárám nestačí tisk český, malujeme si tu naši "vymoženost" ještě v křiklavějších barvách v tisku anglickém. Supperlativy jako "nejzdařilejší" aneb rčení: "překonali sami sebe", "velkolepá manifestace českého lidu", "úspěch báječný", "veliká vymoženost naší doby" atd., atd. jsou jen některé ukázky z toho, co u nás, tak často žel, papír musí vydržet a snést. A tak se píšou dnes "puffy" každé nejhorší dupandě, každému sebehloupějšímu klubu bezvýznamnému a všeliká nicotnost halí se do pozlátka spousty frází a slov pouhých. Na druhé pak straně, co vyjde z dílny soupeře, musí se zhanobit. A tak hrajeme si, klamem se nazýváme a v tom víru nesmyslném a rvaní opravdové práce a přičinění zapomínáme. Kdyby bylo jinak, tož museli bychom přec poznat všechn ten písek, jenž brzy zde a záhy opět jinde tak často do očí se nám rozhodí rukou, jež potom z toho a jiného rozhození dovede kořistit. Ukázalo se tak již na mnohém "velkolepém" podniku českém a vidět můžete denně, kde naši jsou. Naprostá neschopnost v tom či onom dnes nikterak není na závalu. Stačí drzé čelo, at' již se jedná o nějakou tu "stolici českého jazyka", aneb jiný velice důležitý "podnik národní", který jest národní jen potud, protože jen se o něm tak píše a vymožeností báječnou snad právě proto, že "slavná" naše profsorka na oné tvrdé, české stolici jest sama ráda, že zná z češtiny asi tolik, kdy se píše široké a kdy úzké "i", a to ještě musí vždy nahlédnout dřív do Vymazala. Pokud pak našich sil učitelských se týče na našich školách, tu celkový stav a obor vědomostí našich "vychovatelů svobodomyšlných" obmezuje se leckde na nejprimitivnější začátky, jestli ne zrovna na "poučení z knihy kněh", protože namnoze i učí dítky naše "reverend". A tak "slavně se pokračuje", ve výborech školních zasedají lidé nemastní a neslaní, kdežto místní listy pro takový a podobný "pokrok" mají plné sloupce pochvaly a kadidla. Dáti

té naší mládeži celkový obraz veliké té vznešenosti, všeho důležitého, idyllicky krásného a úcty hodného, co se týče té pravé svobodomyšlnosti ještě nemůžeme, nemáme pomůcek a jinde k vůli "businessu" není ani chuti, ani vůle. A tak zbývají tu jen ty naše tělocvičny, kde s utuženým tělem i mysl volná se bystřit dá.

V jednom z minulých čísel "Sokola Am." přinesli jsme vyobrazení právě dohotovené nové tělocvičny na vyšší škole Medill v Chicagu; již tenkrát, kdy obraz byl dohotoven, byla dotyčná tělocvična opatřena náradím tak, že značný počet žáků může býti čile zaměstnáván, leč v poslední schůzi školní rady povoleny byly ještě dva tisíce dollarů na zakoupení dalšího potřebného náradí. Toto dodáno býti má během několika měsíců a až tak se stane, bude zmíněná tělocvična jednou z nejmodernějších tělocvičen v Chicagu. V tělocvičně oné též praktickým způsobem rozluštěn byl problem doprovodů hudebních při cvičení. Děvčata nerada hrála na pianě, poněvač raději cvičí — a chlapeč obyčejně nuceni byli cvičiti bez hudby. Proto zakoupen byl velký "gramofon" a každá třída nyní cvičí při veselých zvucích plného orchestru. Cvičitel zaopatřil si pro pořadová cvičení rekord "Vítězný pochod sokolů", který zvláště těší se velké oblibě a zajímavost jest pozorovati, jak vztýčí se šíje českých žáků, když z gramofonu zazní veselá "Hoj sokoláci mužně v před! . . ."

Není všechno zlato, co se třpytí, jako není všechno dobré jen v naší jednotě, kde v některých sborech najdete nejen mnoho shnilého, ba tak pronikavě hnusného, že by se nejen sbory takové, ale hlavně jejich činovníci měli stydět. Zde jedna ukázka, z dopisu soukromého, jenž týká se ne snad nějakého malého sborečku na Západě, ale sboru východního. Jen slyšte, jakž bratr upřímný si stěžuje: "Volby náčelníka, aneb cvičitele nebylo. O té nebylo vůbec ani zmínky a tak jsme letos bez cvičitele i v protokole. Jindy jsme jej měli aspoň zvoleného a zapsaného v protokole, jenže jako nyní tak i tehdy po cvičení ani památky. Někdy zahráli si hoši v míf, jiní z dorostu se jen tělocvičné práci vysmívají, jako všemu českému vůbec a ty jejich náhledy vypadají dle toho, jak ti bodří tatíci a matky si je vychováli. Krásná to budoucnost a to tam, kde máme pěknou Sokolnu, vzdušnou, veškerým náradím opatřenou, ano i sílu cvičitelskou dosti dobrou. Dopisovatele do "Sokola" také nemáme a sotva bychom jej zvolili, protože kdyby chtěl psát pravdu, bylo by více ostudy, nežli čeho jiného. Jedině, co se ještě u nás koná, jest práce za nálevnou, tam se jednotliví členové za "bárem" dle abecedy vstřídají a čistý výtěžek si rozdělí. Takovéto vedlejší "zaměstnání sokolské" přinese mnohý dollar leckomus a my ti upřímní a starší musíme na to hleděti, jakž se profanuje nejkrasší myšlenka na výchovu lidu našeho. Takový "business" provádí se všedního dne od sedmé hodiny večerní počínaje a v neděli do devíti. O, žalno vzpomínat a nikde nezdá se, že kyne

spása” Věděli jsme, že i u nás jest lecos možné, tušili jsme, že máme mnohé bratry proradné, havět' všelikou, lečjaké agenty, udavače a jiné lidičky pochybného rázu v mnohých i lepších sborech naší jednoty, ale že máme takovouto salaš, kde takové panují poměry, tot' přímo neuvěřitelné, ba po všechné té práci a námaze N. J. S. za celou řadu let, k odplivnutí.

Každý bratr a sestra stejné mají právo na sloupce listu našeho. Dopisovatelé zvolení pak jsou povinni podávati zprávy sborové a k vůli obmezenosti místa musí dopisy své psáti co nejstručněji, hledíce si zejména práce technické sboru svého. Někaké nemístné poznámky do nekonečna a jeremiády, jež mají ten jediný cíl na někom se svést, buď' na sboru, aneb jiných činovnících pilných, osobní krámy, polemiky, třenice a p. vždy jednoduše škrtneme, aneb hodíme do koše, řídíce se v tom ohledu přísně stanov: Hlava IX. str. 59—61 N. J. S. Dopisy nepodepsané, aneb takové, v nichž ten či onen známý bratr se nepodepíše z "různých ohledů", jen aby si neublížil, obchod nepoškodil atd., jdou rovněž do koše a musí jít a tu ani dovolávání se našeho V. V. nic nepomůže, ba ani ne spousta vychrleného kalu a hany na to pořadatelstvo v listech nesokolských. Tolik považovali jsme za povinnost říci ještě dnes, po vlastní pětadvaceti-leté práci sokolské a po čtyř letech našeho pořadatelství listu, na který nyní tak mnohý šplhavec má dopal, že ne a ne se mu dáti do vleku, tak mnohá strana se zlobí, že to Sokolstvo vlastními se bere stezkami a ten list jeho jako všechny listy druhé nelze získati ani tou největší oznámkou sebe lépe placenou, čili že není na prodej. Stanovy naše jsou svrchovaným zákonem naší jednoty, stejně platí pro každého z nás a porušení jich zove se porušením kázně sokolské. A jest opravdu smutné, že dnes jest ještě několik také dopisovatelů a jiných činovníků — sic — bratří a sester, kteří těch stanov naší N. J. S. neznají, ano mnozí jich ani nečtli.

Jedni otroci se kupují za peníze, druzí za pochvalu.

I malý čin jest lepší, než pouhé řeči.

POČÍTEJME SE SKUTEČNOSTÍ.

Když v sokolském sboru chicagském rokováno bylo o tom, má-li sbor dotýčný státi se členem združení, jež obralo si za účel též podporovati svobodomyšlné české školy, pravil jeden z řečníků, že

“podporovati hmotně združení takové jest naší povinností, a že měli bychom tak činiti již k vůli sobě samým, neboť' nebudou-li nám české školy odchovávat český dorost, nebudou sbory sokolské míti z čeho doplňovati své řídnoucí řady.”

Na první pohled zdá se býti důvod tento velice pěkným a také dali se důvodem tím svěsti mnozí,

kteří nevezmou si času, aby prozkoumali, jak daleko ta neb ona na pohled pěkná theorie jest od skutečnosti.

Odpověděli jsme na ten důvod v téže schůzi a opakujeme zde opět, že můžeme míti mládež českou odchovanou z českých škol, mládež uvědomělou, že pro naši věc mládež tu přec nezískáme, pokud sami neposkytneme jí to, co mládež ta nalézá v ústavech cizích. To je skutečnost, kterou máme stále před očima, ale před kterou zdá se, že zúmyslně své oči zavíráme. My víme ze zkušenosti, že čím uvědomilejší mládež, tím více našich tělocvičen se vzdaluje, poněvač každý vzdělaný člověk ví, že zdraví nelze pěstovati v místnostech, v nichž namnoze není dbáno ani těch nejhlavnějších předpisů zdravotních — čím vzdělanější člověk, tím větší požadavky činí tam, kam zván jest, aby svoji sílu, své zdraví tužil.

Ohledněme se kol sebe—přestaňme deklamovati o našich “ústavech”, pohled'me jednou na věci tak jak jsou a otažme se pak sami sebe: Kolik sokolských síní máme, které by úplně vyhovovaly našemu účelu hlavnímu, tělocviku? Kolik českých tak zvaných tělocvičen máme, kde by evičenec po evičení mohl v koupeli své tělo očistiti? Kolik tělocvičen českých máme, které by byly opatřeny vzdušnými, čistými šatnami, kde evičenec evičením rozehřátý nebyl by vystaven nebezpečí nastuzení, kde evičenec nebyl by nucen po evičení v úzkých, neprovětrávaných prostorách dýchat výpary z odloženého, zpoceného šatu? A přived'me pak inteligentního člověka do takové místnosti; odvrátí se od nás, prohlásí, že s výchovou tělesnou jsme o půl století za nynější pokročilou dobou a půjde si tělesné osvěžení hledati jinnam!

A to jest, co my stále zapomínáme, to jest, co my stále viděti nechceme. Zanedbáváme svoji vlastní domácnost a při tom máme stále plné hlavy starostí o domácnosti jiné. Chceme hmotně pomáhati jinde, ale na vlastní zdokonalení nemáme peněz. Žádáme-li, aby naše sokolské ústavy byly opatřeny slušným náradím, abychom zaopatřili je náradím, na němž evičení bylo by začátečníkům a jmenovitě dívkám a ženám přístupnější, abychom evičitelům odborníkům platili slušné, by tito mohli slušně býti živi a při tom věnovati více času, pozornosti a více peněz obětovati svému vzdělání, žádáme-li, by sbory sokolské nesnižovaly se k nízkému, nedůstojnému výdělkářství, aby jednoty, které mají tělesně i mravně povznášeti, ostatním českým spolkům předcházely příkladem, když voláme, že jen ve vzorném ústavu tělocvičeném lze tělesnou výchovu postavit na ten stupeň, kde působiti můžeme nejenom na stránku tělesnou, ale i mravní — tu na naše volání dostaneme odpověď: “Ano, ale kde na to vzít prostředků?” — Na zdokonalování své nemáme — ale jak lehce dáme se naidehnouti k hmotné podpoře združení jiných!

č.

Hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, drž pravdu, braň pravdu až do smrti.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Všecky dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Predplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00Kdo z Evropy zasílá předplatné měsíčně poštovní poukázkou, sdělí tak
rovněž i výpravnímu listu našeho, aneb jednání V. F. Předplatné, jakož
oendmky do listu přijímá jednání Výkonného Výboru N. J. S., aneb
ustanovení jednání své vlastní.

JAN ČERNÝ, 487 E. 71st St. New York City, jednání Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu
články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořá-
datele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou,
že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a
neschovávají déle, nežli od čísla z číslu.Přestěhování oznámí výpravnímu každý přesídloví se sokol sám, a sice
možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému
sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník
aneb účetní sborů výpravnímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravní listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

FEUILLETON.

Chicago v únoru, 1908.

Když přečetl jsem v minulém "Sokole" dopis br. Raislera, vzpomněl jsem si mimoděk na rozmluvu, kterou jsem měl krátce před tím s jiným účastníkem loňské výpravy. Dotýčný účastník mi vyprávěl, že zdá se mu, jako bychom pro bratry v Čechách vůbec ne-existovali, že na nás pohlížejí jako na ztracené — odnárodnělé. "Ještě tak těší se přízni ti sokolové," pravil, "kteří nosí český kroj — ale my jsme jim tam už jen pouhými Američany."

Že v srdci bratří zámořských mají první místo ti, kdo věrně zůstali jejich kroji, nad tím jsem se ani dosti málo nepozastavil. Každý má úplné právo vykazati v srdci svém místo komukoliv — a ten, před nímž se brány srdce zavírají, nemá nejmenšího práva tam se vtírat. Náklonnost, láska, přátelství, to jsou věci, které se nedají vynutiti. V obecném životě zjevné nepřátelství jest mi vždy milejší, nežli přátelství lícené, přátelství nucené. Kdo mne pomíjí, kdo si mne nevšímá, poněvač mu nejsem sympatičtým, a dá mi ty svoje pocity na jevo, pro toho chovám více úcty, nežli pro toho, o němž vím, že věnuje mi trochu pozornosti jen z pouhé zdvořilosti, že obda-

ří mne tu a tam laskavým pohledem, neb pozdravem jenom proto, že to vyžaduje forma — dobrý tón.

Kdyby tedy jednalo se pouze o to, že jsme my "modří" — stavění na místo druhé a "červení" na místo první — jak nám také nedávno jeden český časopis napověděl — ani by mi nenapadlo o něčem takovém se rozepisovati. Řekne-li mi někdo, "ten a ten dle mého náhledu je prvním, a ty teprv až druhým" — well and good — a kdybych v hloubi duše své byl přesvědčen, že mne náleží místo první, ani bych nehlesl; neboť, čtenáři milý, jak by to asi vyhlíželo, kdybych na ten úsudek ozval se slovy: "ty se mýlíš — já jsem ten první — a on je teprv tím druhým!..." A nejsme-li my pravými sokoly jen proto, že neoblékáme se v kroj v zemi této neobvyklý, myslí-li kdo, že nebije nám v prsou české srdce jen proto, že zevnějšek svůj přispůsobili jsme poměrům a zvykům země, v níž žijeme — nebudeme se o to hádati. To jsou věci citu a ne rozumu a proti citu je těžko mluvit.

Ale proti jednomu nářknutí přec musím se ozvati. Musím tak učiniti již v zájmu těch starých harcovníků sokolských, kteří již v letech šedesátých stáli a pracovali v řadách sokolských, ba mnozí stojí v nich po dnes — a když nám někdo řekne, že "jsme se odnárodnili", tu v zájmu těchto starých činovníků jsem nucen zvolati: "těmito slovy nám křivdíte — velice křivdíte!"

Ano, já odvážím se jíti ještě dále a prohlásím, že v cizí zemi takovou řadu let pracovati a v práci vytrvati vyžaduje větší zásobu národního citu a více lásky k české věci, nežli tam v Čechách.

Vy tam ve staré vlasti žijete a pracujete mezi svými; vy nemůžete zabočiti na jinou dráhu, i kdyby jste chtěli. Vám nekyne cizina — ano cizina, již jste obklopeni, Vás spíše odpuzuje. Ona usiluje o vaše nebytí — a tím povzbuzuje Vás stále k nové, ne-úporné práci. Vy činiti máte co s lidem vyškoleným, národně nadšeným — vám nestaví se v cestu překážky za každým krokem. A když s tímto nadšeným lidem, jenž každého slova Vašeho je poslušen, docílíte úspěch, celý národ klade Vám na skráně vavřínový věnec lichotivého uznání.

A nyní prosím, porovnejte práci svoji s prací naší.

S jakými živly jest nám zde pracovati; to snad je Vám známo. Vy dobře víte, že s vystěhovalectvím — až na velmi nepatrné výjimky — nevysíláte sem nám svůj výkvět. My nenalézáme toho porozumění, jako vy — nám často výsměch, osočování ano i podezírání bývá odměnou. V řady Vaše vstupuje dorost národně uvědomělý — v řady naše vstupuje dorost, nemající na sobě mimo jména nic českého. A ten my máme vychovávat. Docílíme úspěchu? Dobrá — ten se rozumí samo sebou — vždyť se očekával, ani slova uznání, ani slova povzbuzujícího, ale o neúspěchu — často nezaviněném neúspěchu — píše a mluví se celé měsíce — a my přec pracujeme — neunnavně pracujeme. Řekl jsem, že vám cizina nekyne — že vás spíše odpuzuje. Zde jest tomu naopak. Cizí živel zde nám stále kyne — on hledá schopné a poctivé síly, on štědře odměňuje svědomitou práci — tělesná vý-

chova v Americe v posledních letech ubírala se tak rychlými kroky ku předu, že se všech stran volá se po zkušených silách odborných — a my zůstávali a posud zůstáváme hluchými vůči těmto vábivým hlasům — poněvač, kdybychom se dali svěsti četnými hlasy těmi, musili bychom úplně opřít věci naší, věc českou!

A když po 40—30 ba i více let tak se plahočíme, namáháme, není to přirozené, že se nás bolestně dotkne, když nám někdo vmete v tvář obvinění, že jsme prodechnuti duchem cizáctví, že jsme se odnárodnili?

Porovnejte jen poměry ve staré vlasti s poměry americkými a řekněte nám pak upřímně, kde k dlouholeté práci na poli sokolském potřeba více lásky k české věci, více obětavosti, více sebezapření? Neposuzujte nás podle zevnějšku — dle cizího přízvuku v naší české mluvě. — Zažili jsme zde nespočetněkrát chvíle, kdy měli jsme příležitost zvolati dle Hálovy: “vše snad na nás přijalo na se náter ciziny — až na to srdce v těle!”

ŽIDÉ A TUBERKULOSA.

Nyní, když všude píše a mluví se o boji proti moru nové doby — souchotinám — sestavovány jsou i statistiky o tom, v které třídě lidí choroba ta nejvíce obětí si vyhledá. N. Y. Tribune uveřejnila zajímavou statistiku, z níž vysvitá, že židovské čtvrti vykazují nejmenší počet případů tuberkulózy a že Irčané, kteří jsou tělesně statní, zrostlí, žijí v lepších poměrech, vykazují o pět procent více případů nežli židé, kteří mimo to žijí v nejvíce přelidněných čtvrtích. Měli jsme nedávno rozmluvu s jedním z nejstarších lékařů chicagských dr. Gustavem Fischerem, jenž se pilně zabývá studiem tuberkulózy a často se o chorobě té rozeslal v českých časopisech a ten pravil, že mezi Čechy rádí tuberkulóza více, nežli si dovedeme představit.

A tu zůstáváme státi před otázkou: čím to jest, že lid fysicky, ne tak vyvinutý jako Irčané, Němci a Čechové — lid žijící v přelidněných čtvrtích, nepodléhá tak tomuto “bílému moru”, jako lid ostatní?

Před nějakým časem četli jsme jinou zajímavou statistiku, která oznamovala americké veřejnosti, že ze všech národností a tříd ve velikých městech amerických židé nejméně oddáni jsou nemírnému pití lihových nápojů.

Nenalezli bychom na hořejší otázku odpověď v tomto úředním udání? Nemírné pití nemusí mítí přímý vliv na vznik choroby, ale tolik jest jisto, že ti, kdo nemírnému pití holdují, svá těla oslabují, neboť nemírné požívání lihovin má rozhodně škodlivý vliv na důležité orgány — a nemůže-li každý orgán v těle našem své funkce řádně vykonávat, jest přirozeno, že tělo slábne a stává se tak snadno přístupným k chorobě každé a proto také i tuberkulóze.

Často nám tane na mysli výrok jednoho z nej přednějších lékařů amerických: “Kdyby lidé měli tolik síly, aby přesně zachovávali aspoň ta pravidla hygieny, která téměř každý, jen poněkud intelligent-

ní člověk zná, mnoho lékařů by bylo nuceno ohlížeti se po jiném zaměstnání. Lidé by se měli naučit: méně jíst a hlavně méně pít, býti více venku na zdravém vzduchu, a pěstovati rozumný tělocvik. Tělocvik měl by se státi povinným jak mladým tak starším, mužům i ženám — a záhy by četné choroby, jimiž dnes lidstvo trpí, náležely minulosti.”

Ale řekněme u nás někomu, aby evičil — dostaneme za odpověď: “Ale jděte, to je jenom pro sokoly!”

ZAKLÁDÁNÍ NOVÝCH JEDNOT.

Snaží-li se organizace podpůrná, aby všude, kde krajané naši jsou usazeni, založeno bylo její odvětví, jest snaha ta chvályhodná; množením se spolků k združení podpůrnému se hlásivších, staví združení to na pevnější základy a čím pevnější základy, tím jistější jest členstvo, že obdrží — oni neb jejich pozůstalí — pojistné, na které si po leta platí.

Jinak je to ale s jednotami sokolskými.

Nevznikne-li v osadě v lidu samém touha po založení jednoty sokolské, nevznikne-li touha ona z poznání potřeby pěstování tělocviku, dále nejsou-li v té neb oné obci takové poměry, aby byly zárukou důstojného působení jednoty sokolské, vznikla-li touha po jednotě sokolské jenom k vůli laciné parádě, tam neměli bychom nikdy schvalovati založení jednoty sokolské — aspoň ne takové, která chce hlásiti se do našich řad.

Co platny budou nám četné jednoty, kde se neevičí? Co prospěje myšlenka sokolské nová jednoty, kde evičí se v místnostech malých, dusných, nečistých? Prospíváme zdraví lidu našeho, prospíváme zdraví žen a dětí, když svoláváme je do takových místností, kde člověk musí se bát téměř dýchat, aby nenaplnil plíce své spousty prachu, aby nespálil sebe odporný zápach jedovaté plísně?

Věru, až líto nám býti musí často mládeže, která po celodenním sezení ve školních lavicích posílána jest do takových místností k osvěžení tělesnému! S odporem přímo odvraceti se musí každý upřímný přítel zdravé tělesné výchovy od takových sokolských komediantů, kteří v pouliční parádě vidí vrehol svých idealů, jimž požadavky zdravé výchovy tělesné jsou španělskou vesnicí a kteří projevují dětinskou radost nad každou novou jednotou, aniž by dost málo uvažovali o její činnosti, aniž by dost málo uvažovali o tom, nejsou-li stále se množící jednoty věci sokolské spíše k hanbě!

Před takovýmto “šířením myšlenky sokolské” co nejdůrazněji naše združení varujeme. Myšlenka sokolská nemá — aspoň ne u nás — jenom sloužiti za pouhou hračku starým dětem. Mají-li jinde radost z jednoty jakékoliv, bud’ si! My nežli novou jednotu založíme, přesvědčeme se dříve, jsou-li poměry a veškeré podmínky zdárnému prospívání jednoty sokolské příznivé. Nejsou-li, nepokoušejme se o to, aby vznikla opět jednoty, která by nehonosila se ničím jiným sokolským nežli — krojem a jménem! č.

Dějiny Sokolstva Amerického.

(Pokračování.)

V New Yorku založen byl sbor sokolský první sobotu v měsíci říjnu 1867 a to ve schůzi spolku "Včela" *). Spolek ten změněn na **Tělocvičnou Jednotu Sokol**, která později splýnula se "Slovanskou Lípou" a pěveckým spolkem "Hlaholem". Tehdy sbor byl v místnosti Hubáčkově, napotomní staré Národní Budově v 5. ul. Však nešťastné ty odbory, jakž již bývá i zde vlastní činnost tělocvičnou podlomily, zejména pak když Sokol byl odborem třetím, jemuž spojením vlastně i na členech ubylo. "Slovanská Lípa" pokračovala však znamenitě, nashromáždíe dosti jmění, ba pustila se i posléze do podniku novinářského, založie český týdeník "Dělník", redakci br. J. Reindla. Později byly "New Yorkské Listy" redakci obě. Čapka. List živořil a s ním živořil vedle "Slovanské Lípy" a všech odborů i odbor její tělocvičný. Konečně list padl, došlo na rozluku a Sokol se zbývajícimi 50 členy svými dal se do samostatné práce i zavedl si podporu v případě nemoci, jen aby tím spíše a více členů získal. Od roku 1877 pak T. J. S. New York a sice od 24. dubna již v proudu samostatné jest činnosti. Co tu vykonáno bylo práce dobré, co bylo počínů na prospěch celku ve sboru, který dnes honosí se nejen krásnou tělocvičnou, síní a divadlem, 420—424 v. 71. ul., mnohými výmínečně opravdu čilými odbory, ale i celou řadou boreů vyspělých, sester sokolek, jejichž družstvo tak vyniklo na posledním sletu všesokolském v Praze. Ano, právem i tím, že bylo v jednotě new yorské, kde dne 5. srpna 1877 podán byl br. Matějkou návrh na založení nynější mohutné **Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech**. Vedle řádně zorganizovaného sboru cvičitelského měla T. J. S. v New Yorku vždy hojnost žactva obého pohlaví a dorostu, o jichž výchovu pečlivě se starají, byla v tom i mnohém jiném ohledu, abychom tak děli, u nás jednotou vůdčí. Tolikéž říci lze o sletech našich a závodech, kde New York ve vždy v prvých byl řadách, jako v každé práci národní, at' již místního, aneb celkového rázu a snad právě proto měl sbor i dosti nepřátel, zejména dokud ještě cvičilo se ve staré Národní Budově a sbor byl členem Dobročinné a Vzdělávací Společnosti tamtéž. Vystoupil a od té chvíle jen zdárně pod vlastním krovem pokračuje, maje za předvoj v hořejším městě, 21. července 1884 založený "**Kolínský Sokol**", jenž přijat byl pak do jednoty 1885. Dnes ani tolik není mu na závadu, že nová budova tělocvičná vzniká sborů náležejících k **Dělnicko Americké Sokolské Jednotě**, sdružení to českého kroje, však jinak zcela našemu N. J. S. podobného. Nevraživost a nepřátelství sborů těchto s naší místní jednotou v poslední době na štěstí ochablo a v práci tělocvičné sotva podstatných jest rozdílů.

Vyplněný dotazník sboru našeho v New Yorku jest pro nás rozhodně ze všech nejzajímavější, aspoň pokud se týče skrovné této práce naší. Tu dozvídáte se, že bylo 18 cvičenců prvých, co zatím dnes z 500 členů cvičí jich přes 80 v době přítomné, kdežto žáků mají 250 a žákyň 255, dorostu 50. Cvičí tu naši počínaje rokem devátým až po let 52 nejstaršího. Odbory, jež mohou se pustit i do operetek těžšího rázu také již něco znamenají, co zatím výběr kusů divadelních jest vytříbený. V tom ohledu jen Cleveland a Chicago s New Yorkem může zápolit, nehledě ani k tomu jakou mají ti naši knihovnu o 1200 svazcích, mimo odborné knihovny, tělocvičné a pěvecké. Jedině knihovna Slovanské Lípy v Chicagu se jí as vyrovná. 15. září 1887 přidružil se ku sboru vzděl. spol. "Slovan". Pokud přednášek se týče sbor tento mohl by být jiným rovněž vzorem, jakož i podpory českého školství, práce osvětlné, vzdělávací, národní a svobodomyšlné. Sokolna odevzdána svému účelu 20. listopadu 1896. A mýlil by se kde kdo, kdyby u této příležitosti nevzdal po zásluze i dík těm sestrám sboru, jež náležejí k naší jednotě, jako sbor z prvních se přihlásivší, vykonaly věru mnoho dobrého, hlavně ovšem v tělocvičně. Máme tu na zřeteli Těl. Sbor Dívek a Paní, k němuž přibyl 1894 sbor sokolek z Morrisania, první založen byl 1883 a druhý 1889. V podpoře sboru T. J. S. členkyně, sestry sokolky zvláště vynikají a sborová knihovna za mnohý literární skvost zakoupený, jen jim děkuje, totéž platí i o tělocvičně, a jednotlivých odborech vůbec. Cvičí jich pravidelně 35 a z dorostu jejich 36. Pracuje se tedy pilně a to za soutěže sborů **Jednoty Dělnicko Amerických Sokolů**. Tato jednotka jen na Východě působící, má i sbory sokolek, celkem deset sborů a úředním listem jejich jest "**Besídka Sokolská**", vedená pokud síly stačí celkem v duchu rozhodně svobodomyšlném a smýšlení socialistického, nikoliv však naprosto mezinárodního, jakž snad v jednom jediném jest sboru **Dělnicko Americkém v Chicagu, Ill.** List nadzminěný nastoupil již desátý ročník osobnosti své.

Jako před světlem zářivým bledne každý temný stín, jako to sobectví mnohé a ohyzdné a nepřátelství živlů všelikých vůči T. J. S. New York, jakž po leta se jevilo bezmocně se plazíc u nohou veliké obětavosti členstva jednoty té veškerého, obětavosti vzorné, již ozdobilo se zejména i zde členstvo cvičící, tak najdete v těch záznamech našich mnohý **ojedinělý zjev lásky a vytrvalosti ku věci sokolské** a na prospěch sboru. Tu především zmíniti se dlužno o největším vystoupení veřejném sboru před zraky lidu amerického a uspokojení celé obecnosti i tisku cizího, v září 1902 o **kolumbické slav-**

*) Viz "Památník" T. J. S. v New Yorku, 1892.

nosti a dále o tom, jakž sbor snažil se získati potřebný kapitál na stavbu nynější a nutné již tělocvičny. 19. března 1904 usneseno zakoupiti potřebný pozemek a v dubnu již koupě provedena a sice za různých vydání i nepředvídaných, v obnosu \$23,187.62. Jak vysoko stálo členstvo nad jinými, kdož každý cent poskytnutý chtějí míti vyvážený výhodami všemožnými, když již v březnu téhož roku samo přijalo si člunek do stanov, kterým sokolové nejen učili se šetřit, ale pomáhali opatřit co nejvíce peněz na stavbu Sokolny bez úroků. Převážná většina těžce musela každý ten dollar si vydělat, však s jakou oddaností, s jakou obětovností skládali si ti jedinci po 25 centech týdně na kolky, jež vlepovaly se do zvláštních k cíli tomu pořízených knížek. Kolik čtvrtáků dal, tolik měl kolků a tolik půjčil své vlastní jednotě, dobře věda, že až se časy zlepši dostane svou půjčku zpět. Chtěl-li mohl si mimo to i platit na úmrtní podporu, později podporu všeobecnou, jakž u sboru zůstala po zrušení téže v N. J. S. A jako na důkaz, že v tomto sboru upraveny byly již ty příští cesty pro ženskou otázku v Sokolstvu vůbec, aby dostalo se ženám našim nejen volnosti, ale i vedle stejných povinností i stejných práv, následovaly sestry sokolky příkladu bratří a založily Klub Příznivkyň Sokola, jehož hlavním účelem byla nejen mravní podpora, ale i hmotná na prospěch jednoty celé. A věru, že bez těchto nadšených pracovníků, včel pilných, nebyl by sbor new yorský tam kde nyní jest. Tak spojenými silami muže i ženy, podařilo se jednotě provést činy vskutku překvapující, mohutného rázu, zejména považíme-li, že v letech osmdesátých celé jmění sboru bylo sotva as \$3,000. Sbor stál po boku N. J. S. věrně, v každé snaze i práci.

A co zatím sbor v Milwaukee a sbor new yorský vyvíjely již činnost obdivuhodnou, vzpoměli si naši v St. Louisu, Mo. a sice roku 1868 na obnovení sboru zaslého a tu přičiněním J. A. Oliveriusa, redaktora "Občanských Listů", schůze lidu svolána byla do místností Rothových, na pondělí 18. prosince, jak následuje:

"Kdo z Čechů zdejších chtěl by se činně účastniti tělocvičnicku, dostav se do místnosti pana Karla Rotha, v pondělí 18. prosince, v 8 hodin ku společnému dorozumění."

Sbor se ustavil, pracovalo se po nějakou chvíli čile, ale tu znovu propuklo nepřátelství a ješitnost mnohých domýšlivců slavila orgie, zejména těch, kdož o nový true-spolek usilovali, starý sbor v lednu 1873 znovu pochovavše. Nebylo však na dlouho, když se byl totiž ani ten true spolek neobjevil po čtyrech měsících dalo se několik junáků znovu do práce, založili si "Omladinu" a na vzdor úsilí nepřátel 14. října 1874 spojila se tato se "Slovanskou Lípou" pod jmenem "Sokol Slovanská Lípa." Jestli ale nepřátelé a ješitní jednotlivci proti Sokolstvu brojili dříve, brojili nyní ještě více a "Omladina" konečně vychází znovu sama na kolbiště a založila si dne 14. března 1875 vlastní sbor "St. Louiský Sokol", který trvá až na dobu nynější. Činí se a máje několik odborů, zejména sbor sokolek a hlavně školu tělocvičnou, dopracoval se pěkného vlastního stánku, který byl jednou sice i víchřicí zničen, však znovu postaven. A dnes T. J. S. vším moderním se honosí za opravdové činnosti tělocvičné, jež vymyká se z rámce obyčejnosti a ve správě i Župní dokazuje, že tam mnohá slibná jest síla, mnohý ten starý a osvědčený činovník, jenž vedle bratří a sester new yorských dojísta vyniká a ve společné práci naší nyní mohutné již jednoty dovede napnouti síly své s tím silných všech nás vědomím, že teprve k prvému došli jsme mezníku dráhy, která vstříc zeje nám od té mety zárné, Tyršem vytknuté. Sbor vždy staral se o školu tělocvičnou, školu českou volnou, besídky, mládeže a pro přistěhovalé školu anglickou. O světové výstavě v St. Louisu po sjezdu jubilejním N. J. S. v září odbývaném, pořádal se tu i slet všesokolský, jehož i Slávský Sokol Župy Fugner Tyrš z Chicaga v průvodu i borei svými se účastnil, jakož i družstvo bratří našich Slováků. O veřejném v Lemp's parku slavila věc naše sokolská před tváří lidu našeho a ciziny pravé triumfy.

U příležitosti té vydán byl "Památník" N. J. S. 1904, v němž veškeré podrobnosti o práci jednotlivých sborů i nesdružených najíti lze, dějiny celé naší N. J. S. a mnohé obrázky i doklady, v nichž činnost Sokolstva amerického zračí se nejlépe. Ukazujet' se tu nad veškeru pochybnost, seč Sokolstvo konalo povinnosti na se vzaté, na kolik podporovalo vše co národní, české školství, na kolik snažilo se u výchově občanstva amerického, kolik založilo knihoven, čítáren a co k různým účelům humánním, dobročinným a jiným vydalo peněz, co učinilo ve školách svých tělocvičných, na záchranu té mládeže české, pro mnohé ty řady našich spolků podpůrných a jiných, co pořádalo různých, poučných přednášek a jiných podniků ušlechtilých, divadelních, koncertů a všeho toho co s osvětou a výchovnou prací souvisí vůbec. V těch začátcích byli jsme ovšem hodně daleko od vlastního cíle v ohledu tělocvičné výchovy pak zvláště, však pokračovalo se, ba za časté i v zápolu s cizinou ukázalo se, že výcvik našich řad jest čím dál lepší, že ty mnohé závody a slety později pořádané pravým mohou býti měřítkem našeho pokroku i toho všeho co nám ještě schází. Schází však namnoze i proto, že jako ze začátku tak ještě dnes není pochopení věci naší, ještě dnes a stále a stále pobádati musíme mladý lid, stojící mimo kruh sokolský, k vstupu do řad evičenců našich, musíme nabádati k zakládání sborů sokolských v mnohých osadách, kde lečjaký společek, klub a jiné nepotřebné bejlí se roztahuje a mládež spíše kazí, nežli zušlechťuje, ba i nám odcizuje. Odehýlili jsme se poněkud od vlastního

vypravování, však chtěli jsme jen zdůrazniti, že i u nás ta sokolská výchova tělocvičná opírala se, pokud bylo lze o správnou, silnou výchovu mravní a vše to co slulo Sokolem, jiným bylo a vždy doufáme i bude vzorem.

Tak i soudilo oněch devět nadšenců, již v dubnu 1869 sešli se v **Morrisanii, N. Y.** a založili sbor sokolský, **T. J. S. Svornost**, jenž z počátku měl jen 15 členů, dnes však, po práci usilovné staví se po bok sborům jiným. Ve sboru tomto bylo zvláště několik pilných činovníků, již později odstěhovavše se na Západ nové zakládali sbory sokolské a razili cestu věci naší kdekoliv jen bylo lze. Sbor ani po stránce tělocvičné nezahlélel, tak jako sbor **Česko Americký Sokol v Chicagu**, jehož stará a věchá síň, na Dekoven ul., ještě se starší tělocvičnou, do dnes stojí, majetkem jsouc sboru **Slovanské Lípy**. S borei sboru toho shledávali jste se na všech závodech a jednotlivé odbory pěvecké, divadelní a sokolek za časté podlehly, aby znovu k práci se zvedly. Sbor založen byl 5. dubna 1868, jako druhý sbor sokolský v Chicagu. Mnoho tu bylo třenic a sporů vzájemných se sokoly "plátěnkáři" odboru Lípy, co zatím Č. A. S. měl kraj český. Mnoho stanovilo se práce, jež měla směřovati k utužení myšlenky sokolské, však nedopadla tak v mnohém případě, jak bylo mnohých, již v tříštění sil nevěřili, přáním vroucím. Byly tu dvě síně nedaleko od sebe, soutěž uměle vyvolaná a tak překážky mnohé k náležitému rozvinutí sil, a že hlavně tělocvik trpěl a na jeho úkor mnohé se pořádalo, kdož může dnes zazlívati, znaje tu naši tvrdou, svérilivou a divnou, českou povahu. Dnes sboru toho není více, spojili se po celé řadě let drobení se sborem **Tělocvičná Jednota Sokol**, kterýžto spolek stav se neodvislým zcela, založen byl 13. března 1871 rovněž v Chicagu, kdež byl vlastnil síň svou na ulici Taylor. Byl opravdový to stánek lidu českého, mnohý český podnik, mnohá krásná tu vznikla myšlenka a dosáhla i svého provedení, co zatím na poli tělocvičném vykonáno bylo více, nežli kde jinde. Po letech práce a námahy síň dráhou byla koupena, sbor koupil si nový pozemek a konečně spojil se s nadzmiňným již **Česko Americkým Sokolem** a sice 6. července 1892. Ku zamýšlené stavbě veliké moderní cvičírny zatím nedošlo, kdežto stará budova na Taylor ul. dne 24. prosince 1892 zničena byla požárem, aby tak zmizely poslední stopy činnosti těch mnohých a nadšených činovníků sboru, jednoho z nejlepších své doby. Co tu bylo projevů lásky lidu, co účinné pomoci a rozmanitosti, jakž podpořila se práce T. J. S., jak utvářila se tu na prknech, jež prý "svět znamenají", tu v přednášce, poučení lidu, škole, koncertu, veřejném, výletu, zábavě ušlechtilé atd. Co odtud vyšlo mládeže zocelené, co nových pracovníků sokolských, ba po New Yorku byl sbor druhý, jenž snad co do poměru členstva nejvíce vykonal. Několik činovníků bývalého Č. A. S. sbor nový téhož jména v době poslední znovu vyvolalo, týž však k N. J. S. nepatří.

V Clevelandu, O., však byl již 1870 sbor **T. J. S. Cleveland**, jenž začal jako odbor vzdělavacího a zábavného spolku **Perun** a tu již v jeho středu nalezali se mnozí předáci hnutí společenského a českého. Tou dobou evičilo již asi dvacet bratrů a sice podle vzorů turnerů, odkudž také byl prvý jejich evičitel. Záhy odvislé postavení odboru se chápalo a již 1871 sbor nalezal se v síni **Slovanské Lípy**. Však nebyli tu hoši na dlouho, neboť prodlením jedinkého jen roku nastalo stanutí, ochablost a sbor padl. 1877 však v Perunu staří činovníci znovu se vyskytují a svolávají junáky ku obnově jednoty. Ukázalo se totiž, že právě ten Sokol hlavně všude staral se o zájmy lidové jak v ohledu národním, tak společenském, vychováváje členstvo k obětavosti, důstojnosti, soběstačitelnosti, kázni, dochvilnosti, horlivosti, bez kterýchžto snah ten život vír a ruch zejména v nové té vlasti naší, kde tu a tam pouhá byla honba za dollarem, ani myslet se nedá. Přihlásilo se na tuto výzvu jen osm mladíků, však to nikterak nevadilo, aby záhy s evičením se započalo. Dne 7. ledna 1880 přihlásily se již také sokolky. Odbor ten neměl však dlouhého trvání a sbor sám po zrušení síně **Perun**, jež přešla ve vlastnictví města, po mnohé a zdatné činnosti se rozešel. Nyní v těch místech nalezá se stanice městských ha-sičů. —

Sokol Blesk v Baltimore, Md., založen byl v památný den 6. července a sice 1872. Bylo pouze 16 těch, kdož dali se do práce a dnes její výsledky, jakož i snad mnohé nedostatky viděti můžete pod vlastním krovem, pěkné tělocvičny s mnohým průkazem práce, již tak často žel dostalo se příkoří a mnohých překážek toho lidu, na jehož posilu a uvolnění mysle se pracovalo. A o těch začátečích sboru, jenž roku 1873 spojil se s druhým sborem "**Sokol**", čte se věru jako v pohádce, co tu ústrků, ba násilí, zejména, když Sokolna se staví a dnes již jsou v Baltimore sbory i jiné, jako **Dělnicko Amerického Sokola**, jeden truc sbor a pak světe div se "**sbor katolického Sokola**", jenž na pasu místo sokolského monogramu má kříž. Naši jako lidé pokrokoví však takových zpátečnických muchomůrek sobě neví-majíce, šli dál a dnes věru, že nejsou z těch posledních, protože právě úkolu hlavního: tělocviku se tu až úzkostlivě dbá, ba sbor ten má i vlastní letní cvičiště, a o výchovu mládeže i o práci sokolek při tom ovšem pilně pečuje. Veškerá námaha živlů nepřátelských, živlů zpátečnických, již zde tajně a zítra již přímo drze a zjevně draly se do řad sboru, zůstala marnou a bratři naší tamní i jejich sestry pokračují, seč síly stačí.

(Pokračování.)

PAMÁTKA PROF. LADIMÍRA KLÁCELA.

“Na světě byl, a svět skrze něho lidem svým ve volnosti získal, i mnohý pokrok učiněn jest, ale svět ho nepoznal.”

Dne 7. dubna 1808 v České Třebové narodil se člověk, jehož jméno vyslovovalo se v Čechách, na Moravě i ve Slezsku kdys s úctou velikou, jehož práce a každý počín po celý jeho život byl vykonán vždy na povznesení toho lidu svého, osvojení a vzdělání, a zde v Americe, té české Americe vedl nás cestou pravdy, cestou rozumu a vlastního na svět nazírání, snaže se vždy o volnost českého člověka. A věru mezi těmi jmény výtečných spisovatelů českých, vědátorů a filosofů, již položili vlastní základy k novověké filosofii české v první polovici 19. století a probuzení lidu byl jedním z prvních nejvýraznějších Klácel, z té pěti: Marek, Palacký, Klácel, Čupr, Amerling. Tou pak dobou, když po

Ladimír Klácel
Lad. Klácel

delším nežťastném dřímání národa zdála se zase propukávati nová skvělejší doba duchovního života, nalezá se jméno Klácelovo na prvním místě a dnes skvěje se dojista netoliko mezi jmény filosofů českých, nýbrž mezi výtečnými duchy vůbec, již o volnou myšlenku usilující, měli nějaký důležitý vliv na novější naše vzdělání a bádání. Matouš František Klácel narodil se z rodičů chudičkých a studoval za podpory strýce svého v Litomyšli a vlivem dobrého muže a vlastence piaristy Bonifáce Buzka stal se upřímným pracovníkem, učitelem a badatelem, jenž vždy snažil se nadzvednouti jakoukoliv tajuplnou roušku dogmat a různých autorit, jen když dalo příležitost rozjímání o prostředcích k poučení a k novému zvelebení národa. Mezi prostředky těmi viděl se jemu hlavně dobrý způsob vychování mládeže, dobře věda, že v té právě jest budoucnost národa veškerá. Poznání pravd a poučování obětoval nejlepší síly celého svého života. A v té studii ovšem záhy poznal a poznati musel, že není hrůzyplnějších dějin nad dějiny církve, že ve jménu náboženství kalicha dnes a zítra kříže zahubeny nesčetné tisíce lidí. Tu ihned se mu zjevilo, že klerikalismus byl odvěkým nepřitelem zejména českého národa, že tu Řím hlavně násilně,

mečem a krví “obracel” lid na “pravou víru”, když byl hned v začátku Cyrilla neškodným udělal v klášteře, protože s Methodějem dle východního ritu jazyka slovanského užívali. Řím posílal do Čech německé biskupy, za nimiž vždy v patách bylo germánské násilí, vedle křížáků, nasadil nám jezovity a ti pálili naše knihy a mučili nám naše mistry, naše dědy a otce. Nejsmutnější a nejstrašnější kapitoly našich dějin českých vyplněny jsou Římem. To vše poznával Klácel, poznával doma i přesvědčil se záhy i v klášteře, kde mnohý našel doklad pro slova písma: “I zlehčili jste přikázání boží pro své ustanovení. Pokryteci, dobře prorochoval o vás Izaiáš, řka: Přibližuje se ke mně lid tento ústy svými, a rty mne ctí, ale srdce jejich daleko jest ode mně.”

Klácel záhy poznal co děje se pod rouškou náboženství. Vytušil hned na počátku svých studií, že kněžstvo samo musí mlčeti, zapřítí své city a podrobovati se jednoduše příkazům s hůry sebekrutším. V takovém a podobném rozjímání, vždy si myslel, že nastala mu povinnost, aby stal se neodvislým od vlivů již již po něm sahajících, aby “otevřel lidu oči strany toho co jest pravda, co věda učí a nechává nás poznati.” Jedině z toho ohledu a ve snaze všeho co lze se naučiti chopil se Klácel příležitosti se naskytnuvší a studoval v klášteře. Pochybujeme však, že lépe bychom vystihli, nežli on sám a proto dovolte, abychom citovali z jeho vlastních zápisků:*)

“Sotva pár čítal jsem roků, již jsem byl na školách premiantem. — Rok na to v preparandě posadil mne profesor na katedru a již jsem musel sám opakovati učení jeho a vyslýchati druhé, což jsem tak učinil, že nevzbudil jsem žádnou nenávisť, ale lásku všech posluchačů. V jedenáctém roku 1819 nastoupil jsem na školy latinské — zde právě učil jsem se málo ve škole, ale více sám o sobě — učitelové byli jak to v řádech bývá, rozmrzelí a sami se učili, ale mně pozůstavovali ledacos co náleželo jim, a tak jsem již tenkrát počal osvojovati se, svůj rozum namahaje a často mudruje v noci. V roku 1827 tedy v 17. roce stáří mého vstoupil jsem v studia filosofická. Učitel filosofie byl Bonifác Buzek, jemuž málo učitelův a výtečníkův vůbec se vyrovnalo. Já byl důvěrný žák jeho, a učil jsem se více soukromě od něho a z knih jeho, než veřejně, neb vál zlý duch Františka II., jenž nechtěl trpěti v zemích “svých” jak říkal, učených, nýbrž jen dobrých poddaných. Srážel hlavy všem výtečníkům — Rembold ve Vídni, Bolzano v Praze, profesoři filosofie, i Bonifác Buzek v Litomyšli byli svrženi. — Já takřka duchovně osířel — ale bylo jináče souzeno. — Nástupce Buzkův prof. Mueller byl dobrosrdečný a skromný muž, mladý — měl na komando učiti filosofii — ale uznával, že nemůže v stopy Buzkovy, ač by byl chtěl. On povolal mne, abych tajně těm nejbližším učenníkům Bonifáce složil filosofii, “Dobrovědu”, pro druhý rok filosofie — i aby ji moji důvěrníci se učili. Tak se stalo. Já již tedy v 19. roce 1827 skládal jsem filosofii — rok byl ukončen s velikou slávou té “filosofie”, jakéž prý neznal minulý rok celý běh. — O ubozí předsudkáři! — Kam jsem se nyní měl obrátit chudý student. Matka byla zemřela, otec před ní, jenž v mém pokroku měla jediné utěšení. Nešlo tam a tam pro chudobu a do semináře biskupského jsem nechtěl, vida jak bídne musí zakrnutí duch slabého mladíka. Hlásil jsem se do bohatého kláštera Augustiánů v Brně, jehož hlavou byl slavný prelát, učenec, tajný svobodomyšlník a vlastnil a znatel slovanských zemských záležitostí a hospodářství.”

Tou dobou již Klácel postřehl, že intelligence znala působnost církevních orgánů a v celku, že mnoho jim nevěřila,

*) Viz pojednání naše v “Osvětě Americké”, 26. září 1906. I. — V.: “Z prací zapomenutých.”

protože věděla, že klerus příliš jednostranně byl vychován, že odbýval vše řemeslně a jinak jen o sebe se staral. Proto s tím větší radostí uvítal následující zprávu od preláta, Cyrila Nappa z Brna, člověka vzdělaného, dobrého, jenž věděl, že "křesťanem není každý, kdo je pokřtěn," jako byl přítelem svobody a pravé osvěty. Psal mu tak následuje:

"Můj milý hochu: Staré theologické přísloví jest:

že strádati máš, že nevede se Ti dle schopnosti a umu Tvého. Protož jistě kladnou očekávati budu odpověď a zvěsti milé . . .

Však nechme pokračovati opět Klácela samotného:

"Ten mně laskavě přijal — učinil brzo bibliotekářem nad 30,000 knih, v roce 1835 stal jsem se po marném doktorství svatého písma — profesorem filosofie. Tu jsem po de-

Ukázky prací Klácelových v Americe.

"Ecclesia procedit," tedy církev všude první a ve filosofii stav náš uměl té přednosti užiti, chtě klíče ku všem vědám. "Alia causa, qua ad hunc scribendum, vulgus hominum obscura et ignota (vybledlé a nečitelné) nebot' přál bych sobě, abys milý hochu dobrý, jíti mohl k pravdě, bez přivěšení rozličných způsobů a bájí k sobě a organickým smýšlením hledal a zkoumal ve všech knihách naší bibliotéky, srovnal a uspořádal i porovnával svazky ty mnohé. S tím poroučím Tě na milosrdenství Boží. Svírá srdce pomýšlení,

set let potěšen byl neobyčejnou láskou mládeže velmi četné — ale ta láska stala se podezřelou vládě a biskup též teprve poznáv tu nebezpečnost, doložil že jsem věru velmi nebezpečný člověk, jelikož tak neobyčejně mladíci takřka lpí na mně. Vždyť to ukrutný zločin, zasloužiti sobě lásku mládeže. Svrhli mne z učitelství. Prelát Cyril Napp, o němž jsem se zmínil, poslal mne do Prahy a později přijal mne proslulý lidumil Ant. Veith v Liběchově nad Mělníkem."

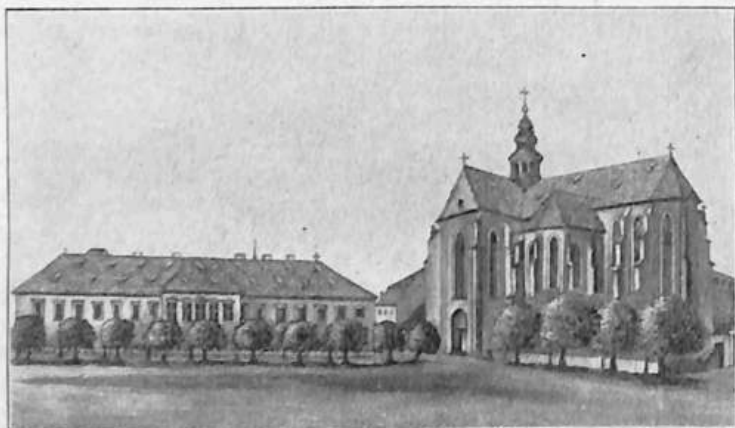
Doporučující list prelátův jest jen zajímavý a proto

jej na místo toho klademe, na důkaz jak tento kněz šlechtěný vážil si již tehdy našeho Klácela. Zníť ta listina památná doslovně:

“Vysoce váženému a urozenému pánu a pánu

Ant. Veithovi v Liběchově, Mělník.

Vaše Blahorodí, příteli můj předrahý: Používáme této pro nás velmi čestné příležitosti, bychom Vašnostem v doručiteli tohoto listu s učeným panem bratrem, důstojným profesorem filosofie Matoušem Klácellem, doktorem svatého písma a naším dosavadním bibliotekářem klášterním, osobní známost opatřili, o jehož činnosti, že budoucí slovanský svět pochvalně zmiňovati se bude, pevně věříme. Jsa totiž horlivým badatelem, pilným učitelem a znatelem literním, jakož i podporovatelem vzájemnosti slovanské a hlavně českým buditelem myslí mladých, vydal se na podnět můj po suspensi v důležitostech těchto na cesty do Prahy a tudy k Vám, kdež by klidně a cestou svojí pracovati mohl. Jsem jist, že u Vás podporovatele všeho dobrého na prospěch ná-

Kláster Augustiánů v Brně za pobytu Klácela tamtéž.

roda činěného vedle možnosti vše i užitečné i příjemné učiniti ráčíte. Čímžkoliv se vůbec drahému panu bratru našemu a příteli důstojnému dobrým prokážete, budeme za veliký vděk bráti, chtěje se toho při každé příležitosti odsluhovati. S čímž máme čest, osvědčovati Vašnostem zvláštní svou úctu, žeňnajíce každému kroku Vašemu a jsme oddáni

Cyrill Napp, prelát kláštera Augustiánů.”

Řekli jsme listina památná jedině proto, že od té doby, čili od roku 1844, jakoby se štěstí bylo od Klácela nadobro odvrátilo. Zkoušel je brzy v tom, či onom oboru vědění, pracoval pilně, studoval a rozumoval, tak že vynikl, zazářil jako světlý meteor, vědec, filosof, aby hned prý v tomtéž oboru zanikl, zejména když těžké jho, duchovní i hmotné, odstraněno byvši u Veitha jen na krátko, přilehlo brzy opět, a neulehčilo se pak na dlouho. Takž z plodů výtečného pracovníka kořistil jen malý kroužek nejbližších přátel jeho, již ani sami tu všestrannost Klácelovu pochopiti nemohli, za to majíce, že zkouší se v mnoha oborech a konečně zanikne v každém a zatím ten pilný Klácel byl již hotovou studnicí “vševědy,” snaže se tu všechnu strast, všechnu bídu svou a žal sněsti v ten svůj vtip a ironii, jimiž v proze aneb slovem vázaným všelikou zvrácenost potíral. A tam kde nemohl dosáti širších vrstev lidu vtipem a žertem, usiloval, aby ty vymoženosti filosofie, kterékoli soustavy, spracoval tak sverázně a duchem svým volným, aby vědění jeho i vědění lidu se státi mohlo. V tomto vědění znal Klácel již dobře největší poklad člověka: zdraví. Věděl také,

co již Komenský mládeži doporučoval, podle latinského: “Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano,” (“Zdravá mysl v zdravém těle, nejlepší klenot, věř cele.”) a podle toho i mládež ku cvičením tělesným nabádal. Jeho náhledem a dojista správným bylo mládež nejen vzdělati, aby nad jiné vynikla, ale i posíliti, utužiti tělesně, aby pevně jsouc mysle i pevného byla charakteru. Skutečná, dobře organizovaná práce vhodně řízená byla mu tajemstvím všech úspěchů národa, proto také vždy chtěl zvýšiti popud, jenž by směřoval k novým cestám pro výchovu české mládeže a to nejen ve škole, klerikalismu zbavené, ale i té nejvíce poučitelné přírodě. V tom právě bylo tajemství veliké té lásky žactva ku svému učiteli, jenž nikterak se neupínaje, vedl je k poznávání pravdy, konal s nimi vycházky, přednášel jim na lonce dnes, zítra v lese, aby jindy u trosek slávy české, zničených hradů a zámků nabádal k zachování drahé řeči mateřské a dbalosti svého původu. Takovými a

Prelát Augustiánů v Brně Cyrill Napp.

podobnými nadějemi ubíral se Klácel, když ani v Praze jej nechtěli míti učitelem, do Liběchova, kdež ve společnosti přítele faráře Čermáka a mladého sochaře, umělce V. Levého znovu pracovati chtěl.

(Pokračování.)

VE SPÁRECH SVEŘEPÉHO MAĐARA.

Department státní, Washington, D. C.

7. prosince 1907.

Dr. J. Rudiš-Jičínský,

Národní Jednota Sokolská,
Cedar Rapids, Ia.

Pane: Potvrzuji, že obdržel jsem Váš list, ze dne 30. m. m. jako na doplněk ke zprávě o uvěznění amerického občana Františka Polakoviče — a to bez příčiny — úřady v Ružomberku v Uhřích. Jsme Vám za zprávu jen povděční a opis Vašeho sdělení ihned poslán americkému vyslanci k dalšímu jeho obeznámení se s případem, tak aby mohl neprodleně jednati dle daných mu již návodů našeho odboru ze den 27. listopadu.

Jsem Váš, pane oddaný služebník

Robert Bacon, výp. tajemník.

Ctihodný Robert Bacon, výpomocný tajemník,
Department státní,
Washington, D. C.

Pane: V případě Františka Polakoviče — ctěný list Váš ze dne 27. listopadu 1907 pod daným číslem 10,025 byv odpovědí na stížnost naší — jest mi oznámiti Vám, že jako americký občan a bez jakékoliv ochrany s naší strany byl odsouzen v Ružomberku v Uhrách, dne 17. prosince 1907 na sedm měsíců do vězení a k pokutě 400 K., celý jeho zločin pozůstává, dle znění původní žaloby, v tom, že zpíval slovenské písně a nabádal lid svůj, aby volil pro Slováky průběhem voleb i nezapomínal té své mateřštiny. Tot' jest přímo "hrozný" zločin, zejména vezmeme-li v úvahu, že Polakovič spolu s jinými slovenskými sokoly, jako naši borei na všesokolský slet v Praze vyslaní, donesli americký prapor, dar to Sokolstva ve Spojených Státech, jednoty slovenské, jejich krajanům v Uhrách.

Za Sokol Americký, úřední orgán N. J. S.,
oddaný Vám v úctě

Dr. J. Rudiš-Jičínský.

Při odpovědi na tento list udejte číslo pořadu 10,025-15.
Department státní, Washington, D. C.

30. ledna 1908.

Dr. J. Rudiš-Jičínský, Cedar Rapids, Ia.

Pane: Jest mi potvrditi obdržení listu Vašeho ze dne 18. t. m. jako další sdělení o zatčení a uvěznění uherskými úřady obě. Frant. Polakoviče, naturalizovaného občana amerického a obviněného z přestoupení zákona 172 článek druhý, uherského trestního zákoníku.

Na odpověď přikládám Vám tuto telegrafickou depeši od amerického vyslance našeho ve Vídni, ze dne 28. a rozkaz s potřebnými návodů, ze dne 31. minulého měsíce, jakž uděleny jsou našemu vyslanci přímo. Z listin těch vysvítá, že obě. Polakovič byl souzen úřady uherskými a případ jeho odvolán k úřadům vyšším.

Jsem, pane, Váš oddaný služebník,

Alory A. Adey, druhý výp. tajemník.

Přílohy: Z Rakouska, čís. 408, 28. pros. 1907, s doklady.
Do Rakouska, čís. 173, 31. pros. 1907.

Opis. Číslo 408.

Americké vyslanectví

ve Vídni, 28. prosince 1907.

Ctihodnému Elihu Rootovi, tajemníku státu,
Washington, D. C.

Pane: Vzhledem na sdělení mé číslo 403, ze dne 23. prosince, v záležitosti Františka Polakoviče, amerického to občana, uvězněného v Ružomberku v Uhrách, protože mluvil proti uherské vládě v Bobrové, v Uhrách, 6. října, a tak provinil se proti zákonu 172, článek druhý, uherského trestního zákoníku, oznamuji, že na moje zakročení a žádost, aby ihned dodány byly tomuto vyslanectví všechny podrobnosti tohoto případu, obdržel jsem přiloženou notu z úřadovny ministerstva zahraničních záležitostí.

Jakmile výsledek tohoto vyšetření v onom případě a odvolání se Polakoviče dojde na vyslanectví, bude ihned posláno do Washingtonu.

Mám tu čest býti, pane, Váš oddaný služebník,

Charles S. Francis.

Příloha dle výše udaného.

Překlad.

Z ministerstva zahraničních záležitostí.

98,543—7.

V záležitosti trestního pronásledování amerického občana, Františka Polakoviče, podepsaný má tu čest, doplňuje

notu svou, ze dne 11. prosince, čís. 94,572—7, po obdržení telegramu uherského královského ministerstva spravedlnosti, oznámiti jeho excellenci, vyslanci Spojených Států Amerických, panu Charles S. Francis-ovi, následující fakta:

František Polakovič, dne 6. října, v Bobrové, stolice Oravská, v Uhrách, provinil se proti zákonu 172., článek druhý, uherského trestního zákoníku, a sice tím, že veřejně zpíval písně a měl řeč, v které se snažil vznítiti zášť svých posluchačů proti uherské vládě, toto posluchačstvo jeho, pozůstávající ze členů slovenské národnosti.

Pro tento přestupek, spáchaný v území uherském, Polakovič byl, dne 19. prosince, odsouzen na sedm měsíců do státního vězení královským soudem v Ružomberku, kdež byl se nalezal v době poslední ve vyšetřovací vazbě, před vlastním stáním. Tentýž Polakovič se z rozsudku toho odvolal prostřednictvím svého právního obhájce; a podepsaný, v souhlasu s přáním vysloveným jeho excellencí, amerického vyslance, aby vyšetření stalo se okamžitě, sdělil přání to přímo s uherským ministerstvem spravedlnosti, tak aby odvolání to bylo přivedeno ku svému zakončení v čase co možná nejkratším.

Podepsaný zároveň u této příležitosti, znovu podává jeho excellenci, americkému vyslanci, ujištění nejvyšší úcty.

Ve Vídni, 27. prosince 1907.

Za ministra: Lad. Mueller.

Department státní, Washington, D. C.

31. prosince 1907.

Jeho excellenci Charles S. Francis, etc., Vídeň.

Pane: Potvrzuji příjem Vašich depeší, čís. 394 a 398, ze dne 9. a 12. t. m., týkajících se zatčení a uvěznění v Ružomberku, v Uhrách, Frant. Polakoviče, z Chicaga.

Přikládám tuto opis dopisu etihodného Adolpha J. Sabatha, člena domu zástupců, v kterém povaha závažného činu obě. Polakoviče, se jeví takovou, že zdálo by se, že nebylo nikterak zlého úmyslu urazití vůbec. Opis tento posílá se z toho ohledu Vám, aby Jste učinil i v tom směru vše, co třeba a vysvětlení podal, tak aby obvinění na Polakoviče vznesená v pravém světle se zjevila a přiměl dotyčné úřady ku zrušení trestu vyřknutého.

Jsem Váš, pane, oddaný služebník,

Robert Bacon, výp. tajemník.

TĚLESNÁ CVIČENÍ V AMERICKÉ ARMÁDĚ.

Sděluje Frant. K. Klepal.

Militarismus je humanitě a modernímu hnutí optimistickému v mnohém směru institucí tak nesympatickou jako na příklad klerikalismus propagandě sociální a přece sledující poměry jmenované organizace, musíme přiznati, že americká armáda s moderním zařízením u výchově svého mužstva je v pravdě lidovou institucí, pečující v praktickém směru o mravní i tělesné zušlechtnění tisíců mladých mužů, které k armádě z většiny násilným proudem veštvála samotná "dešperace", abychom tak děli.

Zmínovati se o moderní výchově vojáků ve smyslu mravním, není možno a nelze zatím zařaditi v stručný obsah tohoto pojednání. Přítomně zmíniti se hodlám o výchově tělesné, které během svého působení jako prostý voják osmé setniny a spolu cvičitel v reservační tělocvičně v Columbus, O., věnoval jsem nemalou pozornost.

O tělesném cvičení co povinném předmětu zařazeném v denní pořad naší armády nechať by se načetnouti mnoho užitečných pojednání, však na místě tomto hlavní zájem věnován budiž praktické metodě a charakteristickému postupu různých okolností, čili podání stručného nástinu o

provádění cvičení prostných s uplatněním praktické soustavy vlastní s jakou v jiných cvičiřnách jen na nemnoha místech se setkáváme.

Připomínám si mnohé okamžiky při cvičebních hodinách v našich tělocvičnách sokolských a při nestranném posouzení musím přiznati, že mnohemu nechalo by se naučiti a nejedným cvičením pořad v našich cvičiřnách obohatiti.

Francouzská armáda s náruživým zájmem pěstuje v mužstvu svém původní rohování, s kterým jsme se setkali při veřejném cvičení v Coliseu, provedeným členstem Sokola Tyrš ze Cedar Rapids, v jiných armádách cizozemních cvičení se střelnou zbraní jediným je předmětem, zatím co americká armáda soustavným pěstováním tělesných cvičení hledí svému mužstvu imponovati a prospěti.

Tisíce mladých mužů můžete spatřiti za červencového rána na širokém prostranství nalézajícím se nedaleko kasáren, prostná cvičení, technicky spracovaných kombinací v souladu s přísným povel, prováděti a to na tomto místě s naprostou ladností. Stejnoměrná kázeň uplatňuje tu náležitě své poslání při zcela snadném úklonu, neb pouhým jednoduchým rozpažením. Mimo tělesného organismu v malé míře zaměstnává se i duševní temperament cvičenců, u některých jednotlivců ovšem také není pro tělesnou výchovu opravdového pochopení, však celkem souzeno, většina mužstva provádí jednotlivá cvičení s opravdovým zájmem a namnoze s porozuměním.

Denním cvičením na volném vzduchu, pochodováním romantickou částí venkova, plaváním, pěstováním zábavných her a jinými předměty pečují armáda o zdravotní a tělesnou stránku svého mužstva. Mimo moderních cvičení, čítáren, kulečnicků a jiných podniků zábavných, zařizují se v zimní sezoně reservační školy, ve kterých méně vzdělaným vojínům umožněno zdokonaliti se v studování gramatiky, počtářství, krasopisu a jiných předmětů s připojením recitování a probírání dějin a vývoje jednotlivých kmenů a národů.

Před nedávným časem spracováno členem vojenské akademie ve West Point, učitelem tělocviku Hermanem J. Koehlerem stručné pojednání o cvičení prostném s praktickým návodem o jeho užívání s ohledem na tělesný organismus cvičícího mužstva. Cvičitelům dává se na srozuměnou, v jakém směru uvedená cvičení nechají se prováděti, mimo toho pisatel v předmluvě vylučuje praktickou soustavu, s kterou se dlužno každému cvičiteli dokonale seznámiti. Cvičení prostná musí býti na prvním místě rozmanitá a pocho-pitelná, praví pisatel mezi jiným, mimo tělesného organismu zaměstnávajícího příležitostným prováděním rozmanitých výkonů nesmí se zapomínati na duševní stránku cvičenců soustavným kombinováním jednotlivých úklonů, rozpažení, předpažení atd. nashromážditi možno postačitelného materiálu pro denní cvičení a technickým upravováním jednotlivých oddílů umožněno, že provádění sebe jednodušších pohybů nepřipadá cvičencům hloupým rozmarem, jak na mnoha místech neporozuměním samotných cvičitelů se stává.

Cvičení prostná i pochodová mohou se podávati nezkušeným po způsobu gramatiky, jeden příklad za druhým, tam kde vojínové s prováděním prvních cvičení jsou poměrně seznámeni, dovoleno voliti cvičení kombinovaná, kdežto pro nováčky nebudiž v nižádném případě volena cvičení, pro které většina mužstva nemá dostatečného porozumění.

Cvičencům dává se tímto na srozuměnou, že nepraktickým je unavovati cvičence každodenním opakováním stejných kombinací, s pravidelným zařadováním jednotlivých úklonů, pohybů trupu, paží, nohou, ramen a jiných částí tělesných, proto sestavena buďtež cvičení pro každou hodinu. Tímto směrem soustavný postup po stránce technické i tělesné nejsnadněji se umožňuje.

S úmyslem, zameziti mnohým nedorozuměním a nesprávnému pochopení při provádění cvičení prostných musí býti před započetím jednotlivých oddílů cvičitelem nebo pověřeným pomahatelem každý pohyb správně znázorněn a hlasi-tým tonem pojmenován. Tak veškerému mužstvu dostane se náležitého upozornění a předejde se mnohým zmatkům. K soustavnému provádění prostných cvičení s širším počtem mužstva dlužno každému cvičiteli na prvním místě přisvojiti si dokonale cvičební metodu, dále se odporučuje vyvolená cvičení před ustanovenou hodinou cvičební důkladně nastudovati, přisvojiti si charakteristickou energičnost a temperament, tak aby cvičitel chováním, přísným povel, mravním chováním projevil přímo svoje poslání učitelské v jiném směru, čili musí již příkladem svěřenému mužstvu imponovati.

U mnohých cvičitelů neklade se prázdný význam na povel, v jakém tónu pravidelně tlumočen býti má, u mnohých není dosti hlasitě pronesen, na jiném místě mizerná výslovnost přivádí mužstvo při každém cvičení do nemalých rozpaků, u některých cvičitelů používáno je instrukcí ve směru přímo neslušném, odpuzujícím se od mravopoctnosti inteligentního jednotlivce. Podobné jednání ovšem zasluhuje povšimnutí. Povel při cvičení prostném i pořadovém musí býti promluven s hlasitým pathosem zladěným melodickým souzvukem, jakož i pronesen býti musí srozumitelně a v každém případě dbáno budiž toho, aby přispůsoben byl stanovené časomíře, při pochodovém cvičení kroku pochodu-jícího mužstva. Melodický tón při hudebním doprovodu zamlouvá se zkušenému cvičenci mnohem sympatičtěji, nežli sebe mistrnější povel tlumočený povoláním cvičitelem. Veškeré pohyby paží nechají se prováděti v souměru s rychlým taktem, úklony trupu, pohyby nohou při změnách postavení vyžadují ovšem tempa volnějšího.

Pěstováním soustavného cvičení se mužstvo tělesně utužuje, přepínáním sil a nerozvážným týráním a přepínáním svalstva se zdraví jednotlivců poškozuje, čímž cvičení pravidelné ztrácí významu po stránce výchovné."

Se stejným zájmem dbáno v posledním desetiletí cvičení nářadového za účelem obeznámení mužstva s průpravnou školou začátečních cvičení na pevném nářadí, vydáno v minulém roce nákladem válečného departmentu pojednání o sportovníctví a soustavném cvičení se zajímavým návodem a obsahem pro každého snadno pochopitelným. Uvedené vydání zahrnuje ve svém obsahu na prvním místě kombinovaná cvičení se střelnou zbraní, dále šerm dlouhým batonem, cvičení s činkami, kroužení kuželi, načež v pokračování seznamuje se čtenář s praktickým návodem ku provádění cvičení na pevném nářadí a s rozvrhem ku pořádání závodů o přebornictví v různých hrách na volném vzduchu, na příklad vrhání diskem, skok daleký, vysoký, plavání, přetahování lanem, skok o tyči a mnoha jinými předměty, kterými obsah díla jen pěkně jest uspořádán. Cvičení tělesná možno jmenovati jedním z povinných čísel v pořadu americké armády. Každému pluku, jakož i jednotlivým setním vyhražují se pravidelné hodiny a u nováčků proměškání povinného cvičení poskytuje se i několika denním vězením. Tělocvičny v mnohých rezervacích zařízeny jsou zcela dle moderních návodů, opatřeny veškerým nářadím, místnosti zamlouvají se nejen vkusným zařízením, ale i naprostou čistotou, vzdušnou ventilací, odpovídající v každém směru zdravotním pravidlům.

Po mém přistoupení k armádě, svěřeno mi v poměrně krátkém čase místo cvičitele v reservační cvičiřně města Columbus, O. Tam nerušeně oddával jsem se svěřenému povolání, nepřijímaje zvláštního honoráře, ani pochvalných odměn svých představených. Mechanický den po dni užímal

jsem se uvedené povinnosti, v domnění, že tělesnou výchovou u svěřeného mi mužstva konám práci nemálo užitečnou.

Častokrátě obklopen jsa nejméně dvěma sty mladých vojínů, mimovolně vzpomínal jsem na minulou moji kariéru, kdy jako evičitel žactva ve známém sboru "Sokol Slovan-ská Lípa" v Chicagu užímal jsem se funkce mi svěřené, pečuje s naprostým zájmem a porozuměním o každého cvičence a těše se v duchu z výsledků práce vykonané, zatím co několik lidí našich, jakž již žel bývá u nás zvykem, snažilo se poctivou práci v každém směru znemožniti. Tentokrátě nebyla to děvčátka s růžovým nádechem a nevinným úsměvem na bělostných tvářinkách, ani skotačivá omladina mužského pokolení, radující se zcela nenuceně při každém rozmaru a okamžiku přehájecího mládí, tentokrátě byli mužové zneprátení s nečitelností samotného osudu, jež viděl jsem tu před sebou zařaděn v pevném řádku.

Klamati se budeš, milý bratře evičiteli neb laskavý čtenáři, domníváš-li se, že vojenská brutalnost uplatňuje v tomto případě náležitě poslání, kázeň jest v armádě předmětem ovšem pozoruhodným, však zde ani postrachem před samotným kalabusem nenechala by se zcela uplatniti, toliko samotným citem, mluvícím přímo a nestranně do duše každého jednotlivce. Jedině tak nechá se ta směsice různých charakterů ovládati. Cvičírna znázorňuje zde v pravém smyslu normální školu, kde soustavně vyučuje se stanoveným základním jednotlivým předmětům bez hlučného rozumování a zbytečného debatování. Každý cvičenec v povinné hodině cvičební musí býti v čas přítomen, s nenuceným zájmem jeden po druhém provádí svoje povinná i volná, aniž by nějakým rozmarem a neslušným dováděním přiváděl v rozruch evičitele a celou řadu ostatních soudruhů.

Sportovníctví věnuje se u mnohých pluků sympatie přímo vášnivá, zajímavé hry, pořádané na čerstvém vzduchu jsou v letním období každodenní zábavou, kopaná na mnoha místech provádí se s příznakem přemrštěné výstřednosti, však vzdor tomu oddává se jí mužstvo s vášnivou zálibou.

Pěstováním soustavného cvičení a častým prováděním rozumných her na čerstvém vzduchu se mužstvo nemálo utužuje, a neztratí-li vojín kontrolu, totiž dovede-li vzdorovat alkoholismu a návodům špatných kamarádů, může se po čase navrátiti do občanského života nejen mravně zachovalý, ale i tělesně zdokonalený a utužený.

PŘÍKLADY CVIČENÍ NA NÁRADÍ.

Podávající evičitelům našim příklady cvičení na náradí, sledujeme při tom dva cíle. Ti, jimž nedostává se času k samostatnému tvoření aneb i méně schopností k tomu mají, naleznou zde mnohé, čehož budou moci využítovat při cvičení svěřených jim družstev. Tot' účel jeden. Druhým jest snaha seznámiti evičitele naše se změnami názvosloví, které v Čechách již zavedeny byly v čase posledním, neb které jako návrhy na opravení názvosloví se vyskytují.

Nemůžeme zapřít, že názvosloví, kteréhož evičitelé naši v převaze užívají, jest již zastaralé. Vina v tom nespočívá však na nich samotných. Na posledním kursu N. J. S., kterýž odbyval se r. 1899, (t. j. již asi před devíti lety), přednášelo se o soustavě a vyučovalo názvosloví dle přednášek společného evičitele N. J. S. br. Mendíka, jenž působil mezi námi v letech 1894—1895, zanechav nám podrobný a přehledný popis celé soustavy, uveřejněné v "Sokole Americkém" v ročníkách 1894 a 1895. Tyto přednášky a v nich užívané názvosloví bylo nám po dlouhou řadu let vodítkem při popisování cvičení. Všimneme-li si však letopočtů svrchu uvedených, seznáme, že od času kdy názvosloví u nás dle Mendíka opraveno bylo, uplynulo již 15 let a v čase tom

u názvosloví v Čechách mnohá změna zavedena byla. I v Čechách zaváděny tyto změny v názvosloví na základě návrhů jednotlivců a jen pozvolna se uplatňovaly, o čemž my k poznání přišli vždy, když již opět nová změna pro zavedenou opravu se doporučovala. Tak vedlo se nám pp celou řadu let a my nevědouce, které změny v Čechách všeobecného schválení došly, drželi jsme se toho, co dříve jsme se naučili, což dnes bez odporu již zastaralým jest. Povolání činitelů v Čechách slibují již delší čas opravu názvosloví, však až dosud k jednotnému dohodnutí, schválenému technickým odborem Č. O. S. nedošlo. Snad stane se tak letos o evičitelském kursu, který v Praze odbýváti se bude.

Chťejíce seznámiti evičitele naše s mnohými opravami, tušíme, že nejlépe docílíme toho, když podávající příklady cvičení, hned pod každou sestavou v poznámkách vysvětlení podáme.

Podotýkáme výslovně, že nečiníme tu pokus vytvořiti nějaké názvosloví nové. Za vodítko slouží nám názvosloví užitá ve sbírce závodních eviků družstev pro V. slet, které jsouce uveřejněny technickým odborem Č. O. S., za správné považovati musíme. Nechceme však též bez povšimnutí nechat názvosloví užívané v "Cvičitelských Listech", časopisu to v Čechách hojně rozšířeného, jehož redakci zastává zkušený odborník br. Erben. Z těchto dvou pramenů čerpající názvosloví, upravujeme příklady pro tři družstva a těšilo by nás, kdyby každý evičitel, jemuž bylo by snad něco nesrozumitelným, dopisem o vysvětlení nás požádal.

HODINA PRVNÍ.

DRUŽSTVO PRVNÍ.

Hrazda.

Hrazda doskočná. Obraty.

1. Z kmihu nadhmatem u předkmihu obrat levoruč v před do svisu dvojhmatem — vzepření vzklopmo s přehmatem levé v nadhmat — podmet s obratem v pravo.
Poznámka: Obrat jednoruč označuje se zde dle ruky, kterou ve svisu neb vzporu se udržujeme a ne dle ruky, kterou hrazdu při obratu pustíme. Neudává se též, zda v pravo neb v levo se obracíme, jelikož označením "levoruč v před" ne jinak než v levo obracet se můžeme. Rovněž vynecháno tu označení "celý obrat". Obratem míní se vždy celý obrat a pouze kde jiný než celý obrat konáme, určí se velikost jeho a sice: půl, jeden a půl neb dvojný obrat se udává.
2. Z kmihu nadhmatem u předkmihu obrat pravoruč v před — vzepření jízmo pravou — toč jízmo napřed podhmatem — přešvih únožmo levou s obratem pravoruč v před ve vzpor v předu nadhmatem — přemýk přodem do stoje na zemi.
3. Z kmihu nadhmatem u předkmihu obrat v levo souruč — výmyk přodem — spád nazad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo s obratem pravoruč v zad — seskok napřed.
Poznámka: Při obratu souruč udává se tu strana, na kterou obrat konáme na rozdíl od obratu jednoruč, kde pravoruč "v zad" se udává.
4. Z kmihu nadhmatem u předkmihu obrat v pravo souruč — výmyk zadem s obratem pravoruč v před do vzporu v předu nadhmatem — toč nazad — podmet s obratem v levo.
5. Z kmihu pravá podhmatem u zákmihu obrat pravoruč vzad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo — přemýk přodem — u předkmihu obrat levoruč v před — výmyk zadem s obratem levoruč v před do vzporu v předu — podmet.

6. Z kmihu levá podhmatem, u zákmihi obrat levoruč v zad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo — toč nazad — podmetmo obrat pravoruč v před — vzepření jízmo levou — únožka pravou s půlobratem v levo.

Poznámka: Pro poslední tvar v sestavě užívá se obyčejně názvu: seskok únožmo pravou s půlobratem v levo, nebo též seskok únožmo pravou popředu. Proč užito zde názvu "únožka", to vysvětlí se při metech, však odporučujem, by cvičitelé užívali názvu s obratem, a ne popředu, jak často u nás i jinde se děje, a to proto, že tvar ten neodpovídá požadavkům definice popředu, o čemž na příhodnějším místě se zmíníme.

7. Z pokmihi nadhmatem podmetmo obrat pravoruč v před — výmyk zadem — odkmihi napřed s obratem pravoruč v před ve svis v předu (nadhmatem) — vzepření vzklopmo — toč napřed — zánožka v levo.

8. Z kmihu levá podhmatem, u předkmihi obrat pravoruč v před — přemyk zadem s obratem pravoruč v před ve svis v předu — vzepření vzklopmo — toč nazad — podmet s obratem v levo.

Poznámka: V sestavě 7. jest výmyk zadem a po něm následující odkmihi napřed s obratem pravoruč v před ve svis v předu průpravou pro v sestavě 8. následující přemyk zadem s obratem pravoruč v před ve svis v předu.

Kůň na šíř.

Metý odnožmo — únožmo — odbočmo.

Prováděj každou sestavu též na druhou stranu.

Z náskoku do vzporu v předu na madlech.

1. Kolo odnožmo pravou — přešvih únožmo levou — stříž odbočmo v pravo — přešvih odnožmo pravou nazad — odbočka v pravo.

Poznámka: Mnozí theoretikové neuznávají metů odnožmo a řadí je mezi mety přednožmo, když konají se ze vzporu v předu a nebo mezi mety zánožmo, jsouce provedny ze vzporu v zadu, pobok. U nás užívá se názvu "odnožmo" již od založení našich sborů a přidržíme se jich, dokud oprávněnost jich rozhodujícími činiteli odstraněna nebude.

2. Kolo odnožmo levou — přešvih únožmo pravou — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo pravou — kolo odnožmo pravou nazad — odbočka v levo nazad.

Poznámka: Po stříži v levo nacházíme se v podporu jízmo levou (levá noha v předu). Následující přešvih únožmo pravou neudáváme, že koná se napřed. Metáme-li ve směru nazad, udáváme, že met nazad se děje; není-li směr metu udán, rozumí se, že napřed se koná. Upozorňujeme ještě, že po stříži následující přešvih únožmo a kolo odnožmo nazad nazvatí bychom mohli: kolo únožmo pravou a přešvih pravou, tak že metání odnožmo úplně by v případě tomto odpadlo.

3. Kolo odnožmo pravou — přešvih únožmo levou — přešvih únožmo pravou — kolo únožmo levou nazad — kolo odnožmo pravou nazad — přešvih odbočmo v levo nazad — kolo odnožmo levou — odbočka v pravo.

Poznámka: Udáním "přešvih únožmo" míní se vždy přešvih únožmo napřed a vnitř, t. j. mezi ruce, což však pro stručnost neuvádí se, užívající toho jako pravidla ve všech případech.

4. Kolo odnožmo levou — přešvih odnožmo levou — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo pravou nazad — přešvih odbočmo v levo — kolo únožmo pravou nazad — přešvih odnožmo levou nazad — přešvih odnožmo pravou nazad — odbočka v pravo.

5. Přešvih odnožmo pravou — stříž odbočmo v pravo — přešvih únožmo levou nazad — kolo odbočmo v pravo — přešvih únožmo pravou — stříž odbočmo v levo — přešvih odnožmo levou nazad — odbočka v levo.

6. 2 kola odnožmo levou — přešvih odbočmo v pravo — kolo únožmo levou nazad — kolo odnožmo pravou nazad přešvih odbočmo v levo nazad — kolo odnožmo levou — kolo odbočmo v pravo — odbočka v pravo.

Poznámka: Od času, kdy přednášel o soustavě u nás společný cvičitel N. J. S. br. Mendík, užívali jsme pro mety jednožmo prováděné předložky v (pravo, v levo) a pro mety oboužmo provedené užívali jsme názvu na pravo nebo na levo, což v posledním čase v Čechách změněno tak, že při metech jednožmo udává se pouze zde pravou neb levou metáme a při metech oboužmo prováděných předložky v se užívá t. j. v pravo neb v levo, se označují a záhodno proto, abychom dle toho se řídili. Někteří theotikové i při metech oboužmo činí rozdílu a užívají: přednožka v pravo, zánožka v pravo, kdežto při metech odbočmo udávají opět — odbočka na pravo, stříž odbočmo na pravo a pod. Upozorňujeme na odchylky tyto pro uvarování zmatku ještě jiného.

Skok o tyči, do výšky.

Odporučujeme cvičitelům, aby skok o tyči prováděn byl dle našeho závodního řádu. Cvičenci docílí tím větší jistoty při různých výškách. Upozorňujeme též na to, že mnozí cvičenci mají ve zvyku spodní rukou držeti tyč též podhmatem. Při skoku do větší výše zdar skoku podřízen jest vydatnému vzpírání, kteréhož docílíme u větší míře, držíme-li spodní rukou tyč nadhmatem. Spůsoby skoku popisovati, bylo by zbytečno, ty známé jsou ve všech tělocvičnách našich podrobně až na jeden způsob skoku v tělocvičnách našich zřídka užívaného a proto popíšeme tento druh skoku podrobněji, ježto mnohému cvičenci k docílení větší výši skoku dopomohl. Tyč drží se vrchní rukou podhmatem, spodní rukou nadhmatem. Při rozběhu neseme tyč k zemi skloněnou. Vyvarujeme se však toho, by tyč nespříčili jsme před sebou do polohy točné jak chybně někdy se děje, ba jsou případy, kde cvičenci při náběhu tyč takřka v poloze čelné před sebou nesou, což před zabodnutím tyče vyžaduje opsání velkého oblouku špičí tyče, by v náležité místo zabodnutí se mohla a to samozřejmě sráží možnost správného zábohu i odrazu ku skoku. Jelikož váha tyče sama sebou vynucuje si jisté spříčení trupu při rozběhu, tož stačí, když spodní konec tyče jen o málo na vnitřní stranu (ze směru rozběhu) přidržujeme. Celý rozdíl tohoto způsobu skoku spočívá v tom, že v okamžiku, kdy nohou, kterou odraz při skoku konáme, na místo odrazu došlapujeme, tyč jaksi ku předu k zábohu vrhneme, při čemž ruce sesmeknou se takřka úplně k sobě. Pravidlem tu, že ruka vrchní, kterou tyč podhmatem držíme, tyč před zábohem pevně sevře a tudíž z místa svého se nepohne, kdežto ruka spodní pevný hmat uvolní a tyč v před skrz ruku propustí a zároveň se zabodnutím tyče znovu pevně sevře. Toto sesmeknutí rukou k sobě, zábohu i odraz koná se takřka současně. Po odrazu tělo visí na tyči v mírném schybu, majíce ruce úplně u sebe, což připouští opět vydatnější vzepření těla, než když ruce od sebe na větší míru oddáleny jsou. Dobrou průpravou ku nacvičení tohoto jest, když cvičenec postaví se na místo odrazu ve stoj předkročný, drže tyč jako při náběhu. Zkusme několikrát zabodnouti tyč způsobem dříve popsáním. Když cvičenec sezná, jak tyč k zábohu šinouti se má, přidejme k tomu rychlé přenesení váhy těla na přední nohu a zároveň se zabodnutím vykonáme lehký výskok o přední noze (znázorňující nohu odraznou), přidržující se tyče již tak, jako kdyby skok samotný následoval.

dovati by měl. Učíme-li při závodu a výskoku trhnutí v ramenou, známka to, že zábod a výskok v pravém okamžiku provedny nebyly. Opakuje-li evičenec zkoušku tuto několikrát, vystihne brzy právě okamžiky, v nichž součinnost závodu a odrazu vykonati se má. Po docílení toho opakuje to samé s rozběhem pouze as třech kroků, zvětšující délku rozběhu zároveň jak větší jistoty v závodu a odrazu nabýváme. Upozorňujem, že toto vše koná se, aniž bychom se o přeskok samotný pokoušeli. Až když evičenec docílí jisté souhry v závodu a odrazu z rozběhu, zkoušejme pak přeskok, to jest přenesení těla přes latku neb motouz spojitě s odhozením tyče nazad, což vše již nelíší se nikterak od jiných způsobů skoku o tyči.

(Pokračování.)

STÁVAJÍCÍ A. A. U. RECORDY.

(Outdoor Record's 1907.)

Odbor:	Kým proveden:	Čas a míra:
100 yardů.....	Dan Kelly.....	9 3/5 vteřiny
220 yardů.....	B. J. Wefars.....	21 1/5 vteřiny
440 yardů.....	W. W. Long.....	47 vteřin
880 yardů.....	C. H. Kilpatrick.....	1 min. 53 2/3 vteř.
1 míle.....	L. P. Connel.....	4 min. 15 3/5 vteř.
120 yardů s překážkami....	A. C. Kraenclein....	15 1/5 vteř.
220 yardů s překážkami....	“ “ “ “	23 3/5 vteř.
Skok vysoký s rozběhem..	M. F. Sweeney..	6 st. 5 5/8 palce
Skok daleký s rozběhem	Myer Prinstein	24 stop 7 1/4 palce
Skok o tyči.....	W. R. Dray.....	12 stop 5 1/2 palce
Vrh 16 lb. koule.....	Ralph Rose.....	49 stop 7 1/2 palce
16 lb. kladivo.....	M. P. McGrath.....	173 stop 7 palců
Disk (řecký způsob)...	M. J. Sheridan...	93 stop 3 1/4 palce

ÚNOR.

1. Nar. K. Reyer, zakladate ital. těl. Terst. 1848
Založena T. J. S. Čechie v Chicagu, Ill. 1879
Zemřel Dr. Z. Kroszyski, star. Sokola ve Lvově. 1893
2. Nar. K. Legelli. 1851
3. Nar. Ad. Spiess, něm. zakl. škol. těl., Lauterbach. 1810
4. Nar. Jos. Kaj. Tyl, spis. a buditel čes. v K. Hře. 1808
5. Nar. J. Niggeler, zakl. švýc. těl., Vorby. 1816
Nar. Božena Němcová, spisov. ve Vídni. 1820
10. Universita česká v Praze rozdělena na čes. a něm. 1882
11. Nar. Thomas Edison, v Ohio, vynálezce. 1847
12. Narození Lincolnovo 1809
14. První sokolský sbor v Americe, založen v St. Louisu,
Mo. 1865
15. Zvláštní pozvání N. J. S. na pátý slet Č. O. S. v
Praze 1907
16. Prvá valná hromada Sokola v Praze. 1862
Jar. Vrehlický, básník, narozen v Lounech. 1853
17. Opětný pokus k sdružení Sokolstva českého. 1871
Zemřel J. Pestalozzi, v Bruggu. 1827
18. Nar. v Toruni Mik. Kopernik, slav. hvězdář. 1472
19. Založen sbor Nová Vlast, Cleveland, O. 1893
Nar. Fr. Amoros, zaklad. francouz. těl., Valencie. 1770
21. Nar. Svatopluk Čech, vel. básník český v Ostředku. 1846
22. Narození Washingtonovo 1732
24. Nar. Karolina Světlá, čes. spisovatelka v Praze. 1830
25. Sokol založen ve Lvově. 1867
27. Nar. Václav Beneš-Třebízský, spisovatel. 1849
28. Založena T. J. S. v Edwardsville, Ill. 1904

DOPISY.

Buenos Aires, Argentina, 25. prosince m. r.

Již jízdu z Brazílie jsem se vypτάval společenstujícími. Francouzů na tělocvičné spolky v Buenos Aires. Za nejlepší mi byl doporučen švýcarský spolek ve třídě Florida. Později jsem si vyšel jej vyhledati. Prohlížel jsem štíty ve třídě té vyvěšené, až "do oka mně padl" štít v barvě bílo-modré s nápisem "Société Francaise de Gimnastique." Šťastně nalezeno, chci vstoupiti, leč neviděl jsem žádného vchodu, štít vyvěsen byl nad dílnou cidičů bot. Ptal jsem se tedy, kudy se vstupuje a zdvořile mně bylo odpověděno, že touto dílnou. I ptám se, kdy jest cvičení. "I zrovna dnes, je vstupte." Šel jsem přes nedlouhý dvoreček a již jsem viděl tělocvičnu ze dřeva s vysklenou přední stěnou. Zavřeno, vracel jsem se. V cídírně mně řekli, že právě vstupuje jeden z cvičitelů, jehož jsem potkal neznaje jej. Za ním. Vstupuji s ním a po tmě hlásím se jako člen "Sokola", tělocvičného to Svazu v Čechách. Bodrý Švýcar seznává, že špatně mluvím španělsky, ptá se tedy zdaž nerozumím německy, odpovím, že tak trochu. Práví mi, že náš Svaz zná a podobně. Leč němčina mně také nešla, tedy ptá se zdaž nemluvíím ještě jirým jazykem. Namítanu, že trochu portugalsky. Jelikož i on znal portugalsky, šel již náš hovor španělsko-německo-portugalsky lépe. Ptal se, kde jsem se naučil portugalsky, řekl jsem mu, že za mého pobytu v Brazíli. "Tam já byl dva roky," mně odpověděl. "Cvičení máme ve středu, ve čtvrtek a v pátek od 8½ — 11 hod. večer." Scházela ještě hodina a cvičitel si měl něco vyříditi, rozešli jsme se, ale slíbil jsem, že se podívám na ně ještě dnes. V čas jsem přišel ještě s několika členy. Rozsvítili žárovky a tu jsem si mohl dobře tělocvičnu prohlédnouti. Byla asi 20 kroků dlouhá, rovněž tak široká, jenže šatničkou zúžena. Uprostřed do dvou trámů se zapouštěla prostá železná tyč, což nahražovalo americkou hrazdu. Po stranách zavěšeny byly dvojce kruhy povážlivě upevněné, před jedněmi byla visutá hrazda, upravená k přehupování. V předu bylo umístěno dvojbradlí, práce ne zrovna výstavní. V rohu levém stálo pěkně nové rozkládací trojhrazdí, chlouba tělocvičny, a proto také nevšedně šetřeno. V šatničce bylo množství činek, nejtěžší asi 60, 75, 80 kg, dále bylo tam něco šavlí, končífů, rukavic k šermu i k rohování (anglickému), tot' veškerý inventář, k němuž náleželo něco obrazů, praporek a rámeček s cenami a odměnami. Vešel náčelník milého a přímého vzhledu. Byl jsem mu představen, oslovil mne německy: byl ve Vídni a zná naše Sokoly co dobré borce. Gymnasté byvše svlečení, cvičili si, co kdo chtěl, a také mně k zacvičení zvali. Nemaje cvičebního šatu, spokojil jsem se pouhým přihlížením. S nevšední oblibou cvičili výskoky na hrazdu do stoje o nohou buď přímo ze vzepření vzklopmo zášvihem neb prostě z podporu. Tříhrazdí bylo rozloženo a k němu ubíral se mladík, tělem svým prozrazující dobrého borce. Vyskočil na první hrazdu, provedl lehece a čistě vzepření vzklopmo — přemyk předem do svisu — kmihem (spojmo) přeskok na druhou hrazdu, půlobrat v pravo u předkmihu, vzepření vzklopmo, přehmat pravoruč, zášvihem stoj o nohou na hrazdě — půlobrat ve stoji — přeskok do svisu na hrazdu třetí s použitím kmihu vzpor vzklopmo — podmetno seskok do stoje na zemi. Podobně prováděli přeskoky z kruhů na hrazdu visitou. Jelikož bylo pozdě, musel jsem se ubíratí domů. Rozloučil jsem se a byl jsem pozván, bych si přišel zacvičiti, o čemž příště. V družstvech se necvičilo.

Na zdar!

Tonda Čermák.

Milwaukee, Wis., 2. ledna.

“Happy New Year!” — nápodobně! To jsme to zase dotrhli v tom starém roce. Ještě mě jde hlava kolem a jak

by ne. Jako obvykle tak i letos T. J. Sokol pořádá na Sylvestra veřejné cvičení a zábavu. Veřejné vystoupení zdejšího Sokola s přispěním Polského Sokola č. 1. i č. 2. a sokolek se setkalo s úplným zdarem i uspokojení obecnostva vůbec. Bylat' naše síň ten večer přeplněná. U nás kdo na Sylvestra jedenkrát se přijde pobavit, tož na to dlouho pamatuje, tak že na příště nikdy již neschází. Však je také jen jednou za rok na konec a začátku roku a pak mezi sokoly se člověk přec jen pobaví tak jako sotva hned kde jinde. Temperence to zrovna nejsme a tak nám zábava potrvá obvykle až do rána. Co by bylo dodalo zábavě lesku, kdyby tak (to kdyby) ty sokolové drželi víc na svůj kraj. Ať nejsem z těch kdož mají rádi nějaký moc okatý oblek, aby je bylo z daleka vidět, však myslím si má-li spolek kraj jako má Sokol, že nikdo by se nemusel zaň stydět. Vskutku, je to taková pravá americká netečnost, že na něco se uvolíme a pak jsme k věci lhostejní. Tak na sokolskou zábavu přijdou celí tři naši v kroji. V celoroční schůzi bylo jednáno, aby se sokolům daly volné lístky, tak aby se bratři navzájem trochu seznali. — A tu náš starý povídá: Není zapotřebí, at' si jen každý sokol vezme sokolský oblek a pozná se hned bratr a do zábavy bude mít volný vstup. Že zde sokolky mají lepší pole, než Sokol toho důkazem jest vždy jejich vystoupení. Ano, při každém vystoupení jest jich více nežli místa k sokolování. Jak by ne, popatříme jen na jejich omladinu pořádku jí mají více než chtí a Sokol má žactva, že někdy neví kam s ním. Sokolů pořád se více čeká a pořád se doufá a sokolové pořád jen ne a nejdou. Naše zkáza rozhodně je i v tom, že jakmile jest hochu 15—16 roků pustíme jej na ulici, tam dostane jiné spolčníky a až na skrovné výjimky se s ním neshledáme více. Každý sokol by měl o věci přemýšlet jak by se dala trochu náprava zjednat, jet' důležité nanejvýš. Protože Sokol měl takovou návštěvu u nadzminěné příležitosti myslím, že finančně bude výsledek též dobrým a ta nešťastná okna dají se konečně do takového pořádku, aby se jim nemohlo nic stát. Ten odpor proti hře mičem v Sokolovně by již měl jedenkrát pominout. Vše jest v Sokolně zařízené a k vůli oknům se použití nemůže, ač všichni víme, že mič a americká mládež jsou nerozluční. Že prostná se tak moc líbila ač do výletu daleko, ještě daleko, budu usilovat o to, aby pak bez rozdílu stáří se na cvičila lehká prostná. Pak ale at' nemá zase mnohý výmluvu, že jest starý! Jsem také starý ale ono to přece jen jde, když se chce. Bude-li se chtít, tož bude i pak výsledek, ba lepší nežli na Sylvestra.

Na zdar!

J. Záhořík.

Dillonvale, O., 2. ledna.

Jest tomu třetí měsíc, co vytkli jsme si, několik jednotlivců za cíl vychovávat jinak naši mládež nežli vychovávána byla až dosud a k tomu cíli jsme založili "Tělocvičnou Jednotu Sokol" Horník v Dillonvale. Podánilo se nám po velkých bojích s některými lidmi, kteří usilovali o to, aby jsme sbor založit nemohli. Na vzdor veškerým nesnázím, že nás bylo prvně jenom čtrnácte, můžeme s radostí dnes budoucnosti hledět vstříce, neboť při druhé schůzi bylo nás již třicet členů a v minulé, prosincové schůzi, přijato bylo opět nových pět členů a sice: Lud. Karnoš, Jos. Steffl, Edv. Akrman, Frant. Červenka a Václ. Červenka, tak že jest již 35 členů. Bude-li to tak pokračovat, což ovšem by jsme si my nejvíce přáli, tak bychom snad záhy naše nepřátele potlačili i snahy jejich. Doufáme, že se nám to zdaří, neb naše sborovna u obě. Ant. Koenigsmarka, jest od samého začátku cvičení vždy mládeží přímo oblehnuta. Táž čeká, kdy jen se bude cvičení opakovat. My ovšem cvičíme pouze pořadová a prostná, neb nemáme ještě náradí, ale doufáme, že si v krátkém čase k náradí pomůžeme. Jest to ovšem pro

nás obtížné, neb musíme bojovat veškerými silami proti zlobě, která nám ustavičně hrozí od mnoha utiskovatelů, již práci naší zmařit usilují. Rozepsali jsme a odeslali 64 žádostí na sbory, aby nám v něčem pomohly a z těch nám pouze tři sbory odpověděly. Nevím proč další sbory o sobě vědět nedají, snad že větším dílem jest to liknavost lidská, neb při schůzi, přijde-li taková žádost, tak členové se ostýchají podat návrh, aby se aspoň takový nový sbor podpořil 1 dol. neb 50c, že jest to málo a tak se taková žádost větším dílem položí na stůl. Víme, že každý sbor stále kapitál potřebuje, neb má stále výlohy a mnoho vlastních nesnází. Ale proto přece se s žádostí na veškeré sbory o dosti malou podporu obracíme, za což předem díky vzdáváme.

Schůze naše odbývají se každou 4. neděli v měsíci.

Na zdar!

Josef Švarc, t. č. starosta.

Čeněk Doležal, t. č. taj.

V Dillonvale, O., Box 789.

Racine, Wis., 4. ledna.

Rok 1907 v posledním svém měsíci prosinci se naší Těl. Jed. Sokol Mladočech osvědčil příznivým. Naši cvičící sokolové dodělali se koncem roku netušeného, avšak žádoucího úspěchu a zdaru. V neděli 8. prosince pořádali v Sokolně veřejné cvičení spojené se zábavným sokolským večírkem, k němuž naše česko slovanské obecnostvo prostornou Sokolovnu v poslední místo a koutek naplnilo a veškeré zdařilé výkony tělocvičné srdečně upřímnou pochvalou a hlučným potleskem doprovázelo.

Dle všeobecného úsudku celé veřejnosti, výkony našich boreů byly tak zdařilé a čistě provedené, že dosud v Sokolovně tak znamenité tělocvičné práce průkazu nebylo. U sokolů i žactva jeden výkon zdařilosti překonával druhý, a ze všech výkonů, dle úsudku veřejnosti, nejskvělejší byla prostná ze všesokolského slétu v Praze a ku konci skupiny sokoly provedené, které v přítomném obecnstvu vzbudily pravé nadšení a potlesk, jenž ani konce bráti nechtěl. Ano i sami hudebníci jsou v myslích uchvázeni nadšením nad zdařilostí výkonů sokolských, hráti zapomínali a místo foukání do nástrojů a přebírání klapků upotřebili svých úst a rukou k hlučnému projevu nadšení.

Druhý úspěch a zdar našich sokolů byla 31. prosince pořádaná ryze česká, sokolsko-přátelská sylvestrovská zábava, opět za hojného účastenství našeho obecnostva. Při té se opět setkali s mravním i hmotným úspěchem a zdarem. Nemohu se šířiti o této zábavě rozepisovati znaje účel listu tohoto a přání redakce, věnovati sloupce orgánu sokolského tělocvičným a odborným pracím, myšlenky čistě sokolské, avšak několika slovy jsem zmínku učiniti musil, abych mohl poukázati našim sokolíkům, by tyto dva úspěchy, tak vděčně obecnostvem odměněné a zdarem korunované, byly jim v další činnosti moenou pobídkou a vzpruhou, aby neochabovali nikterak v činnosti tělocvičné, ale mužně kráčeli v před, nedbajíce překážek a obtíží při citelném nedostatku a sešlosti náradí, jakž snad ještě na dlouhou dobu nutně prodělávati třeba bude.

A ono členstvo, které pouze myslí na podporu nemocenskou v jednotu zavedenou a pro tělocvik smyslu nemá, ba spíše mu nepřátelským je, mělo by konečně nahlédnouti, že právě tyto svěží mladé síly jsou zdravá krev Těl. Jed. Sokol Mladočech, a že pouze těmito mohou a mají děkovati za úspěch a zdar, který se pak přičítá celé jednotě. Neměl by se u nás poslouchati každý sobec, nepřející sokolíkům našim, který ač členem jest jednoty, přál by jí v každém jejím konání a dílu plného nezdaru, jak se již vícekrát osvědčilo. Na takové a různé výtržníky měli bychom pozor míti.

Naši cvičící sokolové v přítomné době získali velmi do-

brou sílu v mladém sokoliku Josefu Kučerovi, který sem před krátkou dobou ze staré vlasti, z Poličky, ku svému otci přijel a jsa výborným sokolem jednoty poličské, nevšedních schopností tělocvičných a zásad ryze sokolských, připojil se hned k našim sokolům evičským v pevně touze a úmyslu i zde v Americe věnovati se tělocviku a úkolům čistě sokolským. Jeho první vystoupení při nad uvedeném veřejném 8. prosince, svědčí o vyškolenosti jeho a pokroku tělocviku ve staré vlasti naší. A jelikož jest jedním z těch mnoha tisíců sokolů, kteří roku minulého při všesokolském V. sletu matičkou Prahou hýbali, úžas a nadšení v sokolském světě přivodili, a který o tomto sletu v tělocvičných pracích se činně podílel, nemálo zajisté mnohou novinkou přispěje pořadu tělocvičnému a sokolskému jednoty naší.

Em. Dvořáček.

Detroit, Mich., 8. ledna.

Dne 13. prosince m. r. odbývána byla celoroční schůze jednoty naší, při kteréž připadla i volba nových činovníků. Bratr J. Fryš zvolen opět jednohlasně starostou. Hřímavé Na zdar! rozlehlo se síní po řeči, kterouž k nám br. starosta promluvil, vzdávaje svůj skromný dík za důvěru jednoty naší naň vloženou. A tu jménem celé jednoty T. J. S. Podlipný vzdávám br. starostovi vřelý dík za namáhavé práce a obtíže, jež s úřadem jeho spojeny jsou, a které on opět dobrovolně na se vzal, v naději, že jak dosud tak i nadále bude nám příkladem a povede nás stezkami třeba i obtížnými, ku cíli Sokolstva dávno již vytčenému.

Jednota naše má v úmyslu zbudovati pěknou Sokolnu, která by byla pomníkem Čechů amerických v městě našem, a zakoupila již místo stavební a kolem něho dala zříditi cementový chodník. Se stavbou ještě se počítati nemůže, poněvadž není ještě tolik peněz pohromadě, a to zavadlo poduť ku myšlence, která dosíci větších příjmů, by k účelu tak dobrému, stavbě vlastní, v čase co možná nejkratším dojiti mohlo. První návrh podal br. Jan Rada st. s br. J. Fryšem, aby členové jednoty utvořili kroužek dramatický, a čistý výtěžek ze zábav jimi pořádaných by připadl na stavbu nové Sokolny, a návrh onen proveden. Členové utvořili kroužek divadelních ochotníků pod názvem "Dram. odbor Jos. Kaj. Tyl" a sehráli historický kus "Poslední Táborita", při kterémž dosáhli všestranného úspěchu. Čistý výtěžek v obnosu 70 dollarů odevzdán byl výboru majetku T. J. S. Podlipný. Sylvestrovská zábava pořádaná jednotou naší byla četně navštívena a bohatý program solových výstupů a kupletů byl též dramatickým kroužkem J. K. T. obstarán. Ještě nyní tonou nám v mysli ony sylvestrovské scény, a již kroužek náš činí opět přípravy ku div. představení "Farářova kuchařka", které v brzkou sehráno býti má.

Druhý návrh, učiněný br. J. Kalinou ku založení tak zvané "selské obce", nalezl též ohlasu a vykonán. Někteří členové bez rozdílu stáří a stavu založili selskou obec názvu "Hloupá Lhota" a uspořádali "selský ples", z něhož na stavbu nového stánku sokolů před 50 dol. čistého výtěžku odvedli. Zábava ta byla jednou z nejlepších, jaké zde Čechy kdy pořádaný byly; dobrá třetina účastníků oblečena byla v selské národní kroje, od rychtáře počínaje až k nejnižšímu podruhu. Členové kroužku tohoto zvolili sobě své hodnotáře dle způsobu staročeského a odbývají schůze své v krémě Fryšově; nejhlavnější při tom jest, že za každé promluvené slovo cizojazyčné při schůzích konaných, každý bez rozdílu 1 groš, t. j. 1 cent pokuty zaplatiti musí.

Ve evičních vedením br. V. Frýzka a br. Bláhy jest čilejší život než v měsících posledních a mimo toho sestavila se nová četa starších členů, jichž výevik na starost si vzal br. Fryš. Četa tato evičí každý pátek.

Dne 22. prosince m. r. přítomno nás bylo kol 40 členů

veřejnému cvičení T. J. S. Budivoj v městě našem, a doznati musím, že jsme se v kruhu jejich znamenitě pobavili, a věru bylo by i našim přáním, aby bratři tamější i nás tak navštěvovali, jako my jsme dosud činili.

Br. Jindřich Fajtl, který při zaměstnání svém postižen byl nehodou, zlámav si nohu, zotavil se již tak dalece, že jej v brzkou v kruh náš očekáváme; postrádali jsme jej velice nejen ve schůzích našich, ale i co dobrého ochotníka na prknech, jež prý svět znamenají.

Přeji všem bratřím a sestrám mnoho zdaru.

Bohuslav Patrný.

Detroit, Mich., 16. ledna.

Příští sjezd klepá již na dvěře, sjedou se zástupcové všech jednot N. J. S., však nesjedou se všichni sokolové ze Spoj. Států, neboť nejsme, k našemu žalu, dosud spojeni. Ještě před nedávem těšil jsem se, že to nejhorší již překonáno, sledoval jsem se zájmem vyjednávání o sloučení, zdálo se tehdy, že nestojí již ničeho v cestě, co by se překročiti nemohlo. Tehdejší vzniklá jiskra vzplanula již v mohutný plamen, který měl rozehřáti všechna sokolská srdce a nadchnout pro spojení, a tu pouze postačilo jedinké slovíčko a to snad jen několika jednotlivců: **Ne** a dnes toto nešťastné slovíčko učinilo opět tu obrovskou propast před námi, která zdá se býti nepřekročitelnou. Jsme někdy maličkými, jsme někdy tak maličkými, že podobáme se dítčám, které dovedou se pro každou maličkost hašteřiti, však nejsme jako ti maličtí, kteří obratem dovedou se opět spřáteliti. U nás každá maličkost zavdává podnět ku zakládání nových sborů. Máme mnoho škůdců, již ve svůj prospěch dovedou kořistiti i ze svého lidu a toho zuboženého národa. Tací jsou schopni pro svou ctižádost toho nejhoršího. Máme však muže, kteří nedovolí, aby ze Sokolství netěžil nikdo jiný, nežli národ sám, máme muže již hodni jsou jména sokol a ti by měli tentokrát ještě jednou promluvit, kdy již veškeré pokusy zdají se býti marnými. Měli by promluvit po sokolsku a až do základů otfásti těmi vzdorovitými, již pouze vidí úspěch amerického Sokolstva ve tříštění. Jsem jist, že veškeré jednoty vyšlou na sjezd muže ty nejlepší, kterým vždy záleží na celku. Jsem jist již předem, že tento sokolský srém vykoná tu práci nejlepší. Což kdyby ti bratři, ty jednoty, jež jsou ještě mimo nás vyslali též své zástupce k tomuto sněmu a opět byl učiněn pokus o Svaz? Vždyť to není věci nemožnou, jen patíme na bratry v Čechách, ti svou píli, svou horlivou práci dovedli sloučiti veškeré Slovanstvo, proč my máme se zde drobiti na různé Sokolstvo? Musíme se věru zastyděti, jací jsme malicherní. Kdybychom jen nahlédli do toho moře ciziny v němž právě se nalézáme, vždyť tu není snad jediného sokola (myslím toho pravého sokola), který by viděl budoucnost naší ve drobení se. Vím, že naše N. J. S. učinila již mnoho ve prospěch spojení, však není ještě veškerá naděje ztracena. Zdá se mně, že příští náš sněm jest velmi příležitý, vykonat to co jiným se nepodařilo. Co dobrá vůle dokáže, to žádná síla nezlomí, to viděli jsme na V. sletu, to viděli jsme na Letné. Tam zastoupení jsme byli oba tábory a myslím, že dostalo se nám poučení všem. Chceme-li, aby Sokolstvo prospívalo českému národu v Americe zcela, tu musíme se spojit a to raději dříve, nežli bude pozdě. Proto volám ku všemu Sokolstvu v Americe spoíme se, neboť ve spojení je síla a v drobení zkáza!

Na zdar!

Jan Fryš.

Curtis Bay, Md., 19. ledna.

Na počátku nového roku těším se naději, že budu moci letos podávati lepší a úplnější zprávy ze sboru našeho, nežli dosud. Nechej zabíratí mnoho místa v orgánu našem rozepisováním se o počátcích sboru našeho, poněvadž až dosud

podával zprávy o nás dopisovatel Sok. Jed. Blesk, br. K. Matoušek.

Byl na mně vložen úkol dopisovatele, úkol to dosti těžký pro toho, kdo jej chce řádně zastávat a proto nevím bratři, když volili jste mne, zda-li našli jste pravého, přes to však se přičiním, abych povinnosti své dostál. Činnost naše za rok minulý jakož i všechna ta uplynulá léta nebyla takovou jaká má býti a proto hled'te bratři probuditi se z toho lenošivého spánku, který bez malých výjimek trvá skoro celá dvě léta. Jak zhubně působí takováto liknavost na nás viděli jste při závodech právě minulých.

Měl bych mnoho vytýkati, ale nechci hned na počátku roku začínati se žalobami, aby pak mé péro si podobným nářkům nenavyklo a doufám, že konečně odhodíte od sebe onu netečnost a lhostejnost vůči věci sokolské a svorně ruku v ruce postupně k vyšším cílům pracovati budete. Začínáme letos dosti dobře, krok již učiněn a na nás je, abychom opět neucouvli.

Sbor náš čítá přes čtyřicet členů samých mladých hochů a jak vypadala dosud naše cvičení? Jak bolno musí býti našemu br. náčelníkovi vidí-li vzdor své námaze tak chudě navštěvované cvičení. Bratři sami sobě škodíte, nahlížíte-li tak lhostejně na tělocvik, neboť jednomu každému záležitosti má na utužení zdraví a síly, nepřihlížeje ani k tomu, jakou cenu a význam má tělocvik v organizaci naší.

Nuž vzhůru a žádné výmluvy, navštěvujte pilně cvičení a připravujte se k našemu obvyklému jarnímu veřejnému cvičení. Přál bych si, aby těchto dobře míněných slov mých bylo uposlechnuto, aby konečně jsme vskutku počali pracovati. Na zdar!

Fr. Buchtal.

New York, 19. ledna.

Mezi přednostmi "Sokola Amerického" patří i ta, že neobmezuje se jen na záležitosti své jednoty, nýbrž že všimá si všeho Sokolstva amerického. Referuje o každé zmínky hodné události, at' stala se v kterémkoli sdružení, pochválí věc dobrou a nerozpakuje se odsouditi to, co nesrovnává se s pojmem čistého Sokolství. Tato činnost nedoznává ovšem všude stejného ocenění — mnoho jest těch, kteří, když vytkne se jim chyba, vzdorně hlavou pohodí a řeknou: "Zamet si před vlastním krámem!" — přece ale dost často slovo kárné chybu ponapraví a často pochvala k další, úsilnější práci povzbudí.

Jednota Děln. Amer. Sokolů měla posledního času vydatné klasobraní na poli výtek a projevů nelibosti se strany Sokolstva zdejšího i ve staré vlasti, pro článek o V. sietu v Praze, jež uveřejněn byl v listu našem "Besídce Sokolské" a nebudě tudíž nezajímavě pozorovati, jak jsme se vůči tomu zachovali.

Když onen elaborát, ohlavený "Sletové slavnosti v Praze", spatřil světlo světa, spráskli mnozí z našinců ruce nad hlavami a z úst jim vylétlo: "To bude zase kus ostudy!"

A neklamali se.

Článek byl nad míru příkrý, níze útočný a obsahoval tolik věcné neznalosti, že nutně musel vyvolati odpor. Jádro národa, maloživnostnictvo a dělnictvo, které hledá výchovu tělesnou v jednotách sokolských, nikoliv v dělnických tělocvičných jednotách českoslovanských nazváno bylo "břichatými měšťáky" milujícími přežilý patriotism, parádování, fangle, českou muziku atd. Slavnosti sokolské vypočteny jsou prý jen na lovení poslaneckých mandátů a Sokolstvo jest prý "politickým zlodějem dělnictva."

Ku etí jednotě naší budiž zde se všim důrazem řečeno, že náš Ústřední Výbor (těleso asi totožné s Výkonným Výborem v Nár. Jed. Sokolské) odsoudil po zásluze dotčený článek a proto nemůže být též považován za oficiální projev celku, nýbrž za nepodařený výplod poněkud bujně fan-

tasie prvního poradatele "Besídky Sokolské" s nímž snad souhlasí hlouček členů, již popletli si ideu Sokolství se šovinismem, socialism s národnostním indiferentismem, internationalism se zlehčováním národa z něhož pošli, vůbec kteří nemohou pochopiti, že krásná myšlenka sokolská nechá se zcela dobře spojití s touhou každého člověka po šťastném a dokonalém životě, což jest přece podstatou socialismu. Nejsme politickou stranou jako dělnické tělocvičné jednoty v Čechách, a nemáme v úmyslu jí býti, proto nesluší nám vytloukati kapitál z politických třenic ve staré vlasti a nejméně již máme příčinu bagatelisovati kus poctivé práce, jež jest nám se všim Sokolstvem společná.

Tato nejasnost a nesjednocenost v nazírání na snahy sokolské a na socialism, byla a jest do dnes kamenem úrazu v naší jednotě, přes nějž stále mnozí klopýtají a vaz si lámou.

Ústřední Výbor, chtěje odpomoci tomuto nedostatku, nechává právě psáti brožurku, v níž stručně a jasně vyznačeno býti má stanovisko naše k Sokolství, k socialismu, k vlasti a národu, a k Volné Myšlence, tak aby učiněn byl konec bezpodstatným a namnoze urážlivým nájezdům na zásluhou i nezištnou práci národní.

Jak vidno, výtky nám činěné nepadly na půdu zcela neúrodnou.

Snad mnohému tane na jazyku otázka, proč, — když jednota nesouhlasí s podobnými výstřednostmi jako byl onen článek — nevloží list náš do rukou schopnějších než jsou ty, ve kterých se právě nalezá. Avšak to jest zase jedno bolestné místo na těle našem.

Jest nás kolem jednoho tisíce, povšechně dělníků a dělnic se vzděláním, jaké nabývá se ve školách obecných. Na prstech lze spočítati mezi námi ty, kteří mají vzdělání vyšší, nebo kteří inteligenci a vlastním úsilím na ten stupeň širšího rozhledu životního, vědomostí patřičných a znalostí literatury se vyvinuli, aby byli aspoň uspokojivě schopni vésti list tendence výchovné. A těchto několik schopných jednotlivců bud' je přetíženo prací v jiných oborech, nebo v úporném boji proletáře o život, nenacházejí ani času, ani chutě k podobné činnosti, zvláště když tato podceňována jest s hlediska mravního i hmotného.

A tak list náš vedou lidé méně vyspělí, často i docela neschopní a dle toho nalezají se v něm věci, s nimiž ani my sami jako celek souhlasiti nemůžeme, vzdor našim střizlivým názorům na národnost, vlast a vlastenectví.

Proto však neztrácíme naději v lepší budoucnost našeho časopisu, najisto přijde jednou do rukou schopných a bude nám k prospěchu i ku etí — než však se tak stane, prosíme bratrské kruhy o shovívavost; opravdu nejsme ve skutečnosti tak zlí a krvežízniví, jak by se dle redakčních článků v našem orgánu souditi dalo.

Jos. C. Stuchlík.

New York, 25. ledna.

Starí činovníci a celý zasedací výbor až na malou výminku byl opět zvolen v důvěře, že s novou chutí vykonávaní bude vše dle přání členstva ku rozkvetu a etí sboru našeho. Náčelníkem zvolen br. Ant. Jahoda, který ve věci tělocvičné jest horlivým pracovníkem, a který se zajisté přičiní, aby mírnou povahou svou naklonil si i ty bratry, které se tělocviku dosud vyhýbali. Odstupujícímu náčelníku br. V. Hamplovi děkujeme za poctivou práci a nemůžeme si vysvětliti proč opět mu nabízený, tak čestný úřad, nepřijal znovu . . .

"Kam spěje moderní společnost," bylo téma, jež si vbral obě. K. Pelant při přednášce na sklonku minulého roku pro Sokola v našem stánku. Přednáška volného myslitele pozorně vyslechnuta všeobecně se zamlouvala a bylo by

prání naše častěji něco tak důsledného opět uslyšeti . . .

Dne 18. ledna t. r. konala se slavnost čtvrt stoletého trvání Tělocvičného Sboru Dívek a Paní, která předčila veškeré slavnosti dosud zde pořádané. Nádherná dekorace sálu, vybrané obecenstvo a skvělý program, tot' jest to hlavní co celé slavnosti dodávalo ráz imposantní. Naše jednota byla četně zastoupena, ač mnohem více bratrů mohlo se dostavit. Téměř všechny české spolky vyslaly zástupce své na slavnost. Koncertní pořad, který všem se líbil, obsahoval mezi jiným ouverturu z "Marty," "Idillu" od Pelce, obě zapěl sbor sokolek, "Fantasie z českých oper," smíšený sbor, z opery "Lohengrin" zapěl sbor pěvecký s našimi sokolkami, "Dívčí pozdrav" od Tovačovského zapěl pív. odbor náš. Nejkrásnějším číslem však bylo cvičení sokolek z V. všesokolského sletu provedené sokolkami vedením br. Martyného za průvodu celého orchestru. Následovalo pak pohostění předsedů a předsedkyň, hostů našich a dlouho po půl noci započal ples, který potrvál až do rána. Br. Dr. Rudiš-Jičínský a sestřičky Vančurovy vzpoměli našich děvček a práce jejich upřímnou zdravicí a celý sbor náš se připojuje rovněž s upřímným blahopřáním. Necht' roste a zkvétá Sbor Dívek a Paní ku cti své a celé Národní Jednoty Sokolské.

Když před 29 roky jsem přijel do New Yorku tu naše česká osada byla velice chudá na českou knihu. Jediná knihovna Národní Jednoty půjčovala knihy a čtenářů dobu tehdejší bylo velice po skrovnu. A není také divu. My všichni vystěhovalci pocházeli jsme z rodin chudých, kteří o časopisech a knihách málo jsme věděli. Každý perně vydělaný groš obrácen býti musel na živobytí a hladový žaludek. Kdo mohl by nám ve zlé vykládati, že když přijeli jsme do země svobody poměrně jen malý zájem o knihovnu jsme měli, nežli poměry naše upravili jsme tak, abychom vpravili se i ve zvyky a mravy této země. A Američané čtou, vidíš to všude, na podzemní, pouliční i na zvýšené dráze. Čtou doma i v hotelích, v parku i v knihovnách. Také my pomalu se amerikanisujeme. Zakládáme knihovny, časopisy a čtenářské besedy, pořádáme přednášky, divadla, opery a snad dnes není nikoho ze vzdělanějších, kteří by časopis, dva neb tři denně nečtli. A krajané mocní jazyka anglického bez časopisů anglických také nejsou. Pokračujeme, čteme, čili pokud lze vzděláváme se, zkrátka držíme se v tom prostředí lépe, nežli mnohý oprávec by nám přiznal snad. Knihovna Národní Jednoty a Hlahol-Dalibor půjčují knihy zdarma svým příznivcům. Čtenářská Beseda Vlast' má přes 1600 vybraných knih (roční výpůjčka 1000 svazků), pěkná knihovna Děln. Am. Sokola jest taktéž k dispozici a mimo toho dnes již česká odbočka městské knihovny půjčuje několik tisíc knih ročně. A naše sokolská knihovna půjčila zdarma za rok poslední 1507 svazků. Knihovna otevřena byla 46krát za rok a má pravidelných čtenářů 88, z nichž 34 jest členů Sokola, kteří přečetli 1507 svazků pěkných poučných knih. Doufám, že počet čtenářů se ještě rozmnoží v tomto roce a že vynahradíme si co ve staré vlasti namnoze nuceni jsme byli zmeškati. Na zdar!

Michael Kafka.

Baltimore, Md., 26. ledna.

V roční schůzi Sok. Jed. Blesk byl jsem zvolen tajemníkem, kterému též u našeho sboru připadá práce dopisovatele. Bratři na mne vložili úkol, o kterém nejsem zcela přesvědčen, že jej budu moci k úplné spokojenosti zastávat. Vůli mám ovšem dobrou, ale ta vždy nepostačuje, však slibuji bratřím, že vždy se přidržím pravdy, at' již na té neb oné straně jest a žádám ty, kteří by snad někdy se cítili uraženými neb obsah mého dopisu neschvalovali, aby přednesli ve schůzi, kde jest nejlépe všechny naše nedorozumění vyřizovati.

Dne 25. prosince pořádal sbor náš veřejné cvičení, které každým rokem větší oblibě se těší, nejen že naši krajané těší se na ten požitek viděti naše sokoly, sokolky, žáky i žáčky cvičiti, ale i Němci, Poláci a Američané v hojném počtu přijdou se podívat jak pokračujem. A tentokrát toho jistě nikdo nelitoval, neboť vedle pobavení čerpali z našich cvičení i poučení pro své kruhy.

Cvičení počalo přesně ve 3 hodiny odpoledne proslavem bratra Karla Matouška, který poukazoval na důležitost tělocviku, pravil jak v starém Řecku národ nepatrně malý následkem tělesných cviků nabyt synů majících smysl pro všechno krásné a vznešené, mužů statných, kteří vynikali nejen krásou těla ale i šlechtností mysle a tak dlouho dokud Řekové pěstovali soustavný tělocvik byli národem sil-

Vzorná rodina sokolí br. Lud. Koláře v Sok. Chicago.

ným, ale jakmile tělocvik jejich zvrhl se v komediantství, hynul i celý národ. Řečník nabádal naši omladinu, aby vždy věrně stála při praporu sokolském a kráčeli svorně k cíli vytknutému našimi bohatýry Fugnerem a Tyršem. Řeč br. Matouška přijata bouřlivým potleskem a voláním: Na zdar.

Po řeči nastoupili sokolové, sokolky, žáci a žáčky k reji, která od počátku až ku konci bezvadně provedena byla. Po reji nastoupila nejmladší četa hochů od šesti do dvanácti let, kteří na jejich mládí dosti pěkně prostrná provedli. Žáci od 12. roků cvičili na bradlech a ukázali obecenstvu jaký pokrok za uplynulý rok učinili, výkony jejich odměňovány byly často bouřlivým potleskem. Žáčky cvičily se švihadly, jež měly zeleně okrášlené. Jejich lačné pohyby a kroužení švihadel lahodilo oku diváka, neboť všechny ty složité výkony provedeny správně. Žáci od 12ti roků cvičili s dlouhými činkami, cvičení jejich bylo dosti dlouhé i těžké a hoši si jistě zasloužili pochvaly, které se jim za jejich výkony dostalo.

Sokolky cvičily s činkami totéž, jež jim na závodech v Newarku přineslo vítězství. Zde dlužno podotknouti, že sokolky se v tomto cvičení tak zdokonalily, že i ti, kteří byli na závodech, doznali, že ta složitá cvičení byla provedena lépe a elegantněji, než při vlastních závodech v Newarku.

Po sokolkách nastoupili sokolové, kteří pod vedením sok. V. Primuse cvičili na hrazdě a bradlech. Jejich složitě vykonané provedení správně a s takovou lehkostí, že vzbuzovaly obdiv zvláště u německých turnerů a polských sokolů, kteří dávali uznání na jevo a cvičící potleskem odměňovali.

Druhé číslo sokolek: cvičení s kuželi bylo velmi krásné a nevím věru komu patří větší uznání zdali sokolkám neb jejich cvičiteli, který nacvičil. Br. Fr. Štětka slíbil, že celé to cvičení zevrubně napíše pro "Sokol Americký." Poslední na programu byli sokolové, kteří cvičili prostě provedená na V. sletu v naší matičce Praze. Cvičení tato jsou dosti těžká a naši sokolici, kteří po cvičení na bradlech a hrazdách byli již unavení těžce oddychovali a krátký pohov mezi každou částí byl jim jistě vítaný. Ale ku jejich cti drželi se statně až do konce. Tímto byl odpolední program vyčerpán a náš vrchní cvičitel br. Frank Štětka zářil radostí, neb mu bylo ze všech stran k úspěchu tomu gratulováno. Po cvičení mluvil jsem s jedním německým cvičitelem a ten pravil: "Vaše hoši cvičí krásně, ale jedno se mě zde nelíbí a to jest ten těžký vzduch tolika kouře a Váš sbor by se měl postarat o to, aby při cvičení se nekouřilo neb ten kouř velice škodí sokolům při té jejich námaze." My všichni uznáváme, ale zabránit tomu jest u nás nemožným, bylo by prý zkracováním osobní svobody.

Naši cvičící za posledních několik roků učinili pokrok dosti velký, ale ta naše pořadová stále jsou velmi slabě navštěvována a všechny prostředky, které sbor zkusil, zklamaly, ale doufejme, že v tomto novém roce i v tom nějaký pokrok uděláme. Pěvecký náš odbor umlknul na dobro a probudili jej opět někdo k životu těžko říci, však ti, kteří již jednou v tom odboru účinkovali měli by se opět zasadit, aby pěvecký odbor znovu v činnost uveden byl.

Když jsem v roční schůzi byl zvolen dopisovatelem, myslel jsem, že budu ve svém prvním dopise psáti jak šťastní jsme byli v roce minulém, že ani jediný sokol nám nezemřel, ale ta radost mě dopřána nebyla neb dne 30. prosince zemřel br. Viktor Šimek po krátké jen asi tři dni trvající nemoci. Sokol Šimek se nikdy žádné práce na poli sokolském nesúčastnil a proto sbor v něm ztrácí pouze dobře platičího člena.

Místní Sdružení Svazu Svobodomyslných právě rozeslalo na všechny české svobodomyslné spolky žádost za příspěvek na postavení samostatné české školy, které právě nyní jest nám více zapotřebí, nežli kdy dříve a jak vysvítá ze zpráv některých spolků jsou tyto ochotny všemožně Svaz Svobodomyslných v jejich snaze podporovat. Ovšem že se také vynasili hned napočátku takoví starostliví otcové a matičky, již hned vědí, že školu nepotřebujeme a jaké by to bylo strašné břemeno pro naše spolky, školu tu vydržovat. Jest ovšem pravda, ale jak se to krásně vyjímá, když takový bratr, který patří ku spolku již celou řadu let a neví ještě že hned na první stránce stanov stojí, že chceme pečovat o zachování českého jazyka v této zemi a chceme-li zůstat věrní slibu svému a chceme-li dítky naše svobodomyslně vychovávat jest nám na prvním místě potřeba školy. Doufám, že každý svobodomyslný spolek bude nápomocen k tomu, aby snaha místního Sdružení Svazu Svobodomyslných co nejdříve dobrým výsledkem korunována byla.

Na zdar!

Frant. Elsnic.

Philadelphia, Pa., 27. ledna.

Že prý se od nás nic nepíše do "Sokola Amerického." Proč prý si někoho nezvolíme, kdo by do orgánu našeho dopisoval. Tak a pod. volá se u nás již po delší dobu. Jest sice pravda, již dlouho neviděl jsem v "Sokole Americkém" dopis od nás, avšak tomu se pranic nedivím. Jestit' úkol dopisovatele úkolem velice nevďěčným. A pak o čem také psát? O tom našem veřejném životě? Ten za to nestojí. A o něčem co by za to stálo, aneb čím bychom se snad chtěli veřejně pochlubit, o něčem podobném psáti zde, jest nemožno, protože něco takového se u nás skoro ani nepříhodí. A psáti o tom jak zde žijeme, opovázit se snad vytýkati nám nějaké chyby aneb dokonce naše jednání, se u nás nevyplácí, za to by se mohlo takovému opovážlivci-dopisovateli dostat velmi špatné odměny. Ký div tedy, že se každý úřadu tomu vyhýbá a že se u nás do veřejnosti nic nepíše.

Konečně však lapena moje maličkost a uloženo jí, aby do orgánu našeho dopisovala. Nuže dobrá, chci učiniti povinnosti své zadost a pokusím se o to načrtnouti ten náš život spolkový.

Letošní volby v naší jednotě odbyty krátce, skoro všichni činovníci podrželi svá místa a sice jak následuje: Starosta E. Abeles, náměstek Jan Kerhart, pokladník Jan Humelhaus st., finanční tajemník a jednatel Gust. Příbramský, náčelník Leo. J. Pavlík; jediný odstoupil činovník byl protokolní tajemník, na jehož místo zvolen Jindř. Sýkor..

Přál bych si již ze srdce, aby trochu více života vniklo do té naší jednoty sokolské, která stále tak jako by po kulhávala, jako by odumírala. A čím jest to? Kdož to ví. — Snad tou naší věčnou netečností a snad také tím, že si vždy raději hledíme sklenice piva, než nějaké práce spolkové. Byl by vskutku již čas, abychom se probudili z naší nečinnosti, abychom spojenými silami chopili se práce, která přinesla by nám více užitku, nechceme-li dílo započaté dokončiti tak, jako dokončili ho naše sokolky, totiž naše bývalé sokolky, které před krátkým časem zanechaly života spolkového a odebraly se na odpočinek. Doufám tedy, že s novým rokem nová chuť k práci a nový život zavládne mezi námi.

Možná, že nemám práva kritisovati zde jednání bývalých sester našich, avšak myslím, že toto jest ta jediná cesta, jak možno některým bývalým členkyním, to jest, některým bývalým opravdovým a obětavým pracovnícím dozvěditi se, jak daleko dospěl jimi založený sbor a jakého ovoce přinesla jejich neunavná práce a obětavost, s kterou usilovaly o upevnění a zmožnění sboru toho. To ovšem jim na mysl nepřipadlo, když jedna po druhé odjížděly, že jednoho dne jejich nástupkyně všechny ušlechtilé zásady a účele pověsí na hřebík a konečně, že praští s celým spolkem.

Dostaly se mi náhodou do ruky stanovы sboru toho a tu mi tak mimoděk napadlo, jak prospěšným mohl býti ten sbor, kdyby byl šel ku cíli směrem určeným, kdyby byl pracoval dle zásad, které si při vzniku svém obral za úhel. Jaký však byl poslední dobou skutečný účel sboru toho? A jaké bylo to jeho pečování o tělesnou výchovu mládeže? V čem záleželo to mravní zúšlechťování našich dítek? A jaké bylo to podporování knihovny? Kde bylo vůbec poslední dobou plnění všech těch zásad dle kterých sbor ten pracovati měl a které ve stanovách těch hned na prvním místě podotknuty byly? Ovšem to by se mělo omluvit, protože při té horlivosti s jakou bývalé sestry naše pracovaly se na takové maličkosti lehce zapomene.

To jest malý obrázek našeho zde veřejného života a naší společné práce. Jak dobře musil si nás kdosi všimnouti, když jedenkrát o nás prohlásil, že prý mu připadáme jako otep slámy. Když prý někdo takovou otep slámy podpálí,

tak prý náramně rychle vzplane a náramně rychle hoří; jenom žel, že ten oheň nikdy dlouho netrvá. — Jak pravdivé to porovnání! My také když nás někdo nějakým návrhem podpálí, tak také náramně rychle vzplanem a náramně rychle hoříme. Honem si založíme vzdělávací spolek, dáme si nějaké slavné jméno a hned jsme tu s haldou ušlechtilých zásad a účelů. Budeme prý pečovat o to a o to, budeme zušlechťovat to a ono, budeme podporovat to a to a protože toho není ještě dosti, přidáme si k tomu i podporu v nemoci a — hoříme. Jenom že ten náš oheň nikdy dlouho netrvá. Najednou se nám začne zdát, že jedna sestra dostala o dollar více podpory, než my a aby se něco podobného již více nestalo, hodíme všechny účely a zásady do koše, prašíme spolkem, rozdělíme se o pokladnu a jdeme domů. Pak si třeba ještě skočíme pro "kestlík", abychom ten uhasínající plamen dohasili. A pak se divíme, že může mít někdo tolik směrlosti a říci o nás, že jsme vstavu ty naše nejlepší zásady prodat za sklenici piva. Škoda, že to musely být právě "sokolky", jejichž jsem nucen na tomto místě tak smutný podat obrázek.

Dnešního dne jest hladina naší veřejnosti poněkud rozvlněna, poněvadž se vše horečně chystá ku blížícím se "Šibinkám", od kterých si všichni tolik slibujeme. Však se máme také na co těšit, taková místnost a taková podlaha na tancování. To budeme zase jednou ve svém živlu, to si zase jednou zakroutíme. — A pak, že prý nemáme smysl pro něco ušlechtilého.

Náčelník náš br. Pavlík sestavil rej, který má v úmyslu na plesu tom provést, jenom že nevím jak s tím chudák dopadne. Jest to druhý obrázek naší práce. Br. Pavlík se domníval, že lehce získá jistý počet dospělejších děvčat k účeli tomu, avšak zklamal se v domněnce své. Ačkoliv písemně i osobně ve směru tom pracoval, přece nepřišlo mu do cvičení nikdy děvčat více než několik. A proč? Protože jedny prý to nezajímá, druhé zase nemají kdy, (musí chodit do taneční školy) a některé to dokonce mají zakázáno. Když viděl br. cvičitel, že touto cestou ku cíli by nikdy nedospěl a couvnouti již nemohl, byl nucen ve směru tom agitovati mezi děvčaty americkými a také jich skutečně několik získal, tak že počet cvičenek dostoupil na stupeň nejnižší. Tím se mu ale zároveň nacvičení reje toho značně ztížilo, neboť česko-anglické velení a vysvětlování každého jednotlivého kroku ve dvou jazycích ku lehčímu pochopení, vyžaduje se strany cvičitele mnohem více námahy.

Jest vůbec smutné, že br. cvičitel jest nucen obracet se na cizince, když zde máme tolik děvčat vlastních, které lehce mohly by trochu té chvíle k podobným účelům obětovat. U nás jest však provedení podobného záměru úplně nemožným, my místo, abychom dívky svoje pro něco podobného nadehli, raději je odvrátíme, radíce jim, aby se vymluvily, že nemají času. My nehledíme na to, že podobné cvičení by jim byla prospěšná ze stanoviska zdravotního, a že podobným způsobem měly by i pěknou příležitost s úspěchem před cizinci vystoupiti, na to my vůbec ani nemyslíme. My víme pouze tolik, že náš cvičitel chce něco vykonat a protože na něho máme osobní pítku, tedy mu musíme za každou cenu přikaziti; my víme, že on chce aby děvčata naše chodila do cvičení, proto my jim zakážem, na tom však nemáme ještě dosti, my přičiníme se, abychom i těch několik, které do cvičení chodí, odradili. A když konečně přičiněním naším záměr ten se mu nepovede, když vzdor své námaze nedopracuje se takového výsledku jakého očekával, když podaří se nám záměr jeho přikaziti, pak si spokojeně oddechne v domněnce, že tím co jsme vykonali zjednali jsme si nějakého zadostiučinění. My žijeme "holt" jenom proto, abychom z osobního záští bořili to, co jiný chce zbudovati pro dobro celku. V těch věcech jsme chlapci.

A na konec bych měl bratrům sokolům vzdáti dík za to, že tak pilně navštěvují naše schůze. Jaká radost, když starosta nahoře v prázdné sině zahazuje schůzi a při tom jest slyšet, kterak naši sokolci dole u baru zpívají, o schůzi nedbajíce. Jen tak pokračujte hoši! Jest to krásné viděti vás, jak ze všech sil snažíte se prospěti věci sokolské. Proto vám za tuto obětavost vaši provolávám hřimavé "Na zdar!"

Jindřich Sýkora.

Ord, Neb., 26. ledna.

Konečně zpráva z dalekého Západu také o naší činnosti, doufám nebude z místa.

Již jest tomu skutečně přes dva roky od založení našeho sboru a jeden rok od přijetí téhož do Národní Jednoty Sokolské a ještě existujem. Nediňte se! Zajisté každý zakládající a činný člen sboru sokolského na tom našem dalekém Západě dozná, že vždy aspoň několik těch činných na poli národním musí mít i ten pravý sokolský cit, aby sbor sokolský se udržel v takovém prostředí, jako naše. Náš začátek byl věru jen skvělý, neb každý byl nadšen pro to jméno Sokol. Žel však, že nadšení to bylo pouze prozatímním neboť těch v které jsem skládal největší naděje ve cvičení, ta nadšenost brzy vyhasla, tak jako sopka, která někdy neprudčejí lávu ze svého nitra chrlí; často ostává nejdéle ti chou. Však vzdor tomu máme 32 řádných členů.

Po šestiměsíční ve cvičení přestávce se nám zase podařilo najmouti místnost k dalšímu cvičení a dále jsme se zmohli i na koně, který nás již došel (na toto nutné nářadí jsme sebrali mezi místními obchodníky, začez mají jen naše díky.) A tak naši hoši se dnes nemohou pravidelného cvičení ani dočkat, a tuží se pro příští závody.

Minulé závody ve Schuyler nám byly velmi prospěšny a ačkoliv na nás ty starší sokolové s úsměvem útrpným jakoby přes brejle hleděli, přec jsme odnesli 2. četovou cenu ve třetím oddělení, což bylo více nežli jsme očekávali (ale ceny neb diplomu ještě jsme nedostali.)

Návrh zasláný Západní Župou na opětné zjednání župního cvičitele pro příští rok byl v naší lednové schůzi jen vřele přijat, protože jest to zajisté chvalitebný návrh a bude jen počín prospěšný.

Jest velmi těžko v malém místě někomu věnovat tolik času, aby seznal i theorii tělocviku, zvláště když zde žádného nemáme, aby mohl do podrobná různé výkony na rozličném náčiní vysvětlit a pojmenovat a následkem toho výkony, které tak často jsou uveřejňovány a zevrubně popsány v "Sokole Americkém" ostávají pouze na papíře. Právě proto jest velmi nutné, abychom občas dostali dobrého společného cvičitele, ku příkladu jakým byl br. Frant. Slavětinský, který nás navštívil dvakráte v minulém roce a musím doznat, že pro náš pokrok bylo velmi prospěšným. Naše sokolky též zdárně pokračují, (totiž finančně neb ještě nevíci.) Jejich první zábava s pořadem sestávajícím z různých solových výstupů překvapila všechny přítomné, zejména jejich pěkná výslovnost česká tím důležitější, když uvážíme, že málokterá z nich do české školy chodila.

Druhá zábava (maškarní) jimi pořádaná byla přímo báječná po stránce návštěvní, neboť prostorná síň byla téměř přeplněná a zisk dle toho si můžeme představit. Ovšem že jim ze srdce přejeme jen s chutí a svorností ku předu, sestry milé!

Následující činovníci jsou pro příští rok zvoleni: Starosta Mich. Kasal, náměstek Josef Adámek, účetník Ben. Černý, pokladník St. Dvořák, tajemník Anton Bartůněk, náčelník Pavel Bartůněk, dopisovatel Anton Bartůněk.

Na zdar!

Anton Bartůněk.

Oklahoma City, Okla., 29. ledna.

Jak jsem v posledním svém dopise psal, ztratili jsme několik našich bratrů a v poslední schůzi byli jsme nuceni několik členů vyloučiti pro neplacení příspěvků a jest tím smutnější úkaz, že mezi nimi jsou "obehodníci", kteří když měli saloon byli "náruživými" sokoly, ale teď v té prohíbi už Sokola nepotřebují. Tak sbor náš sevrkl se na dvacet členů, avšak doufáme, že budoucnost přinese nám opět vzkříšení, jak co se počtu členů týče, tak i v činnosti.

V lednové schůzi dosazeni byli noví činovníci sboru a těmi jsou: Starosta Václav Dvořák, náměstek F. D. Janový, tajemník A. J. Čapek, účetník M. Král a pokladník F. Beneš.

Pravým povzbuzením pro náš sbor byla návštěva spol. cvičitele Záp. Župy br. Fr. Slavětinského. Po tři týdny stala se naše tělocvična dostaveníčkem všech činných členů, a až mnozí z těchto nemohli cvičení se účastniti, přec sledovali theoretickou část přednášek cvičitelských. Cvičilo se každý večer, v kterém Sokolna nebyla pronajata, a účastnilo se průměrně šest cvičenců. Že nás nebylo více dlužno přičísti na vrub špatných časů, které mnoho jiných z města nám vyhnalo. Slavětinský získal si rázem všechny sokoly a sám musím se přiznati, že jsem se do br. Slavětinského přímo "zamiloval". Jest to dobrá česká duše, již musí každý míti v lásce a uctě a musím doznati, že vyslání podobného sokola knu sborům jest jen šťastnou volbou. Schopnosti jeho nebudu popisovati, V. V. ví koho k nám vyslal, ale podotknu pouze, že cvičení jeho vzbudilo nejen zájem, ale i obdiv. Těšíme se, že během roku opět se s ním shledáme, nepochybujeme, že sbory patřící k naší Župě Západní s radostí návrh župního výboru přijaly. Nás jest málo a z dluhů nemůžeme takřka vyběhnouti, ale přes to členové naši uvolili se výlohy spojené s vydržováním společného cvičitele nésti. Bylo to také poprvé, že jsme seznali, že nějaká Župa zde jest v činnosti, poněvač po celou dobu našeho trvání nikdo z Omahy se o nás nestaral, aniž si na nás vzpomněl. Prvním povzbuzením našeho sboru od Župy bylo upomenutí, že dluhujeme své příspěvky . . . Na rozloučenou s br. Slavětinským uspořádali jsme slavnostní schůzi, které se účastnil též br. Sádlo z Prahy a při té příležitosti starosta našeho sboru br. Dvořák poděkoval milému hosti za jeho práci s členy našimi, a v upomínku odevzdal mu zlatý odznak.

Pořádali jsme též sylvestrovskou zábavu, ale nezdařila se nám, pro protiagitaci a to odňalo nám chuti k dalšímu pořádání zábav vůbec. Zábavní výbor připravuje Šibřinky na den 20. února v síni pí. Reedové na 4. a Broadway a doufá, že zde dají si dostaveníčko mladí i staří. Bude účinkovati sokolská hudba, br. J. Švanda (kornet) br. F. D. Novák (piano), br. V. Dvořák (alto), F. Novotný (housle) a K. Švanda (klarinet). Očekáváme, že na tyto naše třetí Šibřinky přijede několik sokolů z Prahy. Br. Sádlo to již slíbil.

Činnost v cvičárně ochabla. Není dosti členů a právě nejlepší náš cvičenec br. Karel Dvořák odjel do New Yorku.

Na zdar!

L. D. Novák.

New York, 29. ledna.

Dne 18. ledna slavil Těl. S. Dívek a Paní v New Yorku 25leté trvání. Jako obyčejně uspořádá se veliká čili velkopřáslavnost. Snaživý zábavní výbor dal si mnoho práce s uspořádáním, ba až příliš mnoho, tak že člověku napaadne zdáti to vše je třeba, zdáti jest k něčemu dobré, tyhle velké okázalé slavnosti, a zdáti by nebylo mnohem lépe, oslavití udalost takovou jen mezi sebou, jen v kruzích sokolských. Nemíním čtenáře nudit podrobným popisem oné oslavy. Bylo to jako všechny jiné toho druhu, mnoho řečnění, rozdávaní dárek zasloužilým členkyním, zasloužilým činovní-

cím atd. Poděkováno všem, kteří se účastnili, nejen při slavnosti ale i cestou veřejnou jak zde u nás v pokročilém New Yorku starým a chvalitebným zvykem. Děkujem za všecko a každému. Po slavnostech objeví se vždy poděkování v novinách a běda kdyby snad někdo kdo sebe méně pro tu slavnost pracoval byl opomenut, druhý den musí být oprava. Ještě jednou se jim všem děkuje.

Připomínám si článek, nevím již určitě v kterém čísle "Sokola Amerického", který se tak výborně na naše poměry, způsoby a zvyky hodil. Chei k němu dodat, že nejen že jsme národem vděčným, jsme též národem přejícím, ano prosím velice přejícím. Přejeme každému všecko, všecinko a jak přejeme v novinách a necháme si to ještě stát peníze.

Ku příkladu u nás v New Yorku přejem bez přestání. Má-li nějaký náš známý narozeniny, stal-li se někdo hasičem neb policajtem, odjel-li na dalekou cestu, tak třeba asi 10 anglických mil od města, již jim všichni blahopřejí. A což, když pak se někdo žení aneb vdává! To již pak těm přáním není konce. Ženil se syn neb vdává se dcera, ovšem rodiče i sourozenci mohli by jim přáti štěstí doma, ale to by nikdo nevěděl a nikoho by zajisté nenapadlo, že by rodiče dětem přáli štěstí, proto do novin se s tím musí. A jak krásně ta část novin s těmi blahopřáními vypadá, samé rámečky v kterých holubičky poletují a k dovršení krásy je tam někdy srdce čili vlastně dvě srdce šípem protknuta. Kdyby tak někomu z nás napadlo pochlubit se našim českým časopisem některým z našich amerických přátel! Oni by nikdy nepochopili poněvač nevědí jak dovedeme býti vděčnými a přejícími. Nepochybne by se nám smáli . . . Někdo snad namítne, že to není tak zlé, a že se vždycky tak dělo, nu a že kdyby nebylo v modě, že by to do novin nedávali čili ty noviny samy na směšnosti takové by poukazovaly. Ale chyba lávky. V tom jest zcela pěkný příjem, v tom přání a děkování. Nemýlím-li se stojí takové přáníčko nejméně jeden dollar, ovšem ono s tím ptaetvem a srdcem aspoň dva. Nu, a tu každý soudný člověk uzná atd.

Pozoruji, že jsem se od té slavnosti odchýlila. Prosím za prominutí. Chei ještě podotknouti, že přípis br. Dr. Rudíše-Jičínského tak srdečný a milý přijat byl vše. Byl zvláště milý poněvač byl jediným vzdálenějším bratří.

Na zdar!

Jana Vofířkova.

Omaha, Nebr., 29. ledna.

Dne 19. ledna uspořádal jsem v Prague, Okla., "veřejné cvičení" a na to 20. odjel jsem do Omahy. Veřejným oním zakončil jsem mou celoroční pout' v Župě Západní. Pout' ta jak často jsem si stěžoval, mnohdy již se mi přestávala líbiti, však setrval jsem, pracoval a snažil se. A večera, když Župním Výborem tázan jsem byl, zdáti znovu v práci celoroční pokračovati chei, nemohl jsem odřici. Nevím čím to. Bylo mně tak smutno při vzpomínce, že ty sbory, jež za rok ten jediný takřka k srdci mi přirostly, měl bych opustit. Ba co více. Vždyť mnohé z nich přímo si mne znovu vyžádaly. Tu uznáte sami dojista, nemaje žádných podstatných důvodů, abych odřekl, že přijal jsem. Místo své nastoupím 1. března a sice začnu cvičit v Omaze, South Omaze a Plattsmouth. Do té doby sejdou se zase potřebné prostředky hmotné, abych mohl se pustiti dále.

Přítomnou dobu pořádám zde v omažské tělocvičně "cvičitelský kurs." Kurs zahájen byl v pondělí 27. ledna přivítací řečí žup. náčelníka br. Jos. Štěrby. Až dosud mám zapsaných posluchačů 20, mezi nimi 3 děvčata. Spolehám, že v neděli ukončím, zdáti ten čas stačí mi na probrání nejnutejší aspoň látky, jakž jsem si byl vytknul. Jsem spokojen s hochy těmi, již ocenili nutnost znalostí theorie; jsou z nich vesměs pozorní posluchači, tak že s jistotou hledím vstří-

budoucnosti, jsa přesvědčen, že něco domů si odnesou a sborům svým tím prospějí, což nejlepší mi bude odměnou.

Neopomenu výsledek, jména atd. po ukončení kursu zaslat i tomu listu našemu, abych i tím směrem prospěl možno-li. Po ukončení tohoto kursu bude zcela volným, nežli zase nastoupím 1. březnem. Prázdnin těchto chtěl bych použít takto: Mám sto chutí zajet si do Chicagu ku br. Čermákovi a Hallerovi o lečems se poradit což na škodu mi jistě nebude. Dříve však zastavil bych se v Cedar Rapids, abych i u Vás seznal co a jak. Na zdar!

Franta Slavětinský.

Chicago, 30. ledna.

Plzeňský Sokol zahájil činnost roku 1908 zvolením dobrých činovníků (vyjímaje dopisovatele) a předpovídáme, že práce jejich bude pro sbor náš, ano i pro celé Sokolstvo, prací úspěšnou.

Zajisté jest mnoho sokolů, kteří jsou členy sboru po mnoho let, a pracovali ve prospěch sboru svého, avšak jest jich málo, že po celých třicet let jsou horlivými zastanci sboru svého, a pak na místo, aby se odřekli další práce, chopí se znovu otěží s takovou horlivostí a nadšením, že i ti naši mladší sokolové jsou příjemně překvapeni. Takového energického "mladíka" zvolili jsme si za starostu v osobě bratra Fr. C. Layera. Další činovníci zvolení jsou jakž oznámeno bylo v minulém čísle "Sokola."

První práce sok. Layera byla jmenování sedmičlenného výboru na prozkoumání jak umožněno by bylo zařízení a upravení moderních šaten, koupelí a sprch v naší tělocvičně, a výbor pokračuje v práci tak čile, že zajisté v krátkém čase naši důvěrníci již učiní změny, jak budou doporučeny výborem.

Tato činnost vzpružila mnoho našich sokolů a pobádá je ku další činnosti, ano, i dopisovatel jest nucen překonati "rekord" jeho předchůdce, který, byv tážán ve výroční schůzi proč nezaslal dopis do "Sok. Am." po celý rok, omluvil se, že nechtěl zkazit "rekord" svého předchůdce, který zaslal jeden dopis do listu našeho za celý rok 1906.

Cvičitel Haller přivábil do tělocvičny mnoho mladíků zavedením zábavných her jako házená do koše (Basket-Ball), Indoor Base-Ball a pod. V této práci jsou mu nápomoeni náčelník br. Ant. Heida, jenž si vzal na starost přeborné družstvo na závody Amateur Athletic Union, kdežto četu Basket-ball řídí br. Ant. Hynouš a kapitánem téže jest V. Čuchna. Tato četa utkala se s nejlepšími hráči v Chicagu a okolí, již tvoří silné čtyři různých turnerských sborů, universit, atletických klubů a spolků Y. M. C. A. a všude se uznává, že naši nejen vynikají, ale mají skvělou budoucnost. —

Ve hře Indoor base-ball jsou Plzeňáci přímo nepřekonatelnými. Tato četa řízením br. Fr. Novotného zastupuje sbor náš ve zdejší lize turnerské, jež pozůstává z vybraných hráčů různých německých jednot turnerských a chicagské časopisy přinášejí časté pochvalné zprávy o vítězné četě českých sokolů (Anglické noviny naučily se o nás psáti jako sokolech a nikoliv gymnastech pouhých aneb turneerech), kteří dnes jsou vůdci v zápasu o championship chicagský. Koncem měsíce ledna čtyři ty stály si takto:

	Vyhrál	Prohrál	Proc.
Plzeňský Sokol	7	1	.875
Central Turn Verein	6	1	.857
So. Side Turn Verein	6	1	.857
Einigkeit Turn Verein	3	4	.428
Social Turn Verein	2	5	.285
Lincoln Turn Verein	1	5	.165
Aurora Turn Verein	0	8	.000

V Chicagu máme i jiné sokolské sbory naší N. J. S., které by rovněž mohly s úspěchem sestaviti vzorné čtyři na různé hry a zápasy a vystoupením svým před americkou v řejnosti dojista by prospěly nejen sobě a sboru svému, alebrž Sokolstvu a českému národu vůbec, jako na důkaz pokročilosti ve výchově tělesné. Chceme-li udržeti česko-americkou mládež v sokolských tělocvičnách, musíme jí aspoň přibližně poskytnouti tytéž výhody, jež nabízí jim spolky křesťanských mladíků (Y. M. C. A.), aneb větší atletické kluby.

Pokud se týče další činnosti sokolů našich, musím se zmíniti ještě, že při posledních závodech (wrestling) Amateur Athletic Union v Chicagu byli jsme zastoupeni v třídě 125 liber bratrem Janem Němcem, který ačkoliv pro krátkost času nemohl se náležitě připravit, přece dobyl třetí ceny.

Dále musím psáti též a to s pýchou jen nemalou o četě našich "veteránů". Ti navštěvují cvičení pravidelně a cvičitel čtyři "veteráni" Voborský (znáte ho?) jest nám všem vzorným příkladem činného bratra, ano mnoho sokolů by chtělo přísahat, že Voborský cvičí již jistě 50 let, avšak když sestaví své veterány do řady a zahájí cvičení, domnívali byste se, že jest mladík as 22letý.

Naše čilé sestry sokolky překvapily náš sbor, když do celoroční schůze naší dostavila se pokladní, sestra Douděrová a odevzdala sboru novoroční dárek sokolek, částku \$700.00.

Náš maškarní karneval, pořádaný 25. ledna, těšil se obrovské návštěvě. Výbor pořádací vyjádřil se, že bylo tu přítomno přes 1500 osob. Při plesu zábava trvala až do bílého dne a výsledek byl znamenitým v každém ohledu.

Na zdar!

Jan Šiman.

Manitowoc, Wis., 30. ledna.

Již snad několik let o našem Sokole zde ničeho nebylo slyšeti. Jsem sice nováček jak v sokolování, tak i dopisování, však doufám, že kdybych snad se nějaké chyby dopustil, že mě upozorníš. Chci pracovati pro dobro našeho celku poctivě a co možná nejvíce.

Činovníky na letošní rok zvolili jsme následující: starosta Anton Miler, náměstek Lad. Nešpor, tajemník Jan Hrubý, účet. B. Nešpor, pokladník Jos. Kačerábek, náčelník Anton Kostlivý; cvičitelský sbor: Mil. Nešpor, Fr. Line, Ed. Krajník; výbor majetku Tom. Sporer.

Sbor náš čítá 37 členů, cvičení navštěvuje pouze 10 až 15 cvičenců, žákyň 25 a mladších žáků, dorostu 32. Celkem pouze jedna třetina členstva cvičení navštěvuje a to jsou vždy ti samí, kteří nelenují si a neproměškají ani hodiny v roce. Ostatní jsou prý již staří, nechtějí se jim kosti ohýbat, aneb nemají času. Tolik času však by si mohl každý bratr udělat, aby aspoň jednou v týdnu mohl k nám zavítat. S novým rokem měli bychom novými silami začít, abychom nebyli za ostatními, a každý bratr měl by si připomenout lonské veřejné cvičení 11. května, které naši hoši pořádali v síni Slovanské Lípy. Táž byla tehdy přímo nabita do posledního místa nejen našinci, ale i cizonárodovci a neutuchávající potlesk svědčil o přízni obecnosti a o přesných výkonech našich cvičenců, již budili všude obdiv. Také dorost a žákyň se snažili, aby co nejlépe úkolu svému dostáli a nelekali se nížádných obětí a práce, jež cvičení vyžadovalo. Za takové práce snad zavládl by jiný ruch u nás. Zdejší český spolek zábavní ve spojení s několika našimi bratry bude pořádáti divadlo. Kdy, ještě není určeno, konají se teprve přípravy, ovšem, že to vezme ještě dost práce, ale jen s chutí do toho. Všecko na světě jde, jen když opravdově přiložíme ruku k činu, pak se dílo vydaří. Příště neopomenu podati zprávu, snad trochu lepší.

Na zdar!

Josef Pácal.

SEDMÁ ZPRÁVA CVIČITELSKÁ

za dobu od 10. října do 14. prosince 1907

z jednot Black Wolf, Wilson, Lucas a Timken ve státu Kansas

Po ukončení cvičení v Brainard, Neb., zajel jsem do Omahy, kdež nucen jsem byl následkem finanční tísně pokladníka Západní Župy zdržeti se až do 17. října, čímž odjezd můj do Kansas se o týden zdržel.

Výkaz o návštěvě v Black Wolf:

Zapsaných cvičenců 17. Úhrnná návštěva v 11 cvičeních 128, průměrná na jedno cvičení 11 cvičenců. Zapsaní, již někteří dosud jsou čekanci,účastnili se počtu cvičení následovně: Vít Janda 11krát, Jarosl. Jilka 11krát, Jan Gusta 10krát, Vít Jiráček 10 krát, Ferda Macek 9krát, Fr. Pištor 8krát, Jiří Směšný 8krát, Bedřich Janda 8krát, Ed. Jilka 7krát, Josef Steiner 6krát, Franta Krobot 6krát, Josef Petržílka 6krát, Jos. Svoboda 5krát, Vojta Petržílka 4krát, Ferda Barta 3krát.

Zapsaných cvičenců v Lucas 16, úhrnná návštěva ve 12 cvičení 146 průměrná na jedno cvičení 12 cvičenců. Zapsaní účastnili se počtu cvičení následovně: Jar. Sládek 12krát, Jar. Líbal 12krát, Vác. Líbal 12krát, Franta Souček 12krát, Franta Kvasnička 11krát, Rudolf Kvasnička 11krát, Rudolf Kvasnička 11krát, Jan Honomichl 10krát, Josef Břicháček 9krát, Vác. Šlechta 9krát, Ferda Kvasnička 8krát, Václav Řeřábek, 7krát, Josef Široký 7krát, Emil Aksamit 6krát, Vojta Hoch 6krát, Jan Široký 5krát.

Zapsaných v Timken 16, úhrnná návštěva ve 12 cvičení 133, průměrná na jedno cvičení 11 cvičenců, z nichž někteří dosud jsou čekanci,účastnili se počtu cvičení následovně: Florian Buřl 12krát, Karel Buřl 12krát, August Bizek 11krát, Karel Bizek 10krát, Ant. Šerpán 9krát, Emil Šerpán 9krát, Adolf Pohořálek 8krát, Rud. Pohořálek 8krát, Alois Šerpán 7krát, Vilém Bezpera 7krát, Franta Holub 7krát, Josef Šerpán 6krát, Rudolf Holupírek 6krát, Jan Vesecký 5krát.

Těl. J. Sokol Hvězda Západu v Black Wolf, Kas., vlastní tělocvičnu postavenou asi pět mil od městečka téhož jména, poblíž farmy sokola Jiříčka. Z nářadí mají hrazdu, bradla, koně, kruhy, břemena, tyče a vše ku skokům prostým, vyjma do hloubky. Členové jednoty jsou většinou rolníci a až do cvičení měli až i 4 míle, byla návštěva dosti četnou.

Těl. J. Sokol Vyšehrad, v Lucas, Kas., nejnovější to sbor N. J. S. čítá 21 členů, zaměstnaním většinou rolníci. Cvičení odbývali jsme na farmě sokola Jaroslava Líbala, asi 3 míle od městečka Lucas. Z nářadí, jako začátečníci, mají pouze hrazdu a kruhy. Ač cvičení odbýval jsem většinou denně, čímž zvláště začátečníci se velmi vysilují a i velká vzdálenost jednotlivých členů od místa cvičebního byla. přece, jak z výkazu vidno, návštěva dosti obstojná, úkaz to zajisté do budoucna dosti slibný.

T. J. Sokol Timken, Kas., čítá 13 členů. Cvičí v České Národní síni postavené v malé osadě Timken, Kas., z příspěvků tamních Čechů. Nájmů neplatí, pouze osvětlení a vytápění. Z nářadí mají hrazdu, bradla, břemena, kouli na vrhání, tyče, vše ku skokům prostým, vyjma do hloubky a o tyči.

U T. J. Sokol Wilson, Kas., cvičil jsem jen pětkrát. Viděl jsem, že přítomnosti mé není třeba v místě, kde cvičitele pilného mají, tudíž věnoval jsem více času jednotám jiným. V jednotě té cvičil vyjma členů žáci, žáčky i sokolky vedením br. Jadrníčka.

Vrchní náčelník br. Haler stěžoval si na několika místech, že dochází mu málo zpráv náčelníckých ze Župy Západní. Vinu onu ovšem dlužno hledati pouze u jednotlivých sborů v Župě, kde volba náčelníka padne na bratra, jenž do

tělocvičny ani nepáchně, jak možno mu zasílat zprávy? Pišl tak, byv očitým svědkem. Upozorňování mé, na zasílání zpráv, jak vidím, u některých sborů vyznělo na prázdno, ač jsem přesvědčen, že cvičí se skorem u všech sborů v Župě. V záležitosti této měla by se, ve příštím sjezdu zjednatí náprava a sice: zpráva náčelníka mohla by býti snadno na čtvrtletní zprávě, již každý sbor povinen jest zaslati tajemníku V. V., ten pak snadno by s vrchním náčelníkem vše sdělil. Na Zdar!

Franta Slavětinský,
společný cvičitel Záp. Župy.

NÁČELNÍKŮM K POVŠIMNUTÍ.

Vsichni náčelníci, kteří dosud nezaslali náčelnícké zprávy za poslední čtvrt roku 1907, jsou žádáni, by bezodkladně přímo na vrchního náčelníka N. J. S. je zaslali. Starostové sborů N. J. S. jsou žádáni, by učinili ve schůzích svých sborů dotaz k náčelníku, zda povinné zprávy již zaslal. Jest mnoho těch, kteří dosud tak neučinili. Přinut' te nedbalce ku konání jich povinností, by i my svou vykonati jsme mohli. Na zdar!

A. HALLER, náčelník N. J. S.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ZÁPADNÍ ŽUPY SOKOLSKÉ.

Zápis mimořádné schůze dne 28. ledna.

Oklahoma City a Prague, Okla., uvědomují nás, že sbory jejich hlasovaly ve prospěch návrhu na ustanovení opětného společného cvičitele. Wilber též oznamuje, že hlasovali ve prospěch návrhu, ale že si přejí závody míti jinam přeložené, jelikož jest jim nemožné se připravovati, co činiti vůbec, proto má se dopsati V. V. N. J. S., aby nechal odhlasovati sbory v Župě Záp., kde závody si přejí. Má se též přiložiti dopis z Wilber jako na doklad.

Výsledek hlasování o společném cvičiteli jest následující: Pro: Bruno, Neb., Omaha, Neb., Plattsmouth, Neb., Prague, Neb., Schuyler, Neb., Wilber, Neb., So. Omaha, Neb., Dodge, Neb., Howells, Neb., Ord, Neb., Brainard, Neb., Plattsmouth, Neb., Sbor Sokolek, So. Omaha, Neb., Sbor Sokolek Líbuše, Timken, Kans., Lucas, Kans., Oklahoma City, Okla., Prague, Okla., San Francisco, Cal., Seattle, Wash., Seio, Oregon. — 20.

Proti: Abie, Neb., Crete, Neb., Omaha, Neb., Sbor Sokolek, Black Wolf, Kans., Wilson, Kans. — 5.

Sbory v Milligan, Clarkson a Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb., nezaslaly odpovědi vůbec.

Usneseno: Jelikož velká většina sborů Záp. Župy odhlasovala na prospěch návrhu, (to jest k vůli poplatku na vydržování společného cvičitele na jeden rok) schvalujeme odhlasování to, protože tím se uznává, že jest důležité společného cvičitele míti, tak aby práce sokolská u nás postupovala a na dále i pokračovala směry žádoucími.

Dále rozhodujeme ve prospěch získání společného cvičitele a s br. Slavětinským má se vyjednávat ihned. Dotázán br. Frant. Slavětinský, nynější společný cvičitel, zdali by ono místo opět přijal na dobu jednoho roku za týchž podmínek, jaké mu byly dány Výk. Výb. Nár. Jed. Sokolské. Br. Frant. Slavětinský přijímá podmínky a též místo společného cvičitele.

Jelikož sbory San Francisco, Cal., Seattle, Wash., a Seio, Ore., jsou pro nás tuze vzdálené, a vysláním tam společného evičitele by vyžadovalo velké vydání, jest nám nemožno společného evičitele i tam poslati. Tímto uvědomuji ony sbory, že poplatky, které jsou určeny pro ně na vydržování společného evičitele, odpadají.

Ostatní sbory jsou však takto uvědoměny, že poplatek na vydržování společného evičitele musí být zaplacen do 1. dubna 1908. Se sokolským Na zdar!

Za Ústř. Výbor Západní Župy,

Oldřich J. Jelen, tajemník.

ZÁPIS Ú. V. ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

č. 45. ze dne 20. ledna 1908.

St. Louis, Mo., 25. ledna.

Starosta W. J. Šedivec zahájil schůzi v určitý čas. Minulý zápis, jak čten, přijat. Nepřítomen br. Ryska. Sbor St. Louis vysílá nového zástupce Vác. Zavadila, kterého br. starosta povzbuzujícími slovy přivítal, dále zasílá tentýž sbor župní poplatky za II. 1/2letí 1907 za 220 členů \$11.10.

Čten dopis T. J. Tyrš, C. R., v němž oznamují, že následkem stavby nové tělocvičny vzdávají se nároků na mimořádné závody Župy Střední, které byly v přípravě, a zároveň děkují za přízeň jim věnovanou. Dopis přijat a po delším rokování o přeložení oněch závodů do města jiného usneseno pro nepříhodnou dobu závodů vůbec neodbyvat. Usneseno též obnovit předplatné na "Cvičitelské Listy" za částku \$8.40 pro evičitele sborů do Župy Střední náležejících.

Zástupci sboru Mount Pleasant oznamují, že nynější finanční krize zasáhla těžce i jejich sbor, a že většina členů pomýšlí na odstoupení od Národní Jednoty Sokolské. Usneseno zvoliti 3členný výbor, který se má dostavit do nejbližší jejich schůze a jim důležitost členství N. J. S. důkladně vysvětliti a tak skutku tomuto, možno-li, předejiti. Do výboru zvoleni bratři: Tesař, Triska a Šedivec.

Výbor početní oznamuje, že znovu prohlédl veškeré knihy, a že rozdíl v minulé zprávě o 90c byl zaviněn tím, že bratr jednatel opomněl zanést do knihy vyplacenou poukázku na 90c čímž jest vše opět v pořádku. Příjem \$11.10, vydání \$8.40.

Frant. Vůch, jednatel.

Všem členům Župy Střední.

Jelikož T. J. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., následkem stavby nové tělocvičny vzdala se nároků na mimořádné závody Župy Střední, uznal župní výbor, že nynější špatné poměry a blíže se slet by závodům oněm škodil pročež oznamujem, že jsme od pořádání oněch závodů pro letošní rok upustili. Na zdar!

Wm. J. Šedivec, t. č. starosta.

Fr. Vůch, jednatel.

ZÁPIS Ú. V. ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Schůze řádná, dne 27. listopadu.

Schůzi zahájil st. Jos. Štíbr za nepřítomnosti následujících: Aug. Votýpka, Aug. Kašpar, Jos. Jílek, Karel Turek, An. Novotný a Fr. Jiše, jeden jako druhý neomluveni.

Zápisky z minulé schůze přijaty jak čteny.

Dopis T. J. S. Říp čten a přijat. Bratři tamnější nás žádají, zdali by se mohl pořádat slet příštím rokem v Allegheny, Pa., jelikož sbor přijímá do svého středu dobré a vytrvalé síly a tím by se dopřálo většího rozmachu a chuti

k další činnosti. Usneseno dopsati bratři tamnějším, že se výbor župní vynasnaží žádosti vyhovět.

Dopis náč. V. Třešky čten a přijat, v kterém sděluje, zdali byl nedávno pořádán slet v Detroit, jest na řadě volit místo jiné, a rozhodnutí ono ponechává ústřednímu výboru. Týž má za to, že bude dobře, vyhovíme-li bratřím alleghenským. Zároveň žádá náčelník zprávy evičitelské, bratři evičitelové mají vzíti k vědomí.

Dále usneseno, aby bratři Al. Urbanec, Vác. Štíbr, An. Panka oznámili svým sborům, aby výbor zastupující sokolská sdružení zde v Clevelandu byl nápomocen německým sborům za účelem protestu proti utlačování osobní svobody vůbec a snažit se hájiti svá práva a bojovat proti utlačovací straně, i uchopil se každé další činnosti v tom směru.

Sokol Vác. Štíbr oznamuje, že zastoupil Jos. Štíbra a navštívil klub sokolský v Dillonvale, O., o němž se přesvědčil, že skutečně chce pracovat na naší cestě vytknuté, a doporučuje, by jsme byli jim nápomoeni.

Jelikož Aug. Kašpar nenavštívil 3 schůze po sobě, jest z ústředního výboru Župy Sev. Vých. vyloučen.

Pak dán návrh a přijat, aby každý zástupce v ústředním výboru, když se nedostaví do schůze s řádnou omluvou byl pokutován 25c, a zdali se nedostaví do schůze dvakrát po sobě, bude jednoduše vyloučen z výboru.

Tento návrh bude platným od nového roku.

Účet Vác. Štíbra za cestovné do Dillonvale, O., \$5.00 poukázán k vyplacení. Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

Schůze řádná 22. prosince.

Schůzi zahájil st. Jos. Štíbr za nepřítomnosti následujících: Aug. Votýpka, Karel Turek, An. Novotný, Fr. Jiše a Fr. Cais, všichni neomluveni.

Zápisky z minulé schůze přijaty jak čteny.

Dopis V. V. N. J. S. s přiloženým diplomem pro T. J. S. Horník v Dillonvale, O., čten a přijat; V. V. žádá Ústřední Výbor Sev. Vých. Župy, by oné jednotě byl nápomocen radou i skutkem, též by onu jednotu uvedl do N. J. Sokolské. Usneseno dopsati V. V., že jest nám nemožno býti nápomoeni oné jednotě finančně právě nyní, jelikož jest pokladna vyčerpaná; a má se požádat V. V. zdali by nemohl oné jednotě tímto způsobem býti nápomocen sám

Dán návrh, aby se schůze odbyvaly příštím rokem občasné u jednot zdejších a sice příští schůze u Sok. "Cleveland," což přijato.

Pak usneseno, aby se pořádalo společné evičení zdejšími sbory v lednu u Sok. Tyrš.

Má se dopsati br. Turkovi, by vypracoval prostná evičení pro členstvo, a br. Urbanec má na starosti přednést něco o tělocviku.

Dále se výbor usnesl pořádat slet v Allegheny, Pa., příštím rokem, a jednatelem uložen dopsat tamnější jednotě, kdy by byl nejprůhodnější čas k odbyvání onoho sletu.

Též se má dopsati br. náč. Třeškovi, aby vypracoval prostná evičení pro členy a sokolky.

Br. V. Štíbr oznamuje, že br. Hořica dal zarámovat cenu, kterou si bratři dobyli na V. sletu v slovanské Praze. Br. Hořicovi se má vzdáti dík.

Též se má dopsati T. J. S. Horník, kdy si přeje být uvedena do N. J. S.

Br. An. Novotný, Fr. Jiše a Aug. Votýpka jsou též vyloučeni z ústředního výboru jelikož se nedostavili do schůze po třikrát.

Sbor Sokol Cleveland zasílá poplatek \$21.40 za rok 1905 a 1906. T. J. S. Podlipný zasílá poplatek \$8.60 za rok 1906. Úhrnný příjem \$30.00. Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 3. února.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli V. Zvoník, St. Kostka a sestra A. Veselá.

Zápis o minulé schůzi přijat jak sestaven.

T. J. S. So. Omaha uvádí, že jim byl zaslán dopis zapisovatelem M. Grabensteinem stran sok. Dienstbiera, který nebyl místný a v kterém, dle udání T. J. S. So. Omaha, zapisovatel V. V. přestoupil své meze. Uloženo br. jednatelem, aby dopsal T. J. S. Omaha a je požádal, aby onen dopis zaslali Výk. Výb. N. J. S., aby se o obsahu téhož přesvědčil.

T. J. S. Oklahoma City stěžují si na nynější poměry tamní a žádají Výk. Výb., aby jim byl příspěvek na rok odpuštěn. Výk. Výb. nemá žádné pravomoci v tom ohledu a nemůže příspěvky aneb poplatky k N. J. S. odpouštět. Proto odporučuje, aby záležitost tato byla ponechána do příštího sjezdu k rozhodnutí.

Vrchní náčelník br. A. Haller obšírně vypisuje v listu svém a odporučuje, aby byla spracována Výk. Výb. kniha pro seznam evičební a zprávy náčelnické. Usneseno, aby byl br. A. Haller požádán knihu takovou dle svého vlastního uznání zpracovati.

Kurатора Náprstkového Musea zasílá dopis, v kterém vyslovuje své uznání za zaslání "Sokola Amer." do čítárny musea a vyslovuje též vřelý dík.

Ústřední Výb. Župy Západní píše a žádá Výk. Výb. N. J. S., aby dal odhlasovat Župě Západní, kde mají být závody oné Župy tento rok odbývány, když T. J. S. Wilber je odmítá. Usneseno dopsat Župě Západní, aby sami nechali záležitost stran závodů ve své Župě odhlasovat.

Vrchní pořadatel br. J. R. Jičínský dopisem se táže jak míní Výk. Výb. naložit s vysláním a zastoupením pořadatelstva listu našeho na příštím sjezdu N. J. S. Usneseno, aby zastupovali list všichni tři bratři Dr. J. R. Jičínský, A. Haller a J. Čermák, jsouce zpravodaji těch kterých odborů svých na sjezdu vůbec. Mají být přímo o to požádáni.

Ústřední Výbor Župy Severo-Východní zasílá návrh, který si přejí, aby byl v "Sokole Amer." uveřejněn a sice pro příští sjezd, ohledně souců závodních vůbec. Usneseno, aby to bylo ponecháno až dojde více návrhů a odporučení pro příští sjezd, tak aby pak bylo vše najednou a v přehledu v "Sokole Amer. uveřejněno.

T. J. S. Podlipný opět se dožaduje toho, aby byli do jiné Župy vtčeni. Uloženo zapisovateli dopsati a je opětně požádati, aby s tím posečkali do příštího sjezdu N. J. S.

T. J. S. Fuegner žádá záslužnou listinu pro br. A. Vančuru, který jest členem shora uvedené jednoty, ode dne 14. ledna 1888. Žádosti vyhověno.

Br. F. Jadrníček, člen T. J. S. Tyrš Cedar Rapids, zasílá dopis, v kterém uvádí, že byl T. J. S. Tyrš Cedar Rapids na 6 měsíců z členství suspendován a žádá Výk. Výb., aby záležitost tuto vyšetřili, anto si není žádného přestupku vědom. Usneseno, aby bylo T. J. S. Tyrš zapisovatelem dopsáno, by pošli svoji stránku v záležitosti této a důvody proč onoho bratra suspendovali.

Pořadající Výbor na příští sjezd v Detroit, Mich., oznamuje, že byl určen 24. srpen 1908 na zahájení příštího sjezdu.

Účet Národní Tiskárny za výpravu a tisk "Sokola Amerického" za měsíc leden v obnosu 208.61 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za dopisnice br. J. R. Jičínskému v obnosu \$4.25 k vyplacení odkázán.

Účet br. Liera za výměnu checků, registrované dopisy za rok 1907 v obnosu \$18.60 k vyplacení odkázán.

Účet za 500 poštovních lístků br. Lierovi v obnosu \$6.00 k vyplacení odkázán.

Účet za cuty do "Sokola Amerického" v obnosu \$6.54 k vyplacení odkázán.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Tábor \$46.50; Plattsouth \$12.60; Schuyler \$24.70; So. Omaha \$26.80; Black Wolf \$12.80; Plz. Sokol \$119.30; Howells \$11.40, do fondu na sjezd \$2.50; Timken \$3.90; Manitowoc \$11.80; Budivoj \$25.40; Crete \$28.20; Praha, Chicago \$59.80, do fondu na sjezd \$18.60; Allegheny \$25.00; Newark \$17.60, na sjezd \$5.70; Oklahoma City \$2.00; Mt. Pleasant \$11.10; Seio, Oregon \$4.50; Abie \$9.30, pro sjezd \$6.20; East St. Louis \$13.40; Plattsouth \$11.70, pro sjezd \$3.90; St. Louis \$76.60, pro sjezd \$22.20; Bayonne \$12.00; New York \$147.60, pro sjezd \$48.70; Praha, Oklahoma \$28.80 pro sjezd \$7.70; Vyšehrad Lucas \$7.20; Horník \$8.80; Bruno \$8.20, pro sjezd \$8.30; T. S. D. a Paní, New York \$75.05; Sokolky Vlastenky, Schuyler \$2.30; Sokolky Baltimore \$4.10; Sokolky Omaha \$8.70; New Bedford \$1.40; Newark \$8.70; T. S. D. a Paní, L. I. City \$1.60.

M. Grabenstein, zapisovatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LEDEN 1908.

Leden

Příjem.

3. Předpl. na S. A., F. Slavětinský	\$.75
3. Za vstupné od Č. S. T. J. S. v Haverstraw, N. Y.	10.00
3. Za těl. knížku J. Volman	.10
4. Předpl. na S. A., Řehák, Rock Land Lake, N. Y.	.75
4. Sok. Cleveland, Cleveland, O., za III. 1907	37.30
4. T. J. S. Jifi z Poděbrad, Clarkson, Neb., za IV. '07	8.70
6. Za těl. knihy od T. S. J. Sok. a předpl. na Sok. Amer. J. Novák	2.35
6. Sb. Sokolek, Plattsouth, Neb., za III. a IV. 1907	1.80
6. Předpl. na S. A., Kolár, Chicago	1.00
6. T. J. S. Svornost, N. Y., za IV. 1907	15.20
6. T. J. S. Svornost, N. Y., do fondu pro sjezd za r. 1908	4.90
6. T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y., za IV. 1907	23.80
6. T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y., do fondu pro sjezd za r. 1907	7.60
6. T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y., za 100 platebních knížek	1.00
8 T. J. S. Tábor, Chicago, za III. 1907	46.50
8. T. J. S. Plattsouth, Neb., za IV. 1907	12.60
8. Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md., za IV. 1907	4.10
8. Za ohlášku v Sok. Amer.	27.00
10. T. J. S. Schuyler, Neb., za IV. 1907	24.70
10. T. J. S. Schuyler, Neb., za součtovské, počtářské listiny a diplomy	8.81
10. T. J. S. So. Omaha, Neb., za IV. 1907	26.80
10. Předpl. na S. A., J. Pípal a Sb. Sokolek, Baltimore, Md., Slavětinský	1.74
11. Za těl. knihy od T. Sl. J. Sokol	2.25
14. T. J. S. Hvězda Záp., Black Wolf, Kans., za IV. '07	12.80
14. Plzenský Sokol, Chicago, za IV. 1907	119.30
14. T. J. S. Howells, Neb., za IV. 1907	11.40

14. Sb. Sokolek Omaha, Neb., za III. a IV. 1907....	8.70	20. Vrch. pořad. S. A. za leden 1908, Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
14. T. J. S. Timken, Kans., za IV. 1907.....	3.90	20. Výp. poř. S. A. za leden 1908, Ant. Haller.....	10.00
15. Sb. Sokolek Hvězda, New Bedford, Mass., za IV. '07	1.40	20. Výp. poř. S. A. za leden 1908, Jos. Čermák.....	10.00
15. Č. A. S., Manitowoc, Wis., za IV. 1907.....	11.80	22. Za vyplnění diplomu pro novou jednotu v Haverstraw, N. Y.	1.00
15. J. P. J. Budivoj, Detroit, Mich., za II. a na III. '07	25.40	25. Cuty pro S. A. ze dne 10. led., F. A. Ringler Co., New York	13.90
15. Přepsáno z fondu na příspěv. T. J. S. San Francisco, Cal.	11.50	25. Za cuty pro knihu tělocv. od br. J. Čermáka....	28.00
18. Sb. Sokolek Newark, N. J., za III. a IV. 1907....	8.70	30. Za poštov. taj. V. V. za r. 1907, br. M. Grabenstein	3.62
18. Předpl. na S. A., J. Martínek, V. B. Tuma, N. Y., F. J. S. v Rychnově.....	3.43	31. Za poštovné, dovoz a pod. za IV. ¼letí jednatelem	
18. T. J. S. Crete, Neb., za IV. 1907.....	18.90	Výk. Výboru	5.05
18. T. J. S. Crete, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1908	6.30	31. Služné taj. V. V. za IV. ¼letí, br. M. Grabenstein	8.75
18. T. J. S. Howells, Neb., do fondu pro sjezd za r. '07	2.50	31. Služné pokl. V. V. za IV. ¼letí, br. Fr. Lier....	5.00
18. T. J. S. Praha, Chicago, za IV. 1907.....	59.80	31. Služné jednatelem V. V. za IV. ¼letí, br. Jan Černý	45.00
18. T. J. S. Praha do fondu pro sjezd za r. 1907....	18.60	31. Služné vrch. náčel. N.J.S. za r. 1907, br. A. Haller	25.00
18. T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., za II. 1907.....	25.00		
18. T. J. S. Newark, N. J., za IV. 1907.....	17.60		
18. T. J. S. Newark do fondu pro sjezd za r. 1907..	5.70		
20. T. J. S. Oklahoma City, Okla., pro sjezd za r. 1907	2.00		
20. Za ohlášku v Sok. Amer.	5.20		
20. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo., na IV. 1907	11.10		
20. T. J. S. Scio, Oreg., za IV. 1907.....	4.50		
21. T. S. D. a Paní v L. I. City, N. Y., za IV. 1907..	1.80		
25. Předpl. na S. A. Beránek, Bálek, Plz. Sokolky, Vilhelms, Hegner	5.50		
25. T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu pro sjezd za ½ rok 1907.....	6.00		
25. J. J. S. Kar. Jonáš, Abie, Neb., za IV. 1907.....	9.30		
25. T. J. S. Kar. Jonáš do fondu pro sjezd za r. '07-'08	6.20		
25. T. J. S. East St. Louis, Ill., za IV. 1907.....	13.40		
25. T. J. S. Plattsmouth, Neb., za IV. 1907.....	11.70		
25. T. J. S. Plattsmouth, do fondu pro sjezd za r. '08	3.90		
25. Za III. a IV. slet všesokolský v Praze.....	2.10		
25. T. J. S. St. Louis, Mo., za III. a na IV. 1907....	76.60		
25. T. J. S. St. Louis, do fondu pro sjezd za r. 1907..	22.20		
25. Sb. Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb., za IV. '07	2.30		
25. Za ohlášku v Sok. Amer.	40.50		
25. Za ohlášku v Sok. Amer.	28.00		
25. Za ohlášku v Sok. Amer.	6.00		
28. Č. S. J. S. Bayonne, N. J., za IV. 1907.....	12.00		
28. T. J. S. New York, N. Y., za IV. 1907.....	147.60		
28. T. J. S. New York, do fondu pro sjezd za r. 1908..	48.70		
28. Předpl. na S. A., D. Smrček, Clebume, Kans.....	1.50		
28. T. J. S. Praha, Okla., za II., III. a na IV. 1907..	28.80		
28. T. J. S. Praha, do fondu pro sjezd za r. 1907—1908	7.70		
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., za IV. 1907.....	7.20		
29. T. J. S. Horník, Dillonvale, O., za IV. 1907.....	8.80		
	\$1,163.08		
Hotovost z minulého měsíce.....	\$5,903.72		
Úhrnem	\$7,066.80		

Leden Vydání.

8. Za ztrátu času a cestovné do St. Paul, Minn., Dr. J. Rudiš-Jičínský	\$ 20.00
8. 5107 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro prosinec 1907, Nár. Tiskárna v Chicagu	208.40
8. Za osm rytin pro S. A., F. A. Ringler Co., N. Y....	34.70
8. Za 123 rytin pro knihu tělocv. od br. J. Čermáka	143.88
8. Za dvě rytiny, Alden Engr. Co., Cedar Rapids....	2.70
10. Z fondu T. J. S. San Francisco, Ca., připsáno na příspěvky	11.50
13. Služné společ. eviřitelů Župy Západní od 21. září 1907 do 21. ledna 1908, br. F. Slavětinský.....	240.00

Příjem \$7066.80
Vydání 846.50

Hotovost \$6,220.30

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich. \$1,410.22
Fond pro běh eviřitelský..... 42.85
Základní fond N. J. Sokolské 300.00

Na Germania Savings Banku \$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku 2,450.00
Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sokolské..... 1,320.30
\$6,220.30

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

DRUŽSTVO PRO POSTAVENÍ POMNÍKU KARLA HAVLÍČKA BOROVSKÉHO.

Chicago, Ill., v lednu 1908.

Našemu lidu v Americe!

Krajané! Rodáci!

My Čechové máme tu slabou stránku, že dovedeme se pro věc v zárodku rozehřát, dovedeme být nadšenými a obětavými, ale velice málo jest toho, co důstojně dokončíme. Tak jest to zároveň s myšlenkou postavit pomník našemu velikánu a národnímu mučedníku, Karlu Havlíčku Borovskému v Chicagu! Myšlenku tu vyvolala "Česká Stráž" v Chicagu, nadšeně mezi lidem sbírány peněžité příspěvky a když již skoro \$3000.00 shromážděno, zájem pro věc, nevíme či vinou, zanikal, až konečně energicky chopila se věci Sokolská Župa Fugner-Tyrš a spolu se zástupci Velkořádu Č. S. P. S. Státu Illinois, a "Českou Stráží" utvořeno nové nerozborné spojení pod názvem: Družstvo pro postavení pomníku Karla Havlíčka Borovského v Chicagu. A tu na Vás rodáci jest, by podali jste nám pomocné ruky. Neechceme velké oběti, by snad nepoškodili jsme jinou záslužnou věc, ale sbírejme po pětáčku ve schůzích, zábavách a p. Vždyť i na naše Národní Divadlo v Praze sbíráno po krejcaru a nadšenou vytrvalostí vytvořeno dílo obrovské! Zanechme všech předsudků, že máme větší a světové velikány; jest to pravdou a jsme na to hrdi, ale Havlíček byl jedině náš, on jedině pro náš národ se obětoval a jen tím přirostl nám k srdci. Není to mnoho, co pro něho učiníme, jest to arciť jen kámen, ale kámen ten přechká nás, přechká věky a hlásat bude zde kulturní vývoj národa českého! — Zároveň místo, kam pomník postavit, jest nyní

věcí vedlejší. Mohou-li mít v Americe Maďaři svého Košuta, Němci Goethe a Schillera, Poláci svého Kosciuszka, tu bychom se museli zastydět sami nad sebou, že národ náš zde nemá ani tolik politické moci, by pro našeho Havlíčka poskytnuto bylo v Americe místo! A proto s heslem: Národ, jenž neváží si svých velikánů, není hoden slouti národem, rodáci sbírejte třeba po centíku, jen jeden mohutný projev a dílo naše bude dokonáno. Ozvěna pak mohutného projevu národního přenesla se až přes ocean do rodiště našeho Havlíčka, kde hlásat bude, že větev kmene našeho chce žít a bude žít pro větší čest a slávu jména českého v Americe!

Na zdar! Za Družstvo pro postavení pomníku Karla Havlíčka Borovského
Ferd. Svoboda, předseda. Fr. Martínek, tajemník.

Veškeré dopisy necht' zasílány jsou na tajemníka Družstva: Fr. Martínek, 1478 So. Trumbull Ave., Chicago, Ill.

Peněžité příspěvky necht' zasílány jsou na účetníka: Leo Glaser, 593 Blue Island Ave. a každý měsíc budou v časopisech uveřejněny. Zároveň příspěvky možno zasílat do redakce denních časopisů.

Účetní zpráva Družstva pro postavení pomníku Karla Havlíčka Borovského: Celkový příjem na hotovosti \$2440.10, vydání \$33.80. Zbývá v hotovosti \$2406.30. Upsáno \$546.70. Uloženo na Kašparově státní bance \$1025, na hypoteční bance Novák a Stejskal \$575, na bance ve Wilber, Neb., \$152.62, u výpomocného spolku Bořivoj \$653.68. Úhrnná hotovost \$2406.30. Frank Bouček, Jaroslav Staněk a Václav Sika, účtující výbor. Příjem ve schůzi, odbývané dne 27. prosince: Sokol Chicago \$15, Sokol Fugner \$1.20, z pokladniček v hostinci G. Jedličky 96c, Jos. Matase 61c, Ottý Rychtářka 95c a Emila Velkého \$1.91. — Celkový příjem \$20.63. Uložená hotovost \$2406.30. Celková hotovost \$2426.93. Upsáno \$546.70. Celkové jmění \$2973.63. Leo J. Glaser, účetní, 593 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

PROVOLÁNÍ!

Českým svob. časopisům a krajanům ve Spojených Státech Amerických.

Chicago, 19. ledna 1908.

Na den 7. dubna 1908 připadají 100leté narozeniny českého národního buditele a učitele zásad svobodomyšlných, prof. Lad. Klácela. Oslavmež narozeniny stříbřovlasého kmeta v rodinách, ve spolecích, všude, kde český svobodomyšlný lid náš žije.

Tak jako národ, který ctí buditele své, nezahyne, tak i svobodomyšlný lid se mravně uctěním památky svých učitelů a buditelů povznáší.

“Osmělme se zmúdrěti,” napsal prof. Lad. Klácel a k uctění památky 100letých narozenin jeho uspořádáme “Výstavu” veškerých českých svob. časopisů. Uspořádáme výstavu literárních prací, tiskopisů a rukopisů nejen Klácelových, ale i z doby nynější. Uspořádáme výstavu čes. svob. učebnic a učebních pomůcek českého svob. školství.

Žádáme touto cestou veškeré pány vydavatele a redaktory čes. svob. časopisů, jakož i krajanů, kteří vlastní bud' rukopisy aneb tiskopisy prof. Lad. Klácela neb jiné svob. brožury, knihy atd. o laskavé zapůjčení a obelání výstavy této. Zaručujeme neporušené vrácení všeho nám k vystavení zaslání.

Výstava konána bude v den slavnosti v neděli dne 5. dubna 1908 v síni Patronátu Čes. Am. Školy Lad. Klácel, 988—990 záp. 19. ulice, kamž veškeré k výstavě určené knihy, časopisy, rukopisy atd. nejdéle do 26. března 1908 zaslány bud'tež.

Dne 7. dubna t. r. v den narozenin položen bude věnec na hrob prof. Lad. Klácela v Belle Plaine, Iowa.

Nejkrásnější upomínkou slavnosti však budiž založení ve všech českých svob. obcích a osadách “Spolků české svob. mládeže”. Přiložme ruce k dílu, zaříd' me místnosti, kde by se mládež ku svým hrám, pobavení a poučení scházela za dozoru a vedení dospělých. Tak nejlépe uctíme památku muže v srdcích českého svob. lidu ctěného.

Každé další vysvětlení podá s ochotou tajemník společného výboru Fr. Ort, 1027 W. Montrose Blvd., Chicago, Ill.

Jménem a usnesením společného výboru pro oslavu 100letých narozenin prof. L. Klácela

Anton Čmolík, předseda.

Frant. Ort, tajemník.

LISTÁRNA REKAKCE.

J. H., Wilson, Kans.: Odpověděli jsme zvláštním listem. Dotaz byl příliš obsáhlý, však důležitosti nemalé. Dostal's jistě v čas.

T., Chicago: Neuveřejníme, protože jest rozhodně proti tendenci listu našeho, jehož ráz jest čistě svobodomyšlný, neznající žádných cest středních, kompromisů, jako spíše hledání těch cest pravdy. Co by's si o tom myslel, aby tak poslali jsme do Čech někoho z těch “našich světů” politických, aby jim tam přednášel a povídal, jakž a co zaříditi by si měli v těch řadách pokrokovců pracujících již po celou řadu let. A směšné jest tvrzení Tvé, že br. Dr. Š., jenž nedávno ještě na delším pobytu byl v Čechách by neznal. Ostatně přečti si co píše tak leckde br. Kukaň o té tak zvané inteligenci a budou se Ti dělat mžítiky před očima.

S. v New Yorku: Věc jest odbyta, nač drásati staré rány. Úmysly byly všech Vás dojista nejlepši. Odkládáme tudíž.

K.: Naše stanovy N. J. S. jsou pro všechny nás zákonem a pro všechny tedy stejně platí: Hlava IX., oddíl 5. stránka 61.: “Dopisy v časopise od členů uveřejněné musí býti písaťelem podepsány.”

T., Detroit: Zprávy evičit. posílají se vrchnímu náčelníku. Odevzdali jsme.

Z., Milwaukee: Použili jsme zatím část. Nedostává se nám místa a tu musíme dle toho se zaříditi.

J. Weicher: Správné, ale pokud onoho tance se týče viz M. Ottův slovník nauč. Díl II.: Tanec. Str. 875.

Cleveland: Tak sokol nejedná, tak dovede jednat jen individuum pokleslé a péro sprostým způsobem koupené. Proč nepodepíšeš se?

M. K. v O.: Máš pravdu. Rigi jest horský massiv Glarnských Alp ve Švýcarsku, mezi jezery Čtyřkanton, Zužským a Lowerzským.

S. J.: Kup si elastickou bandáž, čili obínadlo a ne umíš-li vázat, tož gumová punčocha bude lepší. Jsou tak zvané potrhane žíly a věř, že nejsi jediná.

N. R. W., Neb.: Neleniž a porad' se ihned s lékařem. Chrlení krve není žádnou maličností a zdraví jest největší poklad člověka.

VOLBY.

— T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu zvolila následující činovníky na r. 1908: Starosta Jos. Hejna, nám. Jos. Hašek, náčelník Otto Piek, poďnáč. Karel Horák, jednatel Karel Kvarda, prot. taj. Josef Vávra, pokladník Jos. Kulháněk, evičitel Otto Piek; zástupci do Župy Fr. Cais, Alois Urba-

nec, Otto Pick; praporečník M. Jindra; výbor majetku Vác. Kopačka, Fr. Hána, Jan Tomšík st., Jan Žák, Fr. Nekvasil; účet. výbor Fr. Cajs, Jan Žák, Kar. Horák; zást. do ned. svob. školy Vác. Štípek; zást. do Patr. Č. S. S. Gust. Kašpar, Jan Žák; dopisovatel do Sokola Amerického Al. Urbanec.

— T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich. Starosta Jan Fryš, nám. Boh. Patrný, taj. Frant. Frýzek, pokl. Ant. Šule, účet. Vác. Becker, dom. správce Jakub Fryš.

— T. J. S. Westfield, Mass. Starosta Em. Motak, nám. Karel Jedlička, taj. Vinca Březina, účet. Boh. Kupec, pokl. Vác Kyliš st., hospodářský správce Frant. Strniště.

— T. J. S. Praha v Prague, Okla. Starosta Fr. Šíkola, taj. a účet. A. Váňa, pokladník a náčelník C. M. Sádlo, dopisovatel F. Šíkola.

— T. J. S. Říp, Allegheny, Pa. — Starosta Jos. P. Vlk, náměstek G. A. Tvrďý, taj. J. J. Aubrecht, účetník R. Št'ástka, pokl. Fr. Nový.

— T. J. S. New Bedford, Mass. — Starosta Em. Valečka, náměstek V. Materna, náč. K. Vobecký, taj. Jan Rejsek, účetní J. Vlach, poklad. K. Valečka.

— T. J. S. Tábor, Chicago. Starosta Josef Šlauf, nám. Josef Vlk, tajemník Stanislav Faigl, účetník Alois Vrstil, pokladník Norb. Krametbauer, domácí správce Lud. Ivanek; správní výbor Otto Šindelář, Vác. Petru, Jan Hošek, Fr. Ort a Emil Vacín; náčelník Adolf Vlk, podnáčelník Emil Altera; praporečník Vác. Čížek II. a Vác. Čížek I.; evičitelové žactva Josef Novotný a Josef Pokorný, dopisovatel Josef Vlk; jednatel síně na 3 roky od 1. května 1908 Ignatz Nedvěd.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Z T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., vyloučení byli pro neplacení: Rudolf Leisek, Alois Trajalk, František Svoboda; přestupní listinu žádá Josef Vokřál.

— Ze Sok. Jed. Blesk v Baltimore vyloučen pro neplacení Josef Hnát; zemřel Viktor Šimek.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu přijat byl Jos. Mokráček.

— Z T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich. vystoupili Rud. Horejš a Jos. Svoboda.

— Do Těl. a Pod. Jed. Budivoj v Detroit přijat byl Karel Svoboda.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Raffel Fr. L. ml., Tříška Jindřich, Ječmen Josef, Matějka Jan, Šilhavý Fr., Míka Jan, Špeta Jos., Černý Karel, Mrákava Fr. Odstoupili: Anton Dostal, Jos. Listopad. Vyškrtnuti pro neplacení: Štuller Vil., Laciný Jan ml., Boubek Fr.

— Do T. J. S. East St. Louis přijati byli: Bohumil Mácha a Josef Reiman.

— Do T. J. S. Westfield, Mass., přijati byli: Josef Balín, Karel Jedlička, Zdeněk Kvítký, Anton Pelikán, Ant. Brož.

— Od T. J. S. Praha v Prague, Okla., odstoupili: Otto Strouhal, Ant. Strouhal, J. A. Baloun, Jos. Hrdý.

— Z T. J. S. v Oklahoma City vyloučení byli: Fr. Pokorný, st., Fr. Pokorný ml., Fr. Soper, Petr Švanda, Jan Švanda, Jak. Anderka, J. Skalka. Vyrovnal se a čestně odstoupil Karel Švanda.

— Do Těl. Jed. Čes. Slov. Sokol v Bayonne, N. J. přijat byl Robert Orlik.

— Do T. J. S. Říp v Allegheny přijati byli v říjnu: Karel Št'ástka, Ferd. Sršeň; v listopadu: Jind. Hlavsa, Fr. Oslisko, Jos. Šimerka, Jos. Kmet, Vác. Jelínek; v lednu: Jan Záhrobský, Al. Nepeřený. Odstoupil v lednu Josef Šimerka.

— Ze Sok. ed. Philadelphia vyloučení byli pro neplacení: Václav Vais a Fr. Hausgut.

— Do T. J. S. v Manitowoc, Wis., přijat byl Emil Čížek.

— Od T. J. S. v Newarku odstoupil K. Ptáček.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Jan Hrdina, Matěj Bubl, Ludvík Šuma, Bedřich Klajsner, John J. Šimandl, Ant. J. Peck, Vojt. Klásek; s přestupní listinou od Plzenského Sokola Jakub Šindelář. Odstoupili Karel Rusý a Fr. V. Čermák. Vyloučen Karel Turek.

— Do T. J. S. Čech v Clevelandu přijati byli: Jos. Štibr ml., Jiří Mikeš, Jan Růžička, Jos. Růžička, Jan E. Josefus, Frank Šístek, Jan Škraba, Kar. Marek, Frank Stašek. Pro neplacení vyloučen Jan Podlipný.

— Z T. J. S. Cleveland vyloučen byl pro zpronevěření spolkových fondů František Vlha.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati byli: Matěj Mičal, Em. Wlk, Vác. Štieha, Jos. Krubl, Jos. Paul.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Bratři, kteří se stěhují, jsou žádáni, aby též vždy udali starou svou adresu a zvláště jméno sboru, ku kterému patří. Stává se často, že bratři píší, že se přestěhovali tam a tam, ale nenapiší, odkud a ku kterému sboru patří. Vezme nám to často hodinu i více práce, než vynajdeme, kam ten člen patří, poněvač musíme probírat sbor po sboru, až na jméno to přijdeme.

Chicago. Přestěhovali se:

T. J. S. Praha: V. Kořínek, 2002 W. 47 St.

Plzenský Sokol: F. Lamberský, 1025 W. 19th St., Jos. Markvart, 770 W. 18th Pl.

Čechie: Jos. Hlaváček, 665 May St.

Tábor: Karel Novák, 764 Harding Ave.

Cleveland: Vác. Slabý, 4614 Finn. Ave., S. E. se přestěhoval.

Wilson, Kans.. Alois Talský a V. E. Doleček se přestěhovali, neznámo kam.

Milwaukee, Wis. Karel Kopecký, 1137—20th St., není tam.

New York: Přestěhovali se: H. Sekira, 604 E. 83. St. A. Kurz, 409 E. 71. St., Fr. Štěpánek, 429 E. 73. St., O. Teplý, 235 E. 32. St.; Fr. Hájek, 448 E. 73. St., pošta nenašla.

T. J. S. Svornost, New York: Al. Pokorný, 777 E. 156. St., přestěhoval se; J. Bicánek, 777 E. 156 St., pošta nenašla.

Long Island City: Fr. Hausmedl, 354 E. 74. St., přestěhoval se.

VŠEM ČESKÝM SVOBODOMYSLNÝM SPOLKŮM V AMERICE.

Podepsané spolky přesvědčily se z přednášek pana Karla Pelanta, sekretáře Volné Myšlenky z Prahy, že jejich vyslechnutí jest jak velkou vzpruhou českého národního vědomí, tak i zdárným podnětem skutečné svobodomyslnosti a tím opravdovým povzbuzením všeho členstva: doporučují proto všem příbuzným spolkům, aby využily této řídké příležitosti a pozvaly si pana Karla Pelanta buď na jednu neb ve spojení s jinými spolky na cyklus přednášek. Přednášky ty zanechají blahodárnou stopu v životě spolkovém i veřejném, a proto doufáme, že toto naše přátelské upozornění bude bratrsky přijato. (Adresa pana Pelanta je: Mr. Karel Pelant, care of Svaz Svobodomyslných, 612 S. Centre Avenue, Chicago, Ill.) S pozdravem všem pokrokovým spolkům

Za Těl. Jed. Sokol v New Yorku Jos. Veselý, starosta.
Za Svobodnou Obec, E. V. Voska, předseda.

ADRESAR NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesaf, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

8

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Fr. Elsnic, 2020 E. Preston St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Ondřej Požárek, 73 R. R. ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 240 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52 21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3712 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jind. Sýkora, 3401 N. 11th St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Jan Rejsek, 144 Bowditch St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. E. Žamburek, 357 Walnut St.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 296 Earl St. Čes. Slov. Těl. Jednota v Haverstraw, N. Y., taj. Rud. Píck.

Zupa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Stibr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stibr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stibr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Fr. Cada, 9413 Cumberland Ave., S. E.

Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. V. J. Stibr, 3251 E. 55th St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Čes. Síni Sokol na Clark av, taj. K. Kvarda, 3439 Carlyle av SW

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Frant. Jiše, 9913 Sophia ave.

Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchell Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St., taj. Jan Aubrecht, 10 Braebec St.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O.; tajemník Ceněk Doležal box 34.

8

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náměstek a náčelník V. K. Tríska, 2039 Russell Ave; podnáčelníci: J. Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids; jednatel Frant. Vuch, 2411 So. 11th St.; pokladník P. Pitha; A. Tesaf, Fr. Siroký, M. Ryska, J. Janda, P. Plamínek. Schůze v "Sokole", 9th a Allen Ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St., taj. Vác. Vyletal, 432 N. Homan av.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —: schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Frant. Pek, 4816 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Rálihó, 1116 N. 3rd St., taj. E. Plamínek, 1102 N. 3. St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 281 Goodline St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; tajemník Jan Hrubý, 1123 S. 11th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Tríska, 2039 Russell av.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Mirnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v síni C. S. P. S., tajemník Jos. J. Hájek, 125 3rd ave.

8

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta J. J. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Frank J. Ríha, Jos. Vanásek, Marie Chval, Pavlína Michal. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Zizka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni C.S.P.S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. Tobiška, Jr.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrníček.

T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., 2. neděli. Tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Jar. Foušek, 998 Oak St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. J. A. Váňa, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůň.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, taj. W. Dobrkovský, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

T. J. S. Seattle, Wash., taj. Vác. Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., taj. Jarosl. Sládek.